

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, soud pro mládež, rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. května 2019 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Adama Kafky a přísedících Mileny Trnečkové, DiS. a Zbyňka Vašíčka

takto:

Mladistvý

XXXXX,

nar. XXXXX,

bez pracovního poměru,

trvale bytem XXXXX,

t. č. ve vazbě ve Vazební věznici v XXXXX

je v i n e n , ž e

1. dne 19. 6. 2018 v nočních hodinách, pravděpodobně v době kolem 00:30 hod., v Prostějově na ulici XXXXX na pavlači bytového domu, s cílem jej usmrtit, fyzicky napadl poškozeného J. S., nar. XXXXX, a to tak, že na něj zaútočil nožem o délce čepele 15,5 cm a šíři čepele 2,7cm nejméně čtyřmi bezprostředně po sobě jdoucími samostatnými razantními útoky vedenými shora dolů na jeho horní polovinu těla, přičemž ve třech případech jej bodl do levé ruky, kterou se poškozený snažil útoky vykrýt a jedenkrát jej bodl do oblasti břicha, čímž mu způsobil řeznou ránu na zadní ploše střední části levé paže délky 4 cm, řeznou ránu na palcové ploše horní části levého předloktí délky 2 cm, řeznou ránu

na malíkové ploše horní části levého předloktí délky 3 cm a bodnořeznou ránu břicha pod levým žeberním obloukem na kůži velikosti 4 x 2 cm s bodným kanálem délky 10 cm, probíhající podél 9. a 10. žebra vlevo shora dolů, pronikající podkožím a svalovinou, nepronikající do dutiny hrudní a břišní, přičemž útoku zanechal a z místa utekl až ve chvíli, kdy při jednom z obraných pohybů poškozeného došlo k odlomení čepele nože, přičemž jen shodou okolností nebyly zasaženy životní důležité orgány, uložené v zasažené oblasti, jako je slezina, žaludek, levá plíce, srdce, jejichž poraněním mohlo dojít k závažnému poškození zdraví a až ke smrti poškozeného, dále mohlo dojít k poškození struktur probíhajících v levé ruce, kdy poškozením některé z tepen mohlo dojít k těžkému krvácení, které mohlo vést také až ke smrti,

následně, cca 10 minut poté, co se vydal poškozený J.S. na policii, aby ji požádal o zavolání záchranné služby, neboť telefonické oznámení nebylo možné pro jeho hluchotu, jej na ulici XXXXX, před domem č. XXXXX, opětovně fyzicky napadl, a to tak, že jej nejprve zezadu udeřil pěstí do hlavy a poté co se poškozený otočil, vzal mladistvý XXXXX do ruky dlažební kostku a ze vzdálenosti cca 3 metry ji hodil po poškozeném, přičemž útok směřoval na jeho hlavu, avšak jen díky včasné reakci poškozeného nezasáhl, přičemž v případě útoku vedeného hrozenou dlažební kostkou proti hlavě poškozeného J. S. mohlo dojít ke vzniku závažných nitrolebních poranění, vedoucích až ke smrti poškozeného, přičemž k fatálním následkům v případě napadení poškozeného J. S. jen shodou náhod a nezávisle na vůli mladistvého nedošlo,

2. dne 30. června 2018 od 00:06 do cca 15:00 hod. v Prostějově, na pozemku parcelního čísla XXXXX, nacházejícím se na ulici XXXXX, vedle obytného domu XXXXX a ve zde se nacházejícím výkopu retenční nádrže, v přímém úmyslu ho usmrtit, fyzicky opakovaně s časovým rozstupem napadl poškozeného P. H., nar. XXXXX, kterého opakovaně bil extrémně razantními a surovými údery, nejprve kamenem a následně i betonovými dlaždicemi, směřovanými do hlavy, zejména do oblasti obličeje a temene a dále do oblasti hrudníku, když do oblasti hlavy mu zasadil nejméně 18 samostatných ran, přičemž v důsledku uvedeného jednání utrpěl poškozený P. H. 18 tržně zhmožděných ran na hlavě, v obličejové i mozkové části a v jejich okolí nepravidelné lemy a ložiska kožních sedřenin a zhmoždění, rozsáhlé rozzhmoždění měkkých tkání a mnohočetné tříštivé, zčásti otevřené zlomeniny kostí obličeje, především vpravo, vpáčenou, otevřenou zlomeninu zadní části levé temenní kosti, pokračující lomnou linií přes pravou temenní kost do pravé střední jámy lební, zhmoždění spodní plochy čelního laloku, spodních ploch spánkových laloků a spodní plochy pravého týlního laloku mozku, krevní výron nad tvrdou plenou mozkovou v pravé temenně spánkové krajině a na spodině pravého spánkového laloku mozku, krevní výron pod tvrdou plenou mozkovou na horních plochách temenních laloků mozku, krvácení do měkkých plen mozkových na horních plochách temenních a týlních laloků, spodních plochách čelních a spánkových laloků mozku a horních a zadních plochách mozečkových polokoulí, otok mozku, prokrvácení měkkých pokrývek lebních v okolí lomných linií na klenbě lební, především v temenně týlní krajině, tříštivou zlomeninu levé lopatky, zlomeninu trnového výběžku 3. hrudního obratle, zlomeninu 7. žebra vlevo, zlomeninu 11. a 12. žebra vlevo, zlomeninu 3. – 7. žebra vpravo, s trhlinou nástěnné pohrudnice u zlomeniny 6. žebra a zlomeninu 11. žebra vpravo s prokrvácením přilehlých měkkých tkání, hluboké prokrvácení měkkých tkání zad až po levou bederní krajinu, prokrvácení

mezižebních prostorů mezi 4. – 6. žebrem vpravo, vykloubení zevního kotníku a zlomeninu bočního kloubního hrbolu pravé lýtkové kosti, zlomeniny 2. – 4. žebra vlevo, přičemž v důsledku způsobených zranění poškozený P. H. dne 30. 6. 2018 v době kolem 15:00 hod. zemřel, když bezprostřední příčinou smrti bylo zhmoždění a otok mozku při mnohočetných, tupých, resp. tupě hranatých poraněních hlavy se zlomeninami klenby a spodiny lební,

a tohoto jednání se dopustil poté, co dne 19. 6. 2018 v době kolem 00:30 hod. v Prostějově, na ulici XXXXX a následně na ulici XXXXXX před domem č. XXXXX, v přímém úmyslu ho usmrtit, fyzicky napadl poškozeného J. S., nar. XXXXX, tak jak podrobně uvedeno v bodě 1) výroku tohoto rozsudku

tedy

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtil, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo (v bodě 1)
- jiného úmyslně usmrtil, čin spáchal opětovně a zvlášť surovým způsobem (v bodě 2)

tím spáchal

- provinění vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (v bodě 1)
- provinění vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. h), písm. i) trestního zákoníku (v bodě 2)

a za to se mu ukládá

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, § 31 odst. 1, 3 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, úhrnné **trestní opatření odnětí svobody** v trvání

8 (osmi) roků

Podle § 31 odst. 4 zákona o soudnictví ve věcech mládeže mladistvý uložené trestní opatření odnětí svobody **vykoná** odděleně od ostatních odsouzených, a to ve **věznici nebo ve zvláštním oddělení pro mladistvé**.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku se mladistvému ukládá ochranné léčení psychiatrické formou ambulantní.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je mladistvý povinen **zaplatit poškozené** Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky IČ: 41197518 se sídlem Orlická 4/2020, Praha 3 **na náhradě škody** částku 8.548,- Kč.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování soud zjistil skutkový stav tak, jak je popsán pod jednotlivými body výrokové části tohoto rozsudku.
2. Mladistvý u hlavního líčení využil svého zákonného práva a vypovídat odmítl. Za této situace tak byly čteny protokoly o jeho výpovědích z vazebních zasedání před Okresním soudem v Prostějově, konaných dne 3. 8. 2018 a 24. 8. 2018 pod sp. zn. 0 Tm XXXXX a 0 TM XXXXX.
3. U vazebního zasedání dne 3. 8. 2018 mladistvý k jednání pod bodem 1 výroku tohoto rozsudku vypověděl, že J.S. ho chtěl znásilnit, on měl strach, proto ho zmlátil. Dostal peníze, S. řekl „miluji tě“, on řekl „ne, nebo tě zabiju“, S. řekl, „seš silný“, chtěl jej znásilnit. Je už to dlouho, bylo to na Š., tam bydlí J. S.. On sám tam nepřišel, už neví, jak se tam dostal. Chtěl po S. peníze, neví proč. S. zná dlouho. K němu domů nechodil, ten den tam byl poprvé, peníze po něm chtěl proto, aby si mohl něco koupit a proto, že S. je jeho strejda. Nenavštěvuje ho, nechodí k němu domů, S. chodí domů k nim. Peníze mu S. dal, je to už dlouho, dal mu je proto, že ho má rád, asi 50, 100 korun, bylo to jednou v ten samý den, kdy došlo ke konfliktu. Pohlavní ani anální styk spolu neměli, nic spolu neměli. Nožem ho nebodl, měl v ruce malinký nůž, vzal jej v kuchyni, protože měl ze S. velký strach. S. je silný, mu to nejde držet, píchal a utekl, otevřel si dveře, dveře domu byly odemčené. Když utíkal, S. s ním nešel. Utíkal domů, venku nikoho nepotkal. Ke své osobě pak mladistvý uvedl, že bydlí na adrese XXXXX s rodinou, nepracuje, sedí, prochází se, chodí ještě do školy, na vysvědčení měl jedničku, problémy ve škole nemá, je pravdou, že měl zameškané hodiny, jelikož se trápil kvůli holce. Ve škole zbil M., protože se s ním hádal, ale to už je dlouho. Alkohol už nepije, drogy nebere, peníze potřeboval, protože si chtěl koupit limonádu a čokoládu. Jídlo mu kupují rodiče. Alkohol nepije dva měsíce, přestal z toho důvodu, že bude sranda. Předtím pil jen pivo. Doma býval každý den, peníze od rodičů, když jde ven, nedostává, když je potřebuje, tak si vyptal, oni mu je dají. Oblečení mu kupuje otec, stravuje se doma, vaří máma, ta mu pere. Rodiče jsou na něj hodní, když něco vyvede, řeší to otec, toho poslouchá. Otcí to, co se stalo u S., řekl, ne hned, ale až potom.
4. U vazebního zasedání dne 24. 8. 2018 mladistvý uvedl, že neví, proč byl policií zadržen. Nerozumí tomu, brečí, protože se bojí, bojí se vazby. Je tam kvůli soudu, ale proč, to on neví. K tomu, co státní zástupkyně přednesla, co mu sdělila policie, to, co měl provést, co měl udělat, uvádí, že neví, vůbec nerozumí, přísahá. Pokud jde o tu vraždu, kterou měl spáchat, uvádí, že pána našel, volal na něj a pán je mrtvý. Vytáhl kameny, hodně, vytáhl je a volal na něj, ale on byl mrtvý. Vůbec ho nezná. Toho pána tam našel, viděl hodně kamení, seběhl dolů, vytáhl kamení a volal „pane, co ti je“ a on nic, byl mrtvý. Měl strach, zůstal tam, volal na pána, ať zavolá policii.
5. Svědek poškozený J.S. (alias H.) u hlavního líčení uvedl, že toho 19. 6. kolem 9 hodin večer přišel mladistvý za ním a chtěl 50 Kč, tak mu je dal, pak mladistvý odešel do hospody na fotbal. Pak přišel po půlnoci, dole mu nabízel 70 Kč, aby ho vykouřil. On posílal mladistvého domů, mladistvý nechtěl, šel za ním nahoru, že chce na kávu. Tak s ním šel na kávu. Pili kávu, kecali, už neví o čem, mladistvý se pak svlékl do naha a chtěl, aby ho vykouřil. Když to chtěl, tak mu to dělal. Za chvíli mladistvý chtěl, aby mu to dělal rukou, aby mu to stiskl hodně a rychle mu to dělal, ale neudělal se, tak jej přemlouval o anální sex. Chtěl to, tak na něj vykonal anální sex, ale bylo to jen krátce, protože jemu se to vůbec nelíbilo, takové věci nepraktikuje. Mladistvý se přitom choval dost agresivně. Pak chtěl ještě, aby ho znovu kouřil, to už odmítl a řekl, aby se šel umýt, tak se šel mladistvý umýt. On to viděl, že mladistvý se natahuje rukou na nože u kuchyňské linky a chtěl jej pobodat. Řekl „dost“ a ukončil to s ním. Mladistvý se pak oblíkal, ty svršky a spodní prádlo měl přehozené přes kožené křeslo, bylo to asi dva kroky od toho, kde stál, u toho nože. Pak mu nůž ukradl, on o tom nevěděl, když pak odcházeli z bytu, u vchodových dveří na pavlači jej mladistvý zákeřně napadl. Otevřel dveře na té pavlači, zevnitř je z jedné strany klika, z druhé není, takže si klidně otevřít mohl, otevřel si je, a jak je otevřel, tak v tu ránu jej tím nožem napadl. Měl to někde schované u sebe a ani o tom nevěděl. Napadl jej, začal bodat. Pak najednou agresivita ustala, ještě se tam přetahovali, ale protože

tam nebylo rozsvíceno, tak si nevšimnul, že se mladistvému ten nůž zlomil a pak utekl pryč. On pak šel zpátky do bytu, kde se umýval, utíral do ručníku, byl od krve, pak tam přišla policie. Měli tam prý údajně na něj klepat, ale je hluchý a neslyšel to, jak rozsvítili, tak je pak uviděl a otevřel. Byla to policie a záchranka, ošetřili jej a odvezli do nemocnice. Tam byl asi do 7 hodin, pak jej sanitou odvezli zpátky domů. Mladistvý jej bodal do horní části těla, bránil se, mladistvý jej píchl do ruky a do břicha. Telefonem o pomoc nevolal, nemohl, protože je hluchý. Pak šel na policii. Když šel na tu policii, tak mladistvého nikde neviděl a zjistil pak, jak to bylo. Mladistvý totiž odcházel předními dveřmi, ale on sám zadními, a když rozsvítil na pavlači, na tom schodišti, tak to mladistvého upozornilo, všiml si, že tam někdo je a domyslel si, že je to on a proto utekl, neviděl ho, mladistvý ho asi viděl přes ty prosklené dveře, když šel na policii. On šel pak na policii a u popisného čísla XXXXX, u ubytovny na Újezdě, tam v těch místech, ho mladistvý někde napadl. Dal mu zezadu pěstí a řekl, aby N. nechodil, aby nechodil na policii. On však říkal, že přesto půjde a mladistvý tam někde sebral dlažební kostku a začal jej ohrožovat dlažební kostkou a hodil ji po něm. Nezasáhl jej, protože on uhnul. Udeřil jej zezadu, pak se otočil, takže ho měl před sebou. Odmítl, aby šel zpátky domů, tak mladistvý na něho vzal tu kostku, někde ji tam sebral u krajnice a hodil. Doslova řekl, že jej zabije. Mladistvý jej ohrožoval, protože nechtěl jít zpátky, ohrožoval jej tou dlažební kostkou a taky ji po něm hodil, vyhrožoval, že jej zabije. Pak tedy šel zpátky, protože měl z mladistvého strach. Když utíkal, musel se otáčet, jestli mladistvý zase něco nezvedl a nehodil po něm. Situace byla velmi vážná, musel se obracet a rychle utíkat, když přišel zpátky na tu pavlač, viděl tam krev, protože si rozsvítil a všiml si nože na zemi, ale byl zlomený. Teprve pak si uvědomil, že ta agresivita se ztlumila, protože se mu nůž zlomil, protože se tam s ním ještě přetahoval a ještě mladistvému roztrhnul tričko, jak se přetahovali. Před tou událostí mezi nimi nebyly žádné konflikty, žádné rozpory. O závěru, že jej mladistvý chtěl fyzicky napadnout už v tom přízemí, je přesvědčený, vyvozuje to z toho, že jej tím nožem chtěl napadnout zákeřně. Vyvozoval, že už měl úmysl jej napadnout dole v přízemí, kde mu navrhoval orální sex za 70 Kč. Zdravotní problémy v důsledku napadení nemá žádné, jen jej brní ta ruka. Pokud jde o vzdálenost od domu k prostoru na Újezdě, tak to je 480 kroků, to si ověřoval. Vzdálenost od jeho bytu k východu z pavlače je asi 50 metrů. On sám byl mnohokrát soudně trestaný, mimo jiné i za pohlavní zneužívání asi dvakrát. V souvislosti s výpovědí na policii, jej nikdo nevydíral, nepůsobil na něj, vypovídal tak, jak to bylo popravdě. Sám je stíhán ohledně toho, co vypovídal v důsledku udání otce mladistvého. On však mladistvému peníze za sex nenabízel, dával mu je, když si o ně řekl, když za ním přišel. On sám nezastrašoval žádné svědky v této trestní věci, nemá to zapotřebí.

6. Svědek P. L. (alias K.) u hlavního líčení vypověděl, že policisté jej strašili, aby řekl to, co vlastně nevěděl. Řekli mu, že jej dají do sklepa, když se nepřizná, že jej zastřelí, řekli mu, že měl mladistvý udělat něco tomu bezdomovci, on neví. Policisté mu vyhrožovali už při první výslechu, obhájkyně mladistvého u toho výslechu nebyla, u toho druhého byla. On ale ani neví, co podepisoval, neumí pořádně číst. Mladistvý je jeho švagr.
7. S ohledem na zásadní rozpory mezi výpovědí svědka u hlavního líčení a v přípravném řízení byla jeho výpověď z přípravného řízení u hlavního líčení dle § 211 odst. 3 písm. a) čtena (č.l. 826 až 831). Tehdy svědek uvedl, že v sobotu ráno kolem 10 nebo 11 hodiny, na přesné datum si již nepamatuje, za ním přišel mladistvý do pokoje. V té době bydlel na stejné adrese jako mladistvý, tedy XXXXX, kde žil se svou družkou D.. Mladistvý se začal v pokoji chlubit tím, že den předtím v pátek večer potkal bezdomovce, výhradně říkal pána bezdomovce. Tohoto měl potkat u baru u XXXXX. Říkal mu, že po bezdomovci vyžadoval peníze, na to mu měl bezdomovec říci, že mu není povinen peníze dávat, že ho nezná. K dotazu uvádí, že mladistvý mu neříkal, proč peníze po bezdomovci chtěl. Dále mu říkal, že bezdomovec poté odcházel po ulici, která je vlevo za bazarem, vede k Husovu náměstí, je tam staveniště. On sám o tom staveništi ví, protože tam byl asi tři měsíce předtím ptát se na práci, tu mu tam nedali. Mladistvý mu povídal, že se vydal za tím bezdomovcem a neustále po něm požadoval peníze. Bezdomovec trval na svém, peníze mu dát nechtěl, proto mezi nimi došlo ke konfliktu. Mladistvý mu říkal, že poté do bezdomovce žduchl, dal mu pěstí, pak

ho shodil do té díry. Tam spadl, mladistvý šel za ním dolů a kamenama ho několikrát praštil do hlavy. Dál mu mladistvý říkal, že potom, co kamenama praštil bezdomovce, tak šel domů. K dotazu uvádí, že on toho večera byl doma na XXXXX, byl vzhůru asi do půl dvanácté. V pokoji s ním tehdy byla družka, tehdejší družka D., která spala. Ona špatně slyší, má naslouchátka, která si před spaním vyndává z uší. Než usnul, nepostřehl, že by se mladistvý vrátil domů, pouze zaslechl telefonát XXXXX, ze kterého pochopil, že volá mladistvému, kdy se ptala, kde je a ať jde domů, tím telefonát skončil. Do rána příchod mladistvého už nezaregistroval. Nic dalšího mu mladistvý k případu neřekl. Při tom rozhovoru, který trval asi 10 nebo 15 minut, nebyl nikdo další přítomen. Družka D. byla v té době nakupovat, chodí do Alberta, který je nedaleko od ní. Ještě by chtěl uvést, že mladistvý mu říkal, že toho mrtvého bezdomovce fotil. Fotografie mu neukazoval, tu mu ukazovali policisté z Olomouce, kteří mu ukazovali fotografii z mobilu mladistvého při prvním výsledku. Na fotografii, co mu ukazovali policisté, byla vidět mrtvola ležící na zádech, kolem ní byly naházené dlaždice, ničeho dalšího si na fotografii nevšiml, ví jen, že byla pořízována za tmy. Kdy mu tu fotku policisté ukazovali, to si nevzpomíná, bylo to na telefonu značky Samsung, byl tmavě modrý, asi patřil mladistvému, ale to neví. Když mu to mladistvý řekl, on sám to pak vše řekl své družce D., která z toho byla v šoku. Už když mu to říkal mladistvý, tak mu připadalo, že je v šoku a nervózní, byl vyplašený. Když se to dozvěděla D., řekla o celé věci rodičům, tj. L. L. a D.P.. On sám u toho jejich rozhovoru byl přítomen a pak šel do města. Mladistvý u rozhovoru s rodiči nebyl. Když šel do města, potkal u Zlaté brány N. H., mohla být jedna hodina. Ve Zlaté bráně si dali hamburger, pak šli do Lidlu, tam si také něco koupili k jídlu a pak šli do baru u XXXXX. Kolik bylo hodin, to neví, mohlo být odpoledne. V té době tam byl mladistvý, s N. seděl u jednoho stolu, s mladistvým se nebavili. Všiml si, že mladistvý přišel k jeho židli a přes opěradlo si odložil bundu, přitom říkal, že někam jde a že se pro bundu vrátí. N. H. mu říkal, že už o tom také ví, že se mu mladistvý chlubil. Říkal naprosto stejné okolnosti, jak se dozvěděl od mladistvého, tedy, že měl bezdomovce zmlátit, následně hodit do díry a několikrát praštit kamenem do hlavy. Řekl, že to ví od mladistvého, kdy, nebo kde se mu měl tento svěřit, to mu neříkal. O tom, že by měl bezdomovce mladistvý fotit, mu také neříkal. Asi po hodině se mladistvý do baru vrátil, vzal si svou bundu, neoblékal se a beze slova z baru odešel. Kolik bylo hodin, to neví. S N. pak zůstali v baru ještě 15 minut. Pak zaplatili a z baru odešli. Poté, co vyšli ven, bylo ještě denní světlo, mladistvého venku nepotkali. Odcházel společně směrem domů, kolem toho staveniště. Všimli si sanitky a policistů. Policisté je zastavili a ptali se N., jestli ví, kde je ten, co nosí sluchátka. N. řekl, že to není jeho bratr, ukázal na něj, že je jeho švagr. Policista se jej zeptal, jak jmenuje, tak odpověděl, že XXXXX, pak si je prověřili a nechali je odejít směrem, který chtěli jít, a to na Husovo náměstí, tam se rozdělili. Kam šel N., neví, on odešel ke své tetě J., která bydlí na XXXXX. Od té chvíle se nebavil ani s L. L. ani s mladistvým. Když mu mladistvý řekl o tom, co provedl, on se na místo podívat nešel. Nenapadlo ho, že by to oznámil na policii, má za to, že volal někdo jiný, ale on neví kdo. Když mu to mladistvý řekl, on se jej ptal, jestli si dělá srandu, na to mu neodpověděl, byl nervózní a vyplašený. Mladistvý měl na sobě modré džíny a tmavě modrou košili, žádné zranění neviděl. Nevšiml si, jestli byl od krve nebo špinavý. Mladistvý mu říkal, že viděl kámen asi 30 cm, ten vzal a bezdomovce několikrát praštil do hlavy. Ukazoval mu to tak, že kámen uchopil oběma rukama. Říkal, že bezdomovce mlátil opakovaně a ten v té chvíli ležel. Neříkal mu, že by ho bil jiným způsobem či jinými předměty. Říkal, že když odcházel, bezdomovec byl mrtvý, o krvi nemluvil. Nebavil se s ním o tom, že by se na místo činu vracel. To, co slyšel od mladistvého, už nikomu dalšímu nesvětil. Nikomu neříkal, kdy se to měl od mladistvého dozvědět. Jemu samotnému to mladistvý řekl tak, jak to popsal, formuloval to slovně.

8. Svědek P. L. se ke své shora čtené výpovědi z přípravného řízení vyjádřil tak, že tato výpověď je nepravdivá, jelikož jej policisté vystrašili, jak už řekl. Byl sice poučen o následcích křivé výpovědi, ale nerozumí tomu. S N. H. se o tom vůbec nebavil. Mladistvý mu o věci nic neříkal. Policisté jej vystrašili, řekl to ve strachu, ani neví, co podepsal, byl z toho takový mimo. Jakým konkrétním způsobem jej před paní obhájkyňou policisté zastrašovali, to už si nepamatuje. Řekli mu, že jej dají do sklepa, že jej sejmou. Kde mu to říkali, to už si moc nepamatuje. Když vypovídal svědeckou

výpověď, jak byla čtena, nikdo mu neříkal, jak má vypovídat, co chce slyšet a co má říkat. Na výslech 24. 8. jej policisté přivezli, a to dva. On má z policistů strach.

9. Svědek R.L., otec svědka P.L., u hlavního líčení vypověděl, že je vzdálenou rodinou mladistvého. On sám o té události neví absolutně nic, ale ví, že jeho syn je ovlivnitelný. Má 30, ale ovlivní ho i XXXXX kluk. V minulosti se stalo, že se přiznal k něčemu, co neudělal. V této věci mu například i říkal, že mu policisté ukázali fotku mrtvého pána, při výslechu mu řekli, že ho vezmou do jiné kanceláře, nebo do sklepa, kde ho sejmou. Policie synovi vyhrožovala, v první výpovědi řekl, že neví, ale pak už vypovídal jinak. Měli ho sejmout ti policisté, co ho vyslýchali, konkrétně kolikrát, to neví. Byla to ta první výpověď. Jeho syn byl soudně trestán asi dvakrát, nebo třikrát, on sám sedmkrát. Podle něj je ta výpověď zmanipulovaná, jeho syn čte hrozně pomalu, větu nedá dohromady. Nepřečetl si to a podepsal to.
10. Svědkyně S. H. u hlavního líčení vypověděla, že mladistvý je její bratranec, je také z Prostějova. Tehdy byla sobota, kolem 12 hodin byla doma. Bydlela na Újezdě v Prostějově. Mladistvý přišel k ní, protože má v pěstounské péči děti sestry. Mladistvý přišel pro F. H., který s ním kamarádí, F. nebyl doma, jelikož nečekal, že mladistvý přijde, tak odešel o něco dřív. Když přijel mladistvý, ona myla schody v kuchyni, mladistvý jí měl donést flashku. Mladistvý přišel, seděl, dívali se spolu na film, co jí donesl na té flashce a čekal na F.. Byl tam dost dlouho, byla tam ona, její malá i přítel J.R.. Takže mohlo být po třetí hodině, když mladistvý odešel. Řekla mu, aby se šel podívat za F., tak šel do parku na XXXXX. Když mladistvý odešel, tak pak i ona odešla ven, seděla s malou na náměstí, tam kde je cukrárna. Tam viděla nějaká děcka v jejich letech, když řekli, že mladistvý měl najít chlapa, který ležel mrtvý a mladistvý mu chtěl pomoci. Ona odešla ven asi za půl hodinky poté, co odešel mladistvý, ještě oblékala malou. Ona nešla přímo do parku, nebyla tam, ale viděla mladistvého, jak odtamtud jde. Ten den se pak viděli večer. O tom, že měl najít toho muže, se nedozvěděla od mladistvého, ale od děcek, které se o tom bavily v parku na náměstí. Domů se pak vracela v pět nebo v šest hodin. Ten večer k nim už mladistvý nepřišel, z parku šel domů, protože ona telefonovala s jeho maminkou a mladistvý byl doma a pak ho otec vzal na policajty. Ona neví, jak dlouho se přesně v tom parku zdržel a kdo tam přesně byl, tam chodí všichni kluci, N.H., jejich F., neví přesně. Ona v té době, když byl mladistvý v parku, byla venku před cukrárnou, to je asi 5 minut od toho parku. Pokud jde o jednání pod bodem 1 výroku rozsudku, svědkyně uvedla, že mladistvý chodil ke S. s F., ona tenkrát bydlela na XXXXX. Chodili k němu pro peníze. S. jim dával peníze. F.S. říkal, jelikož tehdy ještě neměl 15 roků, aby vždycky čekal u dveří, že až mu bude 15, tak tam může chodit. Vždycky mu dával nějaké drobné, aby F. nešel do baráku. Mladistvý vždycky říkal, já moc bojím, pusť dovnitř, on špatně mluví. Vždycky říkal, že se bojí, aby tam S. pustil i F. s tím, že je to bratranec, jenže S. ho tam nechtěl, protože věděl, že nemá 15 roků. Toho dne, kdy k té události mělo dojít, mladistvý říkal, že ho S. obtěžoval, byl vystrašený, ona sama tehdy přišla k nim domů, pan L. je strejda. Viděla mladistvého, jeho rodiče zrovna nebyli doma, ten byl vystrašený a říkal, co se stalo. Mladistvý říkal, že S. ho měl u něho zavřít a měl ho osahávat. Říkal, že nevěděl, co má dělat, že se nemohl dostat ani ven z baráku, že to byla nehoda, že ho nechtěl jako zabít, ale že se chtěl bránit. Říkal, že S. prostě zavřel dveře a sebral mu telefon, on se nemohl dostat ven, tak byl v kuchyni, nechtěl, aby na něho S. sahal. Říkal, že jen S. píchnul, ale že ho nechtěl zabít, že se chtěl jen dostat ven. S. mladistvého osahával už dříve, neříkal mu D., ale říkal mu D., říkal mu, že ho miluje. Kluci za S. chodili kvůli penězům, i jejich F.. Ona sama jim dávala peníze, i rodiče mladistvého, ale S. jim dával 500, 1500 až 2000 korun. Kluci to utráceli za věci, jídlo, nebo si někde sedli. Neví o tom, že by si za to kupovali alkohol, nebo drogy, to vůbec. Ona věděla, že co byl S. dřív zavřený, zda to věděl F. a mladistvý, to neví. Jí jednou říkal F., že byli u S. a S. nabízel mladistvému 2000, aby šel na záchod a dal mu sáček, kde mělo být sperma. F. říkal, že mu tam dali nějaký šampón. S. je její strýc, otcův bratr. Jednou ji zastavil na ulici a říkal, že má jít nebo zavolat R., otci mladistvého, že se nemá bát, že proti mladistvému v žádném případě nebude vypovídat, že nedovolí, aby jej zavřeli. To jí říkal asi dvakrát, vždycky když ho potkala. Pak ale, když byl vystrašený

z těch policajtů, že může být obviněný ze zneužívání dětí, tak změnil názor. Ona si to myslí. Policajti vyhrožovali i F., ona u toho byla, i jim vyhrožovali.

11. Svědek M. M. u hlavního líčení uvedl, že se o celé věci dozvěděl od mladistvého na cele, když tam byl druhý nebo třetí den a prostě se rozpovídali. Nejdřív se mladistvého zeptal, za co tam je, on mu řekl, že za vraždu. Pak se ptal naopak mladistvý jeho, za co tam je, a on mladistvému řekl, že taky za vraždu. Pak mu prostě mladistvý začal vykládat, jak to udělal. Na cele byli ve Věznici v Olomouci, a to sami dva. Pamatuje si, že mu mladistvý říkal, že s tím pánem, co ho zabil, tak byli spolu v hospodě, tam se prý pohádali, ten pán pak odešel a mladistvý měl po nějaké chvilce jít za ním, chvíli ho sledoval a prý někde na cestě, nebo co, už si to moc nepamatuje, našel nějakou dlažební kostku nebo co, uhodil ho do hlavy a pak si akorát pamatuje, že ho měl vyfotit na mobil. Mladistvý mu toto vyprávěl sám od sebe. Jestli ho bil jen kostkou nebo i něčím jiným, to už si nevzpomene.
12. S ohledem na obsah výpovědi svědka byla dle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu čtena jeho výpověď z přípravného řízení (č.l. 1278 až 1284). Tehdy k věci uvedl, že je umístěn ve Vazební věznici v Olomouci pro vraždu a těžké ublížení na zdraví. Asi před měsícem byl na cele společně s mladistvým, spolu byli asi dva týdny. Neví, jak by přesně mladistvého popsal, ten mluvil hodně nesmysly, hodně o alkoholu, taky o pervitinu nebo něčem takovém, taky mu říkal něco o nějaké holce. Říkal mu o případu, pro který tam je, co udělal, přesně si nepamatuje, co vše mu říkal, ale nejdřív říkal, že probodl svého strýce, kterého bodl čtyřikrát, k tomu říkal, že to udělal proto, že ho strýc chtěl znásilnit. Říkal mu, že byli u toho strýce doma a nůž, kterým jej bodl, vzal u něj doma z kuchyně. Říkal, že strýc bydlí někde v XXXXX. Dále mu říkal, že údajně někoho zabil. K tomu mu řekl, že spolu s pánem pili v nějaké hospodě, řekl mu, že se tam pak něco stalo, ale už si nevzpomíná, co všechno se přesně mělo stát. Ten pán pak odešel, mladistvý vyšel za ním ven, začali se spolu rvát. Už si nevzpomíná, zda se měli rvát před hospodou nebo jinde. Řekl mu, že rvačka skončila a pán odešel. Nevzpomíná si, zda říkal, kam odešel, ale mladistvý říkal, že se rozhodl jít za ním. Proč, to neví, říkal mu, že byl docela dost ožralý, byl na pervitinu, prostě ho napadlo toho pána zbít. Šel tedy za ním, prý popadl dlažební kostku, kterou ho začal bít. Myslí si, že mu mladistvý říkal, že jej bil tou kostkou do hlavy. Nevzpomíná si, že by mu mladistvý říkal, ve které ruce nebo jak dlažební kostku držel, taky mu neříkal, kolikrát jej udeřil. Myslí si také, že mladistvý říkal, že použil dřevěnou nebo železnou tyčku, ale nepamatuje si, kam ho tou tyčkou měl bít. Taky říkal, že po útoku si pána nafotil, a když jej nafotil, vyběhl na ulici a tam prý nějakou paní poprosil, ať zavolá pomoc, že tam je tam mrtvý pán. Říkal mu, že to mělo být večer, prý už byla tma. Říkal mu, že pán byl mrtvý, ale v jaké poloze, to neví, má za to, že mladistvý to říkal, už si to nepamatuje. Pak, co to řekl té paní, tak prý odešel domů, zda čekal na policii, to neví, ale když přišel domů, tak to měl říct své matce, která mu to prý nevěřila. Ráno prý jeho otec vzal jeho mobil, našel tam fotky toho mrtvého pána, pak k nim měla přijít policie a sebrala ho. Mladistvý mu říkal, že si vyfotil toho pána, co udělal s těmi fotografiemi, to ne. Nevzpomněl si ani, že by mu říkal něco bližšího k tomu pánovi, jestli byl po útoku od krve nebo podobně, ani kde měl na toho pána zaútočit. Až potom, co se mu svěřil, mu mladistvý ukazoval nějaké písennosti, ale jeho to moc nezajímalo, co tam policie píše. Spíš se díval na jména těch dvou, co je napadl, jak byli staří. Ted' už si ale nepamatuje. Když mluvil s mladistvým, některá slova mu nerozuměl, ale jak se pořád každý den opakoval, tak mu pak rozuměl, co říká. Když na něj mluvil on, tak mladistvý nějakým slovům nerozuměl, tak mu musel ta slova vysvětlit, co znamenají. Mezi ním a mladistvým došlo ke konfliktu, mladistvý jej napadl, a to asi po 12 dnech, co byli spolu na cele. On se tehdy houpal na židli a mladistvému to vadilo, po chvíli přestal a pak se zvedl, chtěl se napít čaje, co měl na posteli, a když si stoupl, tak jej mladistvý chytil do kravaty a začal mu bušit do zad, hodil jej na stůl, neustále jej držel v kravatě, on se pak nějak vyzvedl nahoru, mladistvý ho pořád držel v kravatě, snažil se jej bít do břicha, to se mu nepovedlo. Jeho to pořád bolelo, chytil mladistvého za vlasy a začal rvát na dozorce „pomoc“, když dozorce přišel, mladistvý jej pustil. Prý jej napadl proto, že mu vadilo, že se houpal na židli a hlavou bouchal do plechové zástěny záchodu. On utrpěl menší oděrky na levé ruce, zápěstí a loktu, byl

převezen na ošetření do FN Olomouc, pak jej poslali zpět. Dál se neléčil. Pokud jde o tyčku, se kterou měl útočit mladistvý na bezdomovce, prý ji tam někde vzal, byla tam položená. O sobě mu mladistvý říkal, že venku chlastá, fetuje, taky že chce nějakou holku, které je 13, ale ta ho nechce. Říkal, že až vyleze, tak s ní chce chodit. Pokud jde o tu fotografii v mobilu, kterou pořídil po útoku, tu prý viděl jen jeho otec. Mladistvý mu říkal, že ho napadl proto, že byl ožralej a zfetovanej a prostě ho to napadlo. Mladistvý se zeptal i jej, proč je ve vazbě, on mu říkal, za co tam je, že má komplice, ale nezacházel do podrobností. Už si nepamatuje, jestli se jej mladistvý ptal předtím, než se mu svěřil, nebo potom. Kromě toho jednoho konfliktu s D. jiné neměl, on ví, jak to těm lidem myslí, doma má postiženého bráchu, tak se s ním snažil vyjít, a v době, než jej napadl, byli i kamarádi, spolu se smáli. Pokud se zmiňoval o tom, že mladistvý mluvil nesmysly, tak třeba psychologe říkal psychologie, místo raport říká aport, jemu chvíli trvalo, než mu začal rozumět. Asi týden mu trvalo, než porozuměl, jakým stylem mladistvý mluví. Někdy třeba spolu delší dobu nemluvili, od rána do oběda třeba promluvili dvě slova. Mladistvý se mu svěřil asi třetí den poté, co se dostal k němu na celu. Pár dní po sobě to opakoval, než on mladistvému řekl, že už jej to nebaví, že už si o vraždách čte i v časopise, tak ten pak o tom přestal mluvit. Mluvil o tom pořád stejně, jen občas přidal něco nového. Přestal pak o tom mluvit ještě před tím napadením. Mladistvý mu neříkal, že by se svěřil i někomu dalšímu. Když byli spolu na cele, mladistvému byly podávány léky, dvakrát si je vzal, jemu říkal, že jsou na spaní, na druhý den se jej pak mladistvý ptal, zda ten prášek nechce, on řekl, že když je na spaní, tak si to vezme, ale další den už mladistvému řekl, že si to nevezme a řekl, že to řekne psychologe. Mladistvý tedy řekl, že si ho vezme, tak si to pak asi dvakrát vzal. Otec prý mladistvému řekl, že žádné léky brát nemá, ale matka mu říkala, aby je bral. On poslouchá otce. Po dobu, když byli spolu na cele, byl mladistvý nervózní. On si myslí, že takový byl i venku, že je takový pořád. Třeba si lehl, pak vstal, obul si boty, chodil po cele a sám říkal, že je nervózní. Mladistvý říkal, že rád pije vodu a rum, prý rád pije v litrech, koupí si litrové flašky rumu a vodky a tak to pije, někdy společně, někdy zvlášť. Říkal mu, že kouří marihuanu a dává si pervitin, který kouří nebo si ho dává nosem. Pervitin měl brát často, ten mu měl shánět jeho bratranec, neví který. Neříkal, od kdy pervitin užívá.

13. U hlavního líčení pak svědek doplnil, že o tom, že byl v jeho cele, když tam byl s D., odposlech, nevěděl. Pokud jde o muže, kteří sedí ve veřejnosti, tak ti jej vyšetřovali.
14. Svědek XXXXX u hlavního líčení k věci vypověděl, že mladistvého zná z vazby. Přišla tehdy za ním psychologka, že tam je mladistvý, který brečí, zda by nešel k němu na celu, že už tam byli tři nebo čtyři lidi a že si s ním nerozuměli. Tak šel k němu na celu, seznámili se. Ptal se mladistvého, za co tam je, ten mu říkal, že policie ho viní z vraždy. Popsal, jak se to stalo, že tam měl ukamenovat nějakého bezdomovce, nebo co, ale že tam byl se švagrem, že on to neudělal. Pořád mu tvrdil, že to udělal jeho švagr. Že prý byli v nějaké restauraci, že tam pili, že pak odešli a měl pak nějakého bezdomovce hodit do díry, pak zavolat policii. Řekl mu to jednou, ale říkal mu, že to neudělal on, že to udělal švagr.
15. S ohledem na obsah výpovědi svědka byla u hlavního líčení jeho výpověď z přípravného řízení (č.l. 1307 až 1312) podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu čtena. Tehdy svědek vypověděl, že s mladistvým byl na cele přesně týden, kdy uvedl, že si od počátku rozuměli, když on na něj mluvil, tak mu mladistvý vše rozuměl a stejně to bylo i tak, když mluvil mladistvý na něj. Samozřejmě ví, že mladistvý má sluchový handicap, ale v tom žádný problém nebyl. Jejich komunikace byla bezproblémová, s mladistvým vycházeli naprosto normálně, neměli mezi sebou konflikty. Mladistvý vůči němu nevystupoval agresivně, dalo by se říct, že byli kamarádi. V průběhu společného pobytu se mu mladistvý svěřil s tím, že v XXXXX zabil bezdomovce. Říkal mu, že pil někde v restauraci nebo baru XXXXX, tam popíjeli, říkal, že tam byl on, švagr a ten bezdomovec. Říkal mu, že tam popíjeli a pak on společně s tím bezdomovcem odešel tam na nějakou stavbu, kde mladistvý z ničeho nic vzal šutr a trefil bezdomovce do čela a temene. Potom co ho trefil, tak ho hodil do díry a začal po něm házet kameny. Když po něm prý začal házet ty kameny, tak na něj bezdomovec křičel, co to dělá. Dál se mu mladistvý svěřil s tím, že po bezdomovci hodil nějaký

větší balvan. Poté, co na něj hodil ten balvan, šel domů. Když přišel domů, svěřil se s tím, co udělal, říkal, že se svěřil rodině, konkrétně otci, matce a sestře. Dál mu říkal, že potom, co se jim svěřil, šel do koupelny, spálil košili, proto, aby nebyl vidět na kamerovém záznamu. Co udělal se spálenou košilí, to už neříkal. Říkal pak, že se pak šel na dvě nebo tři hodiny schovat do sklepa, protože se bál. Říkal, že to bylo v noci.

16. Taký mu říkal, že na druhý den šel na místo činu kolem půl druhé nebo druhé, viděl, jak se ten pán snaží nohama vyškrábat z té díry ven, tak ho dodělal kamenama. K těm kamenům mu říkal jen to, že byli na místě. Říkal, že když na toho člověka házel ty kameny, ten ležel v té díře. Dále mu pak říkal, že z místa odešel, někde nedaleko potkal pána s paní a řekl jim, že tam našel pána, ať zavolají policii, že se jde vyčůrat. Ještě mu popsal toho bezdomovce, říkal, že ten měl na sobě koženou bundu, rifle a tenisky. Nic bližšího k oblečení bezdomovce neříkal, rovněž mu neříkal nic o tom, že by ten muž měl zavazadla, nebo že by mu něco ukradl. Dále mu pak vykládal o svém strejdovi, že se jmenuje S., který ho vzal k sobě do bytu, zamkl dveře a prý ho chtěl zneužít. Říkal mu, že vzal nůž a třikrát nebo čtyřikrát ho bodl. Ten nůž měl vzít v bytě toho strejdy z kuchyňské linky. Bodl ho, má za to, do břicha a do nohy. K tomu pobodání prý došlo v bytě. Mladistvý říkal, že poté, co strejdu pobodal, tak strejda utekl z bytu pryč, on taky. Pokud jde o to zneužití, mladistvý mu říkal, že se strejda měl vysvléct a měl mu chytat penis, a proto ho pobodal. Jak přesně ten incident skončil, tak to mu neříkal, prý ho prostě pobodal a strejda utekl z bytu a pak utekl i on pryč. Neříkal nic o tom, že by tam byl někdo další. Pokud jde o tu vraždu v Prostějově, nejprve mu mladistvý říkal, že tam byl s ním i ten jeho švagr, pak mu říkal, že tam byl sám. Mladistvý mu nesdělil, proč to udělal. Říkal, že pije pivo, že měl nějaké prášky, které vzal otcí. Když s ním mladistvý mluvil, tak to doprovázel rukama, kdy mu např. ukazoval, jak vzal ten balvan, ten prý bral ze země, byl těžký, ukazoval mu, že jej bral oběma rukama a následně na toho pána hodil. Neříkal mu, že by mezi ním a bezdomovcem došlo k nějakému jinému než popsanému konfliktu. K tomu místu uvedl jen to, že tam byla stavba a nějaká díra. Nesvěděl se mu, že by na místě pořizoval nějaké fotografie. Neukazoval mu ani žádné písemnosti týkající se té věci. Mladistvý se zajímal, proč je ve vězení on, on se mu tak svěřil. Mladistvý mu neříkal, že by se s tím bezdomovcem znal z minulosti, nevyjadřoval se k jeho věku. Pokud jde o ty kameny nebo ten balvan, tak mladistvý sdělil, že je vyloženě házel. O té věci se s ním bavil každý den. Každý den na okně brečel za maminkou, on se mladistvého ptal, proč, a ten se mu svěřoval s tím, co udělal. Pokud jde o toho švagra, mladistvý mu říkal, že ten tam měl být, když byli u toho XXXXX. Jednou pak řekl, že byl i na místě činu, ale pak už říkal, že ne.
17. K této čtené výpovědi svědek u hlavního líčení uvedl, že mu mladistvý pořád říkal, že to neudělal on, ale švagr, a na tom bude trvat. V přípravném řízení prostě řekl, že tam byl švagr. Mladistvý mu furt říkal, že tam s ním byl švagr, že to měl udělat švagr. Nikdo na něho nepůsobil v souvislosti s tím, jak má vypovídat u soudu. Není příbuzensky spojen s M.H. z Prostějova ani s rodinou L.. V současné době je ve věznici v XXXXX za majetkovou trestnou činnost. O tom, že byl na cele odposlech, nevěděl, ve veřejnosti nikoho nezná. K výslechu byl předvolán policií.
18. Svědkyně Z.P. u hlavního líčení uvedla, že si z té noci už vůbec nic nepamatuje. Je to už rok. Za této situace byl podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu čten protokol o výpovědi svědkyně z přípravného řízení (č.l. 1250 až 1254).
19. Svědkyně vypověděla, že bydlí společně s manželem na ulici XXXXX. Jejich sousedem je J. S., který má byt ve stejném patře. K jeho osobě však neví nic konkrétního. Potkávají se pouze náhodně, zdvořilostně se pozdraví, ale nikdy se s ním nebavila. Ke S. chodí převážně mladí kluci, a to ve večerních hodinách. Začínají se tam scházet až kolem 22. hodiny. Kdo konkrétně za ním chodí, to neví, nikoho nezná. Jsou to jenom cikáni. Proč tam chodí, to neví. V poslední době tam ale už nikdo nechodí, a to od toho června, kdy byl J.S. pobodán, do té doby tam chodili třikrát i víckrát do týdne pořád stejní lidi, kolik jich ale bylo, to říct nedokáže. Ten večer, kdy byl J.S. pobodán, byla doma na neschopence. Kolem půlnoci byla ještě vzhůru, slyšela z venku, jak někdo křičí v tom smyslu, že to tak nechtěl a ať zavolají policii. Na to se šla s manželem podívat z okna,

co se děje. Venku před domem viděli pobíhat nějakého kluka, který přebíhal před vchodem tam a zpět. Nikoho dalšího neviděla. Neviděla, že by z domu někdo další vybíhal, či vycházel. Toho pobíhajícího kluka ani nezná, nebavila se ani s manželem, zda jej zná on. Poté, co to uviděla, šla od okna a už tomu nevěnovala pozornost. Manžel si šel na balkón zapálit a tam viděl na podlaze krev. Nato zavolali městskou policii. Když ta přijela, tak mluvili už jen s manželem, který šel dolů a pustil je do domu. Policie se pak snažila doklepat na pana S., ale ten neotvíral, tak si k ní přišli půjčit kleště, aby mohli v okně pana S. demontovat síť proti hmyzu. Ve chvíli, kdy se to snažili provést, uviděli S., jak si umývá ruku, to viděla i ona. Umýval si z ruky krev. Jednání policie se S. pak přítomna nebyla, takže ani vlastně nevěděla, co se stalo, to se dozvěděla až od záchranářů. Ti říkali, že byl S. pobodán. Toho večera ona neslyšela žádný křik, volání o pomoc, ani ze S. bytu, ani z chodby. První křik zaregistrovala až z venku. S. ten den poprvé uviděla, když si umýval ruku od krve, do té doby jej neregistrovala na chodbě ani venku. Toho kluka, který pobíhal před domem, v minulosti nikdy neviděla. Co se tam ten večer odehrálo, to neví. Neví nic ani o vraždě, ke které mělo dojít na konci letošního června v Prostějově. Pokud ten kluk venku křičel něco ve smyslu „já nechť, zavolejte policii“, tak to křičel jen tak, ne na nikoho určitého. Od chvíle, co uviděla toho kluka křičet, než přijela policie, uplynulo určitě 20 minut.

20. U hlavního líčení svědkyně svou výpověď doplnila tak, že ani dnes by pachatele nepoznala. Když jde pan S. ke vchodovým dveřím z pavlače, musí projít kolem jejich bytu. Na té pavlači je asi 6 nebo 7 bytů. Vzdálenost od bytu pana S. ke vchodovým dveřím na schodišti je asi 6 bytů. Na té pavlači se parkuje i kolo, ale v době, kdy došlo k napadení S., tam nebylo.
21. Svědek M.P. u hlavního líčení k věci uvedl, že je to už rok, už si přesně nepamatuje, jak to bylo. Vše vypověděl na policii, tam je to všechno uvedeno, už přesně neví, kdy to bylo, v kolik přišel domů, nebo v kolik hodin se co stalo. Za této situace tak dle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu byl u hlavního líčení čten protokol o výpovědi svědka z přípravného řízení (č.l. 1244 až 1249).
22. V přípravném řízení svědek vypověděl, že bydlí v XXXXX na ulici XXXXX ve třetím patře společně s manželkou, ve stejném patře bydlí i J. S.. Pokud jde o J. S., je to jeho soused, pozdraví se, ale nejsou žádní kamarádi. Asi před čtyřmi, pěti lety s ním měl výstup ohledně psa, J.S. nemá psy v lásce, a když tehdy jeho vyběhl z bytu, tak J. S. potáhl za nohavici a on to hlásil a řešila to přestupková komise. Jinak J.S. žádný bordel v domě nedělá. Jediné, co mu vadilo, je, že k němu chodili mladí olašští cikáni. Ví, že k němu chodil i mladistvý, kterého sice nezná osobně, ale ví, o koho jde, a ví, že se tak jmenuje. Tito za ním chodili většinou v nočních hodinách po půlnoci. S. je hluchý, má u dveří zvonek a kromě bzučáku tam má i výrazné světlo, které mu bliká, takže když za ním chodili, bylo slyšet, jak to tam zvoní. Dokonce se pak i doslechl, že měli mít klíč od vchodových dveří a chodili tam bez zvonění. Kromě mladistvého on nezná žádného z těch cikánů, co za S. chodili, jednalo se o cikány ve věku od 15 let asi do 20 let. Proč za S. chodili, to přesně neví. O S. se ví, že to je pedofil. Ví, že tam chodili pro peníze, ale za co nebo proč jim je dával, to neví. Mladistvého viděl u J. S. naposledy v tu noc, kdy volali policii, už si přesně nepamatuje, kdy to bylo, asi 4 až 5 měsíců zpátky. Toho večera šel s kamarády do hospody, ze které se vracel kolem 22 hodin, šel si lehnout. Probudil se asi kolem půl noci a zaregistroval, jak na balkónu někdo neustále chodí sem a tam, spíše utíká. Neřešil to, protože na tom balkóně každý pobíhá. Pak slyšel venku pokřikování, šel se podívat z okna a viděl venku mladistvého, kterého zná a poznal ho podle vizáže i hlasu, jak na kohosi křičí něco ve smyslu „pojď sem, vrať se, já jsem v tom nevinný“. Myslí, že tam musel být ještě někdo další, protože toho druhého, kterého nezná, viděl, jak vybíhá z baráku. Ten, který z baráku vyběhl, utekl směrem k ulici Brněnská. Mladistvý byl stále před domem, chodil zmateně tam a sem, když pak z domu vyšel S., tak mladistvý se schoval do křoví. Všiml si, že S. to tam celé prošel a pak zašel zpět do domu. Pak viděl, jak mladistvý utekl směrem k nádraží. Nedalo mu to, šel se podívat na balkón, kde viděl kapky krve, proto pak šel ke vchodovým dveřím na patře, kde viděl velké množství krve, jako kdyby někdo řezal „prase“. Když to pak řekl manželce, ta byla vyděšená a protože nevěděli, jestli S. žije, tak se rozhodli zavolat policii. Policii vysvětlil, co se stalo a když přijeli, pustil je do domu. Ti tam asi 5 minut klepali na S., který jim pak otevřel. On v té

době stál mezi dveřmi bytu a viděl, že S. je pořezaný, viděl řezné rány na ruce. Neviděl kolik. O tom, co se stalo, mu pak nakonec řekla S., který mu přišel poděkovat za život a řekl, že byl pobodaný na ruce, rameni a břiše. Říkal, že ho chtěli okrást, že na něj vytáhli příborový nůž. Řekl, že to byl mladistvý, o nikom dalším nemluvil. Mluvil ale v množném čísle a říkal „oni mě chtěli okrást“. Říkal, že jej chtěli napadnout, ale že se jim to nepovedlo, že se ubránil a nakonec utekli. Celou dobu mluvil v množném čísle, jakoby útočníků bylo více. Se S. se domlouvá tak, že na něj zakřičí a nakloní se blíže a on jej slyší. Předtím, než se tehdy probudil a viděl, co viděl, si šel pro džbán vody a zvenku slyšel ten hluk. Mladistvý chodíval ke S. docela často, tak třikrát do týdne. Vidíval ho tam i k večeru, ale zpravidla tam všichni chodívali kolem 23 hodin. Když za S. chodívali, žádný podivný zvuk či jiné zvuky se z bytu S. neozývaly. Mladistvý tehdy venku hlubším hlasem říkal něco jako „pojď sem“, mluvil srozumitelně, jasně slyšel, co mladistvý říká. Co ale přesně říkal, to už neví. S bytem J. S. nemají sousedící stěny, jsou ob dva byty. V ten večer, když volal policii, neslyšel, že by se z chodby zvenčí nebo z bytu S. ozývalo volání o pomoc. Pokud jde o vraždu, ke které došlo v červnu v Prostějově, tak o té on nic neví. Když uvedl, že slyšel někoho po balkónu přebíhat, slyšel to asi třikrát na jednu stranu, jakoby ke S. dveřím a dvakrát na druhou, jakoby ven. Slyšel, jakoby běhat v jednu dobu více lidí najednou. To trvalo asi 10 vteřin, šlo o plynulé běhání, které mu přišlo, jakoby se někdo naháněl. Na balkóně pak našel svou židličku, která byla převrácena. Když si všimnul mladistvého, tak ten stál v tu dobu kousek od venkovních dveří u schůdků na ulici, v tom místě je veřejné osvětlení. Ten druhý pak běžel kolem něho k ulici Brněnské. Byl vyšší, hubený, barvu pleti nedokáže odhadnout, přišel mu bílý. Co měl na sobě, to neví, kalhoty asi riflové, možná bílou mikinu. Vlasý, jaké měl, to neví, ale byly určité kratší, vousy, brýle apod. neměl. Byl více předkloněný, asi by ho nepoznal. On ani mladistvý neměli nic v rukách. Když pak S. obcházel celý areál tzv. Parlamentu, což je přezdívka pro ten blok domu, nemluvil u toho, činil zastávky, rozhlížel se, pak šel zpět a zašel jakoby za roh, kde už ho dále neviděl. Do domu pak musel jít ze dvora, protože už ho neviděl. Mladistvý byl v tu dobu schovaný v křoví. Při tom obcházení mu přišlo, že S. šel normálně, možná trochu zrychleně, jakoby byl zmatenější. Za nic se ale nedržel.

23. U hlavního líčení svědek ke čtené výpovědi uvedl, že vypovídal pravdu. Pokud uváděl, že za poškozeným měli chodit olašští mladí Romové, tak to nebyli jen Olaši, byli to i jiní Romové, chodívali tam dva, tři, z okolí, i ze XXXXX. Normálně ti, co bydlí na Š., byli u něho jednu dobu docela často, třikrát, čtyřikrát do týdne a většinou fakt ve večerních hodinách. Že jim měl S. dávat peníze, tak to se říkalo, to ví z doslechu. I dnes je jistý, že tehdy večer tam byl právě mladistvý. Pokud jde o S., tak on ten večer na něho zvonit nebyl, nešel přímo k němu, po domluvě s manželkou volali policii, pak přijela záchranná služba. Ta přijela asi do 10 minut. Neregistroval, že by S. v tu dobu opustil dům. On sám stál u těch schůdků a dveře u vchodu jsou prosklené, takže kdyby někdo chtěl ven, tak by to viděl. V době, co byl sám dole, nikdo nevyšel.
24. Svědek R.P. k věci uvedl, že má stavební firmu a tehdy pracovali tam, kde se to stalo. Nevzpomíná si přesně, který to byl den, ale na stavbě byla vykopaná díra na retenční nádobu, jímač dešťové vody, stavba byla zabezpečena, byl tam plot. Byl víkend, naposledy se pracovalo v pátek, měli pak pokračovat v pondělí. Jiné bezpečnostní zařízení na stavbě, kromě plotu, nebylo. Byla to hrubá stavba, nic tam nebylo, ani kamerový systém či čidla. Neví o tom, že by jeho zaměstnanci někdy předtím zjistili, že by někdo vnikl na stavbu, nic se tam nikdy neztratilo. Pokud jde o plot, ten byl mobilní, ale byl svázaný jakoby s vnitřkem objektu a byl tam zámek. Je možno ho ale přelézt. Nástroje na staveništi nebyly, ty byly zavřené uvnitř ve stavbě. Zda tam bylo uklizeno, to neví, on tam nebyl.
25. Svědek N. H. u hlavního líčení vypověděl, že mladistvého zná, je to bratranec. Ten den, v pátek, byl na diskotéce v Plumlově a na druhý den v sobotu potkal mladistvého v hlavním parku v Prostějově. Pak s ním šel na XXXXX, tam kde bydlí, a tam se dozvěděl, co se všechno mělo stát a co měl říct P. L., který je švagrem mladistvého. Ten to roznesl, od něho se to všechno dozvěděl. Oni tehdy procházeli kolem Happy Baru, vyslyšela je policie, ptali se, kde je mladistvý a P. L. řekl, že je to jeho švagr, proč, co se stalo. Řekli, že ho potřebují, tak zavolali tátovi, kde je, tak ho našli a

pak P. L. začal vykládat v tom Happy Baru, že mladistvý měl něco udělat. Nakonec se ukázalo, že to pravda nebyla, že si to vymyslel. To říkal potom, co je kontrolovala ta policie. Mladistvého potkal v sobotu v tom hlavním parku kolem páté hodiny. Potkal ho ještě předtím, než je zastavili policisté. V pátek ho potkal, ale přesně si nevzpomíná. Většinou ho potkával doma na XXXXX nebo v tom hlavním parku. Zda ho v pátek potkal venku, to si nevzpomene.

26. S ohledem na obsah výpovědi svědka byl u hlavního líčení podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu čten protokol o jeho výpovědi z přípravného řízení (č.l. 1154 až 1158). Tehdy svědek uvedl, že mladistvého zná v podstatě od malička, L. L. je strejda jeho táty R.. Proto chodíval na XXXXX často, asi jednou, dvakrát týdně. Chodil tam jako za všemi, popovídat si. S mladistvým kamarádil tak, že když přišel na XXXXX, tak ho třeba viděl u počítače, jak poslouchá písničky, ale nikdy s ním nechodil ven, spíš to bylo tak, že se venku potkávali náhodně. Když se potkali, spíš se jen pozdravili, málokdy se spolu bavili. Mladistvý něco málo z jeho povídání rozuměl, jsou věci, kterým nerozumí. Když on mluvil na mladistvého, tak mu musel kolikrát tu věc třeba říct i dvakrát, aby mu porozuměl, ale někdy mu třeba rozuměl. K mladistvému by řekl, že je kamarádský, cítil z něho, že je upřímný, v klidu, usměvavý. Pokud je dotazován na vraždu v Prostějově, o té se prvně dozvěděl od K., což je P. L., který je jeho kmotrem. Ten mu to řekl v sobotu, v den, kdy je kontrolovala policie. Řekl mu to někdy mezi 17 a 18 hodinou před Happy Barem. Řekl mu, že mladistvý měl asi někoho zabít. P. L. to někdy říká tak a někdy zase jinak. K vraždě mu říkal, že se měl mladistvý s někým poprat, že to byl starší muž, asi nějaký bezdomovec, nějaký pán. Říkal, že se to mělo stát někde u Happy Baru, v ten den je tam kontrolovala policie. Procházeli kolem Happy Baru, šli od Husova náměstí uličkou k Happy Baru a viděli tam stát policii, která je kontrolovala. Tu informaci o vraždě mu P. L. řekl ještě předtím, než je kontrolovala policie před Happy Barem. Pokud si pamatuje, v té době si dal v Happy Baru malou limonádu, P. L. malé pivo. Když to vypili, tak z baru odešli směrem k Husovu náměstí, po ulici XXXXX, pod Mojmírovou, kde se dali doleva a chtěli se vrátit zpět do Happy Baru přes ulici XXXXX, kde je kontrolovala ta policie. P. L. mu říkal, že informace o vraždě má od mladistvého, který mu to měl povědět. Proč, nebo kde mu o tom řekl, P. L. neřekl. P. L. to pak řekl všem, vypovídal i na policii, neví přesně co, ale pak říkal, že na policii vypovídal. Když je kontrolovala policie, chtěla po nich občanské průkazy. Když se ptali, co se stalo, řekl jim, že jim nemůžou nic říct, jen se jich ptali, kde je ten kluk, co nosí ta naslouchátka, říkali mu, že by to měl být jeho bratr. Na to řekli s P.L. policii, že je to švagr P. L., že neví, kde ten kluk je, ale že bydlí na ulici XXXXX. Policie věděla, že hledá XXXXX, protože mladistvý krátce předtím ukradl nějaké kolo, které mu policie vzala, to se pak vyřešilo a policajt věděl, že kluk s těmi naslouchátky je mladistvý. Slyšel, že se ptali přímo na „D.“, oni k tomu pak dodali „P.“. Zdejší policisté jej znají všichni. Poté, co je policie zkontrolovala, odešli do Happy Baru, kde P. L. všechno pověděl ostatním. Byli tam Rumungři, ti to pak začali vykládat dál. Toho dne, tedy v sobotu, potkal D. v hlavním parku poblíž ulice Vápenice v Prostějově. Potkal ho odpoledne kolem třetí, půl čtvrté, nebo i čtvrté hodiny, přesně neví. Mladistvý byl v parku sám, seděl na lavičce. V parku byl společně s dalšími, jedni stáli v hloučku, pak se od těchto hlouček oddělil a šel na XXXXX za P.L.. Cestou ještě v parku potkal D., jak utíká a bylo to asi kolem čtvrté hodiny. Sedl si k mladistvému na lavičku. Mladistvý mu zpíval a smál se, říkal něco o tom, že chce nějakou holku, která se mu líbila a ta ho nechce. On seděl vedle něj a měl na svém mobilním telefonu zapnutý Facebook, takže mladistvého neposlouchal. Mladistvý mu neříkal nic o tom, že by měl mít s někým konflikt, případně se s někým porvat. Mladistvý se nerval. Vždycky, když se sešli v partě, mladistvý byl takový ten vzadu, který se nezapojoval do komunikace, protože nevěděl, o čem se baví a neuměl se vyjádřit. Kdyby s ním chtěli mluvit všichni, tak to by museli stát přímo proti němu a mluvit na něj, protože se snaží odezírat, tváří se, jako když rozumí, ale přitom neví vůbec, o čem je řeč, i když kolikrát přikyvuje. S D. se v parku zdržel asi 15 až 20 minut a pak společně odešli na XXXXX. Šli po ulici Svatoplukova, kolem nádraží, kde se před nádražím dali doprava a došli na XXXXX. Když přišli na XXXXX, on potkal P. L., se kterým šel do Alberta nakoupit. Mladistvý zůstal doma. Když P.L. nakoupil, vrátili se na XXXXX, kde P.L. odložil nákup a šli směrem do Happy Baru, a to po Husově náměstí, pak prošli ulicí XXXXX, kolem starého hotelu a k Happy Baru. Když procházeli ulicí

XXXXX, ví, že tam je nějaké staveniště, protože se tam v minulosti spravoval dům, bylo tam něco jako lešení. Na staveništi nebyli, ani v minulosti tam nikdy nebyl. Před výsledkem na policii s L.L. nemluvil, akorát ho potkal před budovou policie, ale policista jej odvedl hned do kanceláře, nikdo se jej nesnažil v souvislosti s výpovědí ovlivňovat, případně uplácet. Mladistvý se mu nesvěřoval, že by měl nějaký konflikt, případně že by měl někoho zabít. To mu říkal K..

27. U hlavního líčení se svědek ke čtené výpovědi vyjádřil tak, že K. mu o tom, že se mu měl mladistvý svěřit, říkal až po tom, co je zastavila policie. Nebylo to předtím, on to ani u výsledku neříkal, policie si tam jenom píše, co chce, a to už se stalo ve více případech. On si protokol po sobě nepřčetl, jenom ho podepisoval. D. skutečně v parku v sobotu potkal, on tam mohl přijít kolem půl čtvrté, ale odcházel odtamtud kolem páté s D.. U výsledku na policii, kde nebyla paní obhájkyň, to probíhalo tak, že kladli otázky a za něj odpovídal jiný policista. Pokud jde o výslech, který byl dnes čten, tak to už si nevzpomíná, ví akorát, že mu kladli otázky a za jeho zády pak stál policajt a odpovídal. Tam kde byla paní obhájkyň, tak tam odpovídal sám. V souvislosti s touto věcí za ním byl J. S., řečený H., že po něm chce dobro, aby říkal to, co policie chce, že když nebude mluvit, co policie chce a co chce on, tak jej zavrou. Byl u něj asi dvakrát, nosila ho za ním policie.
28. Svědkyně E.B. u hlavního líčení k věci vypověděla, že mladistvého zná ze školy. Slavili ukončení školního roku v baru U XXXXX, bylo to v pátek 29. 6. 2018. Do baru přišli kolem půl dvanácté, půl jedné, už neví. Kdo všechno byl v baru, neví. Bylo tam strašně hodně lidí. Mladistvý chodil do toho baru pořád, když tam byla ona. Byl tam i v ten pátek. Kdy ale přišel, to si nevzpomene, ani kdy odešel. Když vypovídala na policii, bylo to po týdnu, dneska už je to s odstupem. I tehdy si pamatovala jenom něco, ne přesně.
29. Podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu byla čtena výpověď svědkyně z přípravného řízení (č.l. 1260 až 1265). V přípravném řízení svědkyně uvedla, že 29. 6. 2018, poté co dcery skončily ve škole, odešla společně s nimi do baru U XXXXX, kde dělaly oslavu na ukončení školy. Tam přišly kolem 12.00 až 12.30, ještě před příchodem se stavily doma. V baru seděla se skupinou lidí, mohlo jich být 20 i 30. Seděla tam až do půl jedné v noci, kdy pak odcházela domů. Pokud je dotazována na mladistvého, toho zná osobně, je to spolužák její dcery. Ona se s ním ovšem nestýká, nebaví se, jen o něm ví, že je spolužák. Společně navštěvovali speciální školu. Ve škole měl mladistvý údajně škrtit nějaké spolužáka, nic dalšího o něm ale neví. Ten večer, kdy seděli v baru, seděla tam i sestra mladistvého, neví, jak se jmenuje, má tmavohnědé dlouhé vlasy, nosí brýle. Toho večera si v baru všimla i mladistvého, který postával za svojí sestrou, za nimi však nepřišel. Ten večer s ním ona vůbec nepřišla do styku, maximálně se pozdravili. Ona se s ním nikdy moc nebavila, když ji třeba požádal o cigaretu, tak mu ji dala, nebo se pozdravili, ale to je tak všechno. Kolem půl dvanácté ten večer do baru přišel nějaký bezdomovec, kterého ona nezná. Přišel k jejich stolu, chtěl si sednout, ona ho ale od stolu vyhodila, protože každý měl na stole mobil, peněženku, apod., tak aby se něco neztratilo. Bezdomovec byl strašně špinavý a smrděl. Co měl ten večer na sobě, to ona neví, je to už půl roku. Navíc si těchto věcí nevšímá. Měl na hlavě kapuci a nějaký dlouhý kabát, nebo pláštěnku, ale spíš pláštěnku, v létě se kabáty nenosí. Osobně by si toho člověka nevšímala, ale její kamarádka A.V. ji upozornila a říkala taky, že něco brblal, ale neví co. Ona sama navíc měla za celý den popito, a to nejen ona, ale všichni co tam seděli, samozřejmě kromě dětí. Mladistvý tam byl s tou svou cikánskou partou, ale kdo to je, to neví, nezná je, od cikánů dává ruce pryč. V baru žádný konflikt ten večer nebyl, ani nic neviděla, že by byl incident před barem, nebo v okolí. Mladistvý byl takový, že v baru se zdržel třeba 5 minut, a zase odešel. Znovu přišel, zase odešel a tak pobíhal sem a tam často. Chodíval tam každý den, pil alkohol, kouřil trávu, tedy myslí marihuanu, sedával na houpačce, popíjel alkohol, bylo to bílé, byla to asi vodka. Poslouchal písničky na mobilu, takže slyší velmi dobře. Ve škole zaregistrovala, že se dělá debilem, venku pak ze sebe dělal frajera, těžkého frajera. Frajera dělá jen tím, jak chodí, jak se hýbe. Když s mladistvým občas prohodí nějaké slovo, rozumí mu perfektně. Zná ho od doby, co chodí dcera do školy, což už je asi 5 let, žádný konflikt s ním neměla, ale od dcery ví, že ta se ho bojí, a teď už ví proč. Mladistvý má takový nepříjemný pohled, kdyby mu člověk nedal cigáro, tak ho i zabije. Toho večera mladistvý odcházel

dříve, protože když se zavírala brána o půl jedné, tak už tam nebyl. Kdy nebo s kým odcházel, ona neví. Ani neví, kdy do baru přišel, ale když tam přišla s dcerami, tak tam nebyl a jeho příchod nezaregistrovala. Ale on pořád běhal tam a zpět, neustále chodíval jinak oblečený, tedy odešel v jednom a přišel v druhém. Nikdy se v baru nezdržel třeba hodinu nebo dvě, pořád běhal ven a dovnitř. Neví, jestli byl mladistvý v baru, když tam přišel ten bezdomovec. Neviděla, že by měl něco v ruce, neví, jestli něco pil nebo ano, jestli byl pod vlivem alkoholu, nedokáže říct, zda byl střízlivý nebo opilý. Nezaregistroval ani, že by se bavil s tím bezdomovcem, viděla, jak odchází z baru sám. Má za to, že to byl ten bezdomovec, co byl v baru, kdo byl zavražděn, když na tu stranu bezdomovci běžně nechodí. Ten bezdomovec se v baru zdržel asi 10 minut. Odcházel sám, v tu chvíli se tam pohybovala spousta lidí, takže neví, jestli odcházel i někdo další.

30. Svědkyně se k této čtené výpovědi u hlavního líčení vyjádřila tak, že vypovídala pravdu. Doplnila, že ten večer byla v baru pouze jedna osoba, která by se dala popsat jako bezdomovec. Mladistvého viděla popíjet alkohol a kouřit trávu, ale ne v ten den, bylo to předtím a bylo to očividné. Co v té umělé flašce měl, to neví, je to její předpoklad, neví, od čeho ta flaška byla. S marihuanou ho ona sama neviděla.
31. Svědek M.K. u hlavního líčení k věci vypověděl, že tehdy přijeli do Prostějova ke svému domu na rohu ulice XXXXX a XXXXX do dvora, parkovali, když je oslovil mladistvý s tím, že vedle na parcele objevil ve výkopu tělo člověka, který se nehýbá, a když s ním zatřásl, nereagoval, ať zavolají policii. Jeho žena do toho výkopu letmo nahlédla, jen co toho člověka uviděla, tak mu tu informaci předala, on zavolal policii a čekali, až přijedou. Když přijížděli k domu, mladistvý šel ulicí, a když zaparkovali, přišel za nimi na dvůr k autu. Stál uprostřed ulice XXXXX. Bylo asi kolem osmnácté hodiny, bylo ještě světlo. On sám k tomu tělu nešel, protože tam byl plot a on by se vedle toho domů neprotáhl, manželka se tam protáhla. Mladistvý nic výjimečného neříkal, nečekal do příjezdu policie, odešel. On ho pak už nikdy neviděl, neviděl ho ani předtím. Jejich dům sdělila manželka po otci, je to komerční objekt, jsou tam ordinace fyzioterapeutů a gynekologie. Oni tam nepobývají, dojíždějí tam tak jednou za 14 dní. Mají tam správce, který nemovitost spravuje, takže jen ví, že se na té ulici něco stavělo, ale o pohybu osob nic neví. To místo, kde byl nalezen onen muž, je asi tak 30, maximálně 40 metrů od jejich domu. V pátek tam nic nezaregistrovali, protože tam nebyli, přijeli až ten večer, jak uvedl.
32. Svědkyně O.K. u hlavního líčení k věci vypověděla, že vlastní v Prostějově na ulici XXXXX nemovitost. Ten dům je na rohu ulic XXXXX a XXXXX. Jezdí tam málo, protože jsou z Prahy, asi tak jednou za měsíc, v létě jednou za 14 dnů. Nevzpomene si, kdy to bylo, ale byl to víkend. Příjezd je z ulice XXXXX, z XXXXX ulice se tam nedostanou, takže musí objet blok a přejet přes Husovo náměstíčko do ulice XXXXX, kde mají bránu. Tehdy kolem páté hodiny vjeli na dvůr, zaparkovali auto, objevil se mladý muž mezi dveřmi a řekl jim, že vedle na pozemku v jámě leží muž, asi mrtvý, že mu třásl rukou, že tam byl a mají zavolat policii. Tak se tam s manželem šli podívat, ona vlezla na pozemek, protože nebude volat na policii, když není přesvědčena, zda tam někdo leží, či ne. Zjistila, že v jámě leží starší pán, tak zavolala na manžela, vylezla zpátky a zavolali policii. Mladého muže si všimli, až když přišel k nim na dvůr, tak brali zřetel, že tam někdo je. Samozřejmě ho mýjeli, když jeli tou ulicí, ale chodí tam spousta lidí, tak jí nepřišlo, že by se na něj měla dívat. Ten muž je mladistvý D.P.. Přišel do dvora, řekl, že byl na pozemku, že v jámě leží muž asi mrtvý, třásl mu rukou a mají zavolat policii. Ptala se ho, proč byl na pozemku, ale odpověděl, že neví. Ptala se, co tam dělá, první verze byla, že tatínek má hodně peněz, chce kupovat pozemek. Řekla, že pozemek není určité na prodej, že je souseda, opravuje si to jeho vnuk. Na tom pozemku byl takový rozbitý hotel, ruina, byl tam natažený drátek, a protože je malá, tak se tam protáhla mezi škvírou a zkontrolovala, zda tam někdo leží, či ne. Byl tam starší muž 45 až 50 let, možná starší. Do výkopu nevylezla, protože byl dost hluboký, s tělem nemanipulovala. Policii volal manžel. Mladistvý tam zůstal s manželem, a protože jeli s nákupem, šla domů vytahovat nákup, tak se vzdálila a když přišla po 15 minutách, už tam byl jen manžel, protože mladý muž řekl, že se jde podívat na roh baráku, jestli jede policie a najednou tam nebyl. To ale slyšela od manžela, u toho nebyla. Ještě tam pak byl

soused, kterému patří pozemek a který bydlí vedle nich na XXXXX. Kromě té jámy na pozemku viděla další stavební materiál, stavělo se tam. Ten materiál byl rozházený, byl naházený i v té díře. V té díře viděla toho muže, který měl zakrvácenou levou stranu obličeje, byla tam naházená zámková dlažba, měl vedle sebe peněženku, ale jinak si to moc neprohlížela, protože to nebyl moc pěkný pohled. Kromě té jámy na pozemku viděla další stavební materiál, stavělo se tam. Ten materiál byl rozházený, byl naházený i v té díře. V té díře viděla toho muže, který měl zakrvácenou levou stranu obličeje, byla tam naházená zámková dlažba, měl vedle sebe peněženku, ale jinak si toho moc neprohlížela, protože to nebyl moc pěkný pohled. Mladistvý nebyl špinavý nebo od krve, špatně artikuloval, všimla si, že měl naslouchátka. Komunikace byla špatná, ale byl čistý, upravený, špinavý nebyl.

33. Svědek P. K. u hlavního líčení uvedl, že předmětnou stavbou na ulici XXXXX zná, jelikož majitel firmy je jeho zeť, takže mu tam pomáhal, navážel materiál, odvážel odpady, hlídal lidi. Pohyboval se tam v rozhodné době. Tehdy v pátek skončili ve čtyři hodiny, jako vždy, zabezpečili prostor mobilním plotem, který měli půjčený. Zajišťovalo se to tak, že se to přivazovalo k bývalému hotelu. Byl tam hromosvod, tak se to zadržovalo, na druhé straně se to taky zabezpečilo, bylo to zatíženo, aby to nesfoukl vítr. Odcházeli asi kolem půl čtvrté, zabezpečili to, naložil dražší stroje, které tam nenechávají přes víkend. Vypadalo to tam jako na staveništi. Na místě bylo několik ztracených bednění, ve kterém zbyly, dlažební kostky, zámková dlažba, když se vytrhával chodník, aby se mohly kopat základy, cihly apod. V sobotu tam nikdo nebyl, to nepracují. V minulosti neměli žádné problémy s tím, že by do areálu někdo vnikl, případně tam přespával. Tam se neztratil ani hřebík. Na ploše byla velká jáma, hluboká asi 2,5 metrů, průměr něco přes 3 metry, nachystaná na nádobu na dešťovou vodu. Když odcházeli, až na nějaké krabičky od cigaret v té jámě nic nebylo, možná tam byla nějaká spadlá cihla nebo trochu hlíny, jinak nic, to ví na 100%. To, co tam pak bylo v pondělí naházené, to se tam v žádném případě v pátek, když odešli, nevyskytovalo. Za jámou byla hromada vykopané hlíny. V sobotu na stavbě nebyl, až v pondělí, když tam přišli kriminalisté, tak jim to ukazovali, co si pamatuje, na fotkách, něco z toho, co tam bylo, odvezli, něco tam zůstalo. Byla tam naházená zámková dlažba, bylo tam ztracené bednění. To bylo před tím složené na pozemku za plotkem. Nebylo to u kraje jámy, rozhodně to tam nemohlo spadnout samo. Zámková dlažba byla nějakých 10 metrů od jámy a ztracená bednění byla u stavby, jak se kopaly základy. Ta zámková dlažba byly vytrhaná z chodníku, pošlapaná, opotřebovaná, nečistila se. Ztracenka byla nová, dovezená ze stavebnin.
34. U hlavního líčení bylo v souladu s § 122 trestního řádu rozhodnuto o čtení protokolů o výsledku svědků mladších 18 let, a to XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, když s ohledem na charakter jednání, které bylo mladistvému kladeno za vinu, by oživování okolností, ke kterým by svědci měli vypovídat (závažná násilná trestná činnost), mohlo nepříznivě ovlivnit jejich duševní a mravní vývoj.
35. Nezletilý svědek XXXXX. (č.l. 1159-1161) vypověděl, že mladistvého zná asi rok a půl. Zná ho jenom od vidění, potkává ho často v baru U XXXXX, kam chodí. Někdy tam mladistvý mluví kraviny a rýpe do nich. Seznámil se s ním prostřednictvím F.H., který chodí s jeho bráchou do školy a chodí do klubu jménem NZTM, kde hrávali ping-pong. K mladistvému by řekl, že mu připadal trochu retardovaný, ne jako že mozkiem, ale chůzí, tváří a tak. Chodil křivě a kulhal. Vždycky, když se spolu bavili, tak mladistvému rozuměl, byl schopný normální komunikace. Mladistvý, když viděl, že on se baví s F., tak do něho žduchal, bral to ze srandy, ale ne každý to tak bere. On to jako legraci rozhodně nebral. Vždy proto odešel pryč, mladistvý se tomu smál. O té vraždě v Prostějově se dozvěděl v baru U XXXXX, neví, zda v sobotu nebo v neděli, to už si přesně nepamatuje. Tehdy tam byl sám, přišel tam za bratrancem J.V., který mu volal, zda by nepřišel a nepohlídal by jeho malou dceru. Kolik bylo hodin, když do baru přišel, neví, mohlo být mezi 16 a 18 hodinou. V té době bylo v baru hodně Romů, kteří tam chodí po fotbale chlastat. Mladistvý v té době v baru nebyl, resp. on ho neviděl, za celou dobu, co tam byl, jej nezaregistroval a neustále běhal za tou malou, která pořád pobíhala, jakože na chodník ven před bar, hlídal ji. Pohyboval se

tedy jak v baru, tak na zahrádce a v prostoru před barem. V baru ještě viděl K., což je přezdívka, toho člověka nezná jménem. Ten do baru přišel až po něm. Jak dlouho nebo kolik bylo hodin, to neví. Přišel do společnosti jednoho vysokého Roma, který měl krátké vlasy, jako kdyby naplešato a trochu švidral. K. s tím H. stáli v baru u stolu, kde seděli jeho bratrance, kamarádi P.M., D.M., kterému říkají M.

a ti dva. On šel na záchod, bratránek zrovna hrál automat, když zaslechl, jak K. říká, že mladistvý někoho zabil. V té době šel na záchod a všiml si P.M., se kterým se pozdravili kývnutím hlavy. V té době tu informaci zachytil. Nic bližšího neslyšel. Ihned potom, co se to dozvěděl, odešel na zahrádku, kde seděly party. Když vyběhl z toho baru za dcerou bratrance a byl venku, tak přes plot autobazaru, který tam hned na rohu je, viděl, jak ulici poblíž stojí policajti a sanitka. Když to zahlédl, vzal malou do náruče a šel zpět do baru. Nenapadlo jej se jít podívat, co se stalo. Ty policajty a sanitku viděl až v době, kdy už tu informaci o tom, že mladistvý měl někoho zabít, měl. Když to viděl, tak si to dal dohromady a myslel si to, že je to právě proto, že měl mladistvý někoho zabít. Vzal malou do náruče, odnesl ji do baru bratranci, pak šel před bar za M.H., kterému říkal, podívej se, jak jsou tu policajti, mladistvý tam měl někoho zabít. M. mu říkal, že tomu nevěří, že mladistvý by to neudělal. Pak od nich odešel a oni se o tom bavili mezi sebou. On šel zpátky do baru na ten dvůr, kde byly holky, V., L., D. aj.. Protože V. zná, říkal jí jako první, že mladistvý měl někoho zabít. Ona mu říkala, že je blázen nebo něco ve smyslu, že je idiot, přesně si to nepamatuje, je to už dlouho. Říkal jí, ať jde s ním ven, ukazoval jí směrem do ulice na policajty, mezitím jí M. H. říkal: mladistvý, on je blázen, že? Ona na to říkala, že to je blázen, ale že nevěří tomu, že by to udělal. Pak šli zpátky do baru. On chtěl už odjet, tak si vzal kolo a jel k restauraci Tři břízy. Tam potkal kamaráda M.M. a řekl mu, co se dozvěděl od K.. Na to mu M. řekl, že je to debil. M. chtěl k Lidlu, tak ho tam na kole odvezl a vrátil se zpátky k Třem břízám, kde už byla V., L., D. aj.. Tam se zdržel asi 5 minut a jel domů. Doma se svěřil i mámě, ta mu říkala, že oni takový jsou, a že když je venku potká, ať se jím vyhýbá. Říkala mu, ať se nebaví ani s F.. Toho dne, kdy se on o všem dověděl, mladistvého nepotkal. On se od K. ani nic osobně nedozvěděl, nemluvil s ním. V pátek, den před tím, než se dozvěděl tu informaci, v baru nebyl, přijel do Prostějova v 18 hodin. Ohledně výslechu ho nikdo nekontaktoval. Od té doby, co se to dozvěděl, tak mladistvého nepotkal.

36. Nezletilá svědkyně XXXXX (č.l. 1167-1173) uvedla, že její bratr D. se moc s lidmi nebaví, s nimi, tedy s rodinou, se baví normálně. Vzhledem k tomu, že špatně slyší, má z toho nervy. Agresivní nebývá, nevyvolává žádné rvačky apod. Často pak poslouchá písničky prostřednictvím mobilu, ten si dává k uchu a poslouchá. Často chodili do nedalekého baru U XXXXX, kde zpívali písničky, popíjeli kofolu. Většinou tam chodil i mladistvý. Nejčastěji sedávali s V., D., A., XXXXX a klukama M. a O.. Nikdy nebyla přítomna tomu, že by mladistvý v baru nebo někde jinde vyvolával nějaké konflikty nebo že by měl problém s někým z hostů. Když s ní byl, tak byl v klidu. O tom, co dělal, když s ní nebyl, to neví. Byl klidný, pouštěl si písničky, chodil spíš za nimi, za holkama. Více než s ní si mladistvý rozuměl s V.. 29. 6. 2018 bylo vysvědčení. Ráno tady tedy byla ve škole, co dělala potom odpoledne, neví, ale k večeru šli do baru U XXXXX. Kolik bylo přesně hodin, neví, bylo ještě světlo, asi tak kolem 20 hodin. Do baru toho dne šla společně se sestrou D. a L.J.. Když tam přišli, byl tam už i mladistvý, J., XXXXX, K., z holek tam byla V., A. a J.. Objednala si kofolu a šli si sednout ven na zahrádku. Seděla u stolu společně s D., mladistvým, V., A., J.. V baru ten večer seděli poměrně dlouho. Krátce po jejich příchodu odešla D.. Seděli tam, popíjeli kofolu, povídali si. Žádný konflikt toho večera nenastal. Po celou dobu, co byli v baru, tak bar neopouštěli, pouze se tam pohybovali v prostoru zahrádky a baru. V průběhu večera přišel G.R., kolik bylo hodin, to neví, ale určitě po 23 hodině. Chvilku po tom, co přišel G., odešli z baru V., mladistvý, J.. Ona pak taky chtěla odejít a hledala je a dozvěděla se, že už šli domů, tak odjela autem s G., který se nabídl, že ji odveze. G. nechal stát auto před barem, bylo nějaké černé barvy. Nastoupila dozadu, vpředu seděl L.. Odjeli směrem na XXXXX, cestu si přesně nepamatuje, ale ví, že jeli směrem ke kruhovému objezdu a pak přes Husovo náměstí a Trávníckou. Na Trávnícké potkali V., mladistvého a M. H.. Zastavili u nich, vystoupila a šla potom s V. a mladistvým domů. M. H. nastoupil do auta, odjeli s G. a L.. Pak šli společně domů. Když přišli k baráku, ona s mladistvým šli do bytu, V. pak šla do patra, kde bydlí ona. Ona se na chodbě chvíli s V. loučila, mladistvý šel do bytu. Pak se okoupala, a

když šla spát, tak viděla, jak mladistvý už leží v posteli. Nikdo jiný poté, co si lehla, z bytu neodcházel, protože by slyšela dveře. Na druhý den 30. 6. vstávala kolem 10 hodiny. Napsala si s V., že pojedou do Olomouce, do Šantovky. V době, kdy vstávala, mladistvý byl doma. Pak se chystala vlakem do Olomouce, tam s V. odjeli vlakem z Prostějova asi kolem 13 hodiny. Když odcházely na nádraží, byl mladistvý před jejich domem, to ví zcela jistě, protože ho máma ještě volala domů, aby neviděl, že jedou do Olomouce, protože by chtěl jet s nimi. Jely tedy jen samy dvě. V Olomouci se zdržely asi do 21 hodin, kdy odjely vlakem zpět do Prostějova. Po příjezdu šla domů i s V., doma se dozvěděla, že se vykládá, že mladistvý měl někoho zabít, jakože o tom někdo mluvil. Ti lidé, co o tom mluvili, se dozvěděli, že tam je mrtvola a začali o tom mluvit a hodili to na mladistvého. Říkali, co když to byl on a takové věci. To jí říkali rodiče. Mladistvý byl po jejím příjezdu doma. Chtěli se projít a viděli tam hasiče, tak tam ani nešli a obešli to kolem benzínky. Když došli k baru, tak jí volala máma, že policie mladistvého zadržela. Když se to dozvěděla, hned šla domů, nikdo tam nebyl. Do baru toho večera vůbec nešla, přitom, když telefonovala, šla kousek dál, aby se rozhodla, že půjde domů, volaly jí holky, V., J., A., že půjdou s ní. Domů šly přes Husovo náměstí a Pražskou kolem školky. Před barákem volala mámě, pak šla domů, protože holky šly taky a pak přišla i D.. Ta jí pouze řekla, že mladistvý je na policii, že je zadržený. D. se ptala, co se stalo a ta jí řekla, že jde o vraždu. Žádné bližší okolnosti jí neřekla, ani to nevěděla. Když přišli domů rodiče, tak už spala, neslyšela, kdy přišli, protože toho večera spala na posteli, kde spí mladistvý. Když se ráno probudila, ptala se, co se stalo a kde je mladistvý a rodiče jí řekli, že je na policajtech, že se jedná o vraždu. Poté, co mladistvý byl propuštěn, ptala se jej, co se stalo, ale on říkal, že to není žádná pravda, že pána jen našel a sundával z něj kameny a pak to řekl nějaké paní a ta to oznámila na policii. Mladistvý říkal, že pána našel v díře, on si tam chodí pro špendlíky. Když tam byl, tak toho pána našel. Tou ulicí XXXXX chodívali běžně do baru. Ví, že tam něco staví, že je to tam oplocené, dřív to tak nebylo. Ona tam šla v ten pátek 29. 6. 2018, ale nevšimla si, jestli byl ten pozemek, resp. staveniště, oploceno či N.liv. Ona na ty špendlíky nechodívá. Mladistvý jí žádnou fotografii, kterou měl údajně pořídit na tom místě, kde pána našli, neukazoval. Blíže se k těm kamenům, kolik jich bylo, nevyjadřoval, ani k tomu, zda s pánem manipuloval. Říkal pouze, že byl mrtvý, že z něj sundal kameny a viděl, že je mrtvej. Neříkal, jestli byl od krve ani se ho na to neptala. Neříkal, jak se do té díry dostal, ona ani nevěděla, že taková díra na pozemku je. Na pozemku se ona podívat nebyla. Mladistvý jí říkal, že toho člověka našel odpoledne asi kolem 18 hodin. Kameny mu sundával z hlavy, ale v jaké poloze se nacházel, to neví, to mladistvý neříkal. Vypovídá jenom pravdu, před výslechem s nikým neřešila, co bude vypovídat. Pokud jde o komunikaci s mladistvým, ten je schopen popsat nějakou situaci přímo, jak to vidí, oni mu rozumí, ale ostatní mu rozumět nemusí, protože slova třeba přehazuje anebo mu lidé rozumí obráceně. Vztah mladistvého s P.L. je normální, normálně si rozuměli.

37. Nezletilá svědkyně XXXXX (č.l. 1174-1179) uvedla, že mladistvého zná od malička, stýkají se téměř denně, jelikož bydlí ve stejném domě. V její přítomnosti se mladistvý vždy chová normálně, pokud jde o komunikaci, ona mu rozumí, ale cizí mu rozumět nemusí, protože špatně mluví, neslyší a má naslouchátka. Mladistvý, když s někým mluví, sice kýve hlavou, ale mnohdy neví, o čem ten člověk mluví. Z jejího pohledu mladistvý není agresivní, nikdy nebyla přítomna tomu, že by se rval nebo byl agresivní. Do hovorů ve skupině se nezapojoval, neví o tom, že by bral drogy či pil alkohol. 29. 6. 2018 dostala ve škole vysvědčení, pak šla domů. Odpoledne, neví v kolik, ale bylo už po obědě, šla ven společně s A. a J.. Byly celé odpoledne ve městě, k večeru kolem 18 – 19 hodiny šly společně do baru U XXXXX, přišly tam ulicí XXXXX od benzínky. Když šly kolem kostela, přišly do baru, tak si asi určitě sedly, neví, je to dlouho. Neví ani, kdo přesně v tom baru byl. Mladistvého toho večera v tom baru viděla, kdy přišel, to neví. Chvilí byl s nimi, chvíli zase jinde, ale pořád byl v dohledu. Ona byla v baru s holkama, jak uváděla. J. P. přišla později, kdy to neví. Jestli přišla sama, neví, asi s L.. V průběhu večera v baru nedošlo k žádné hádce ani incidentu. K jejich stolu nepřišel nikdo cizí, koho nezná. První z baru odcházela sama A., to kolem 22 hodin. Oni tam ještě zůstávali, v kolik odcházeli, to neví, ale bylo opravdu pozdě, tak nějak kolem půl noci. Odcházela společně s mladistvým, M.H. a O. S.. Před barem se rozešli s O., který pokračoval rovně po ulici XXXXX ve

směru ke kruhovému objezdu. Ona s D. a O. odcházeli ulicí, kde je ten starý hotel. Má za to, že ulice se jmenuje XXXXX. Ví, že se na té ulici něco dělá, opravuje, protože jí chodí často. Zda toho večera bylo staveniště oploceno nebo zakryto, neví, to si nevšimla. Nikdy se tam dívat nebyla. Prošli ulicí XXXXX a pokračovali rovně na Trávníckou. Tam potkali auto, které zastavilo a byla v něm J. P., L. a vozidlo řídil asi L. švagr, neví, jak se jmenuje. J. vystoupila z vozidla, připojila se k nim, H. do vozidla nastoupil a odjel. Neví, o jaké vozidlo šlo, jakou mělo barvu. Pak ona s mladistvým a J. šli domů na XXXXX. Společně šli do domu, rozloučila se s nimi. Ještě před vchodem viděla, jak zvoní na zvonek bytu. Uviděla, jak jim otevřela máma a taky viděla, jak vstupují do bytu. Do bytu vstupovali oba společně. Toho večera už zůstala doma, nikdo jí nekontaktoval, mladistvý ani J.. Druhý den 30. 6. vstávala kolem 10 hodiny. Byla s J. domluvena, že pojedou do Olomouce do Šantovky. Společně šly na vlakové nádraží. Nepamatuje si, kde se s J. potkala, zda u bytu či venku. Z Prostějova odjížděly asi kolem 13 hodiny, jely samy dvě. Z Olomouce odjížděly ve 21.36 a do Prostějova přijely ve 22 hodin. Z vlakového nádraží šly domů na ulici XXXXX. Z vlakového nádraží nemusí jít domů kolem baru U XXXXX, jejich ulice je téměř u nádraží. Když přišly domů, domluvily se, že si odnesou věci a půjdou do baru U XXXXX. Doma se zdržely jen chvíli a vyrazily s J. do baru. V té době mladistvého na XXXXX nepotkala, nepotkala nikoho z rodiny J.. Chtěly jít obvyklou cestou, tedy přes Předinu, ale tam si všimly nějakých aut, jak svítí, bylo jasné, že se tama nedostanou a obešly to kolem benzínky. K těm svítícím autům se podívat nešly. Cestou do baru jí J. říkala, že jí asi doma říkali, že jim někdo říkal, že měl mladistvý něco udělat. Když se jí ptala co, říkala, že měl někoho zabít. Další okolnosti jí neříkala. Pak o tom nemluvily. Ona tomu nevěřila, přišlo jí to divné. Když přišly do baru, tam potkaly A. a XXXXX. Když tam přišly, ptala se, co se stalo, protože na té ulici viděla svítit ty auta, řekly jí, že mladistvý měl někoho zabít, nějakého chlapa. Když se ptala na bližší okolnosti, říkaly, že neví, že to říkal E. Š.. Mladistvého v baru neviděla. S holkama už to nerozebíraly, v baru v podstatě nikdo nebyl, byli spíše před barem na ulici. Protože tam nikdo nebyl, nezdržovala se tam dlouho a po chvíli šla domů. Zda šla sama nebo s někým, to si už nepamatuje. Určitě neodcházela kolem starého hotelu, kudy šla, to neví. Zdá se jí, že J. P. šla za L., ale neví to přesně. Odcházela stejným směrem jako J. až po ní a měla ji na dohled. Až přišla domů, tak pak už ven nešla. Nikdo z rodiny J. a D. ji ten večer nekontaktoval. Že byl mladistvý zadržen, to se dozvěděla od J. ten večer, jak šly do baru. Potom, co byl propuštěn, neptala se jej, co se stalo. Jestli s ním pak mluvila, to neví, to už je dlouho. Ji nezajímalo, co se o něm povídá, ona tomu spíš nevěřila. Před výsledkem s L. L. nemluvila. Před příchodem na policii stál před budovou, ale nebavila se s ním. Nikdo se jí před výsledkem ovlivňovat nesnažil. Mladistvý s ní o té události nemluvil. Jenom ona slyšela, že ho prý našel, odkud to slyšela, to neví.

38. Nezletilá svědkyně XXXXX (č.l. 1195-1197) vypověděla, že se s mladistvým znají od malička, nikdy se zvlášť nekamarádili, rodiny se nenavštěvovaly. Potkávali se pouze náhodně. Chování mladistvého bylo normální, když se potkali, pozdravil. Má sice naslouchátka a špatně mluví, ale vždy, když s ním mluvila, rozuměla mu úplně všechno. Nikdy na ni nebyl agresivní ani zlý, právě naopak. Ví, že ji mladistvý miloval, ale ona jeho ne. Nijak za ní nedolézal, posílal jí dárky přes XXXXX.. 29. 6. 2018 byla ráno ve škole, převzala si vysvědčení, pak šla domů. Tam byla asi do 16 hodin, pak šla ven s kamarádkami – XXXXX., XXXXX, XXXXX a XXXXX. Nejdřív šly do města, kde byly asi dvě hodiny, pak šly společně do Happy Baru na ulici XXXXX. Tam si sedly, zda byly uvnitř či venku, si nepamatuje. U stolu seděly jen ony. Po dobu, co byly u baru, si k nim nikdo nepřisedl. Večer nezaregistrovala, že by se v baru objevil mladistvý. Zdržela se tam asi dvě hodiny a pak odešla domů. Odcházela sama, šla po ulici XXXXX, následně přes uličku, kde se měla stát ta vražda. Ještě před tím, než z baru odešla, tak odešla P. a Ch. R.. Když odcházela, v baru zůstala V. s J.. Pak, co přišla domů, už N. nešla. Pokud jde o 30. 6. 2018, byla celý den v podstatě doma, uklízela a ven šla kolem 18 hodiny. Šla přímo do Happy Baru, protože byla domluvena s kamarádkami XXXXX, Ch. a XXXXX. Když přišla do baru, děvčata tam seděla sama. Přisedla si k nim, mladistvého si tam nevšimla. Zaregistrovala XXXXX.. V době, kdy chtěly z baru odejít, stály venku a viděly E., jak běží za nějakou holčičkou, která vyběhla ven z baru. E. se jich ptal, jestli o tom slyšely, o té vraždě, řekly mu, že ne. Pak jim řekl, že mladistvý měl zabít nějakého

bezdromovce. Ony tomu nevěřily, ale dál se E. nevyptávaly. Ani se neptaly, odkud informaci má. Nevšimla si, že by to E. říkal někomu dalšímu nebo že by tu informaci věděl někdo další. Poté, co jim o tom E. řekl, odešly všechny z baru pryč, do města. Odcházely po hlavní, tedy po XXXXX ulici, mladistvého nepotkali. Ve městě se zdržely asi půl hodiny, pak se vrátily do Happy Baru. Poté před barem čekaly na XXXXX, která byla v Olomouci a měla se vrátit, měly domluveno, že se potkají. Když z baru vyšly, všimly si, že v ulici vedle Happy Baru stojí před koncem ulice policejní auto. Nešla se podívat, co se tam stalo, nezajímalo jí to, ani žádná z kamarádek tam nešla. Mladistvého pak viděla až 2. 7., potkali se v Happy Baru. O tom, co se mělo stát, se s ním nebavila. Tu informaci o té vraždě měla jen od XXXXX. Slyšela, už neví od koho, že měl mladistvý pobodat H., který měl D. osahávat. Mělo se to stát u H. v baráku. Ani o tom se s D. nebavila. Ona toho H. zná, viděla ho, ale nic o něm neví.

39. Nezletilá svědkyně XXXXX (č.l. 1198-1201) vypověděla, že mladistvého zná už od malička. Nenavštěvují se, potkávají se spíš náhodně. Když se potkají, kolem sebe jen projdou, ani se nepozdraví, není její kamarád. Vnímala ho jen, když se bavil s V.. Vždy, když za ním přišel, choval se normálně. I když má naslouchátka, dá se s ním normálně bavit, jde mu rozumět, je schopen souvislé věty či rozhovor s druhým. Pokud se s ním mluví, je potřeba to říct pomalu. 29. 6. 2018 si ve škole vyzvedla vysvědčení, pak šla domů, tam se zdržela do odpoledne a šla se sestřenicí Ch. do města. Šla za Ch. na ulici XXXXX, tam ji vyzvedla a šly spolu do města, tam se zdržely asi do 17 či 18 hodin, pak šly do Happy Baru na XXXXX. Když tam přišly, přisedly si ke stolu, kde seděla XXXXX, XXXXX, seděly venku na zahrádce. Ještě ze známých si tam všimla M. H. a O. S.. V průběhu večera se za nimi zastavil u stolu i mladistvý, kolik bylo hodin, to neví. Mluvil pouze s V., o čem, to neví, rozhovoru nevěnovala pozornost. Mladistvý si pak, co přišel k jejich stolu, sedl, zdržel se asi 10 minut, pak někam odešel. Zda se u stolu objevil znovu ještě před odchodem, to si nepamatuje. Ona z baru odcházela asi o půl osmé, protože má nařízeno být každý den do 20. hodiny doma. Odcházela sama, děvčata tam zůstávala. Když z baru odcházela, dala se vpravo, odešla rovně po XXXXX. V době, kdy z baru odešla, nezaregistrovala žádný konflikt. Před svým odchodem si všimla, že mladistvý se pohybuje na zahrádce baru, byl tam s klukama, které ona nezná. Pak přišla domů, tam zůstala až do druhého dne. 30. 6. byla odpoledne doma a pak poté kolem 15 hodin šla do Happy Baru. Nebyla s nikým domluvená, šla se podívat, zda tam není někdo ze známých. Když tam přišla, nikdo tam nebyl, proto šla na ulici XXXXX za sestřenicí Ch.. Zda se tam zdržely, to si nepamatuje, ale pak šly obě do Happy Baru, v té době bylo ještě denní světlo. Při cestě do Happy Baru si nevšimly, že by tam někde stála policie či záchranka. Poté, co přišly do baru, sedly si uvnitř ke stolu, seděly tam samy dvě, protože v baru nikdo ze známých nebyl. Po chvíli dorazila XXXXX, ta si k nim přisedla. Seděly u stolu ony tři, nikdo další tam nebyl. Po nějaké době si všimla, že do baru nakoukl zvenku mladistvý, vešel do baru, nic neřekl ani se nezastavil, otočil se a z baru zase odešel. Po nějaké době za nimi přišla XXXXX a XXXXX. Pokud si pamatuje, seděla s nimi ještě hodinu, pak šla domů, protože ve 20 hodin musí být doma. V průběhu večera si všimla, že do baru přišel mladistvý, který tam byl s XXXXX, jehož jméno nezná. Společně s nimi tam byl i N. H.. N. a K. seděli u stolu, mladistvý vedle stolu stál. Ještě tam potkala XXXXX, venku před barem, když šla na chvíli ven. Potkala ho společně s A., J. a Ch.. Když ho potkali, pozdravili se a on je pozdravil a pak jim říkal, že mladistvý měl někoho zabít. Nepamatuje si přesně, jak to E. říkal, ale říkal ještě, že se mladistvý pochlubil, že zabil nějakého chlapa. Oni se jej dále ptali, kde a jak, on říkal, že ho měl zabít cihlou a mělo to být v té ulici za Happy Barem. Neříkal jim, kdy se to mělo stát. Zda jim E. říkal, od koho to ví, to ano, říkal, že od mladistvého, který se chlubil. Poté, co jim to E. řekl, šli zpět do baru. Ona osobně tomu ale nevěřila, mladistvého už potom, co jim to E. řekl, v baru nepotkala, nepostřehla, že by se někdo další o té události v baru bavil. V baru se pak zdržela ještě chvíli, odcházela sama po ulici XXXXX, děvčata zůstala v baru. Při svém odchodu si nevšimla, že by v ulici u Happy Baru byla policie nebo záchranka. Od děcek se dozvěděla i to, že měl mladistvý pobodat svého strejdu H., ona ho nezná jménem. S mladistvým o tom nemluvila. Mělo se to stát u H. doma, proč, to neví. Té informaci, že jej mladistvý měl pobodat, věří, protože H. byl v nemocnici.

40. Nezletilá svědkyně XXXXX (č.l. 1202-1204) uvedla, že mladistvého zná odmalička. Nějak zvlášť se nekamarádili, spíš se potkávali náhodně, do rozhovorů se nepouštěli. Mladistvý i přesto, že měl naslouchátka, se s lidmi bavil, bylo mu rozumět, i mladistvý rozuměl. Osobně se s ním nikdy nebavila. Nebyla přítomna tomu, že by se někdy choval divně či agresivně, choval se normálně. 29. 6. 2018 dostala vysvědčení a pak, co přišla domů, šla do města s kamarádkami XXXXX, XXXXX a další už si nepamatuje. V Happy Baru byly, jestli tam šly před tím nebo potom, co šly do města, si nepamatuje, zda se tam zdržely, to také neví. Zda tam potkaly někoho známého, neví. Neví, jestli tam byl mladistvý P., domů přišla kolem 20 hodin, s holkama se rozešla v Happy Baru a šla domů sama po ulici XXXXX, pak zůstala doma. Pokud jde o 30. 6. 2018, toho dne šla zase do Happy Baru někdy odpoledne, v baru nikdy nebyl, šla pryč. Odešla ulicí směrem do města, na benzínce se potkala s P. R. a společně šly do města. Ve městě potkaly XXXXX, po nějaké době šly do Happy Baru. Když šly do Happy Baru, bylo ještě denní světlo. Po příchodu do baru si sedly, seděly u stolu uvnitř. Pokud ví, tak za nimi nikdo další nepřišel, ani si nepřisedl. Ten den v baru mladistvého nepotkala. Když šla domů, potkala XXXXX., který byl venku u Happy Baru, byl tam sám. Za nimi přišla do baru i XXXXX a čekaly na XXXXX.. Když odcházela, tak šly s ní ven P., J., A. a V., bylo to v době, kdy potkali E.. S E. se nebavila, on se bavil s J., V., A. a P.. Nepostřehla, o čem se bavili. Že by se bavili o nějaké vraždě nebo o mladistvém, to neví. Neví, zda se pak vracely do baru. Ona odcházela jako první, bylo ještě světlo. V ulici u Happy Baru si při odchodu si šimla, že tam stojí policajti, nezajímalo ji, co se tam děje, nešla tam. Po příchodu domů už N. neodcházela. Ví, že se kousek od Happy Baru se stala vražda, ale neví, od koho to slyšela a kdy. Nepamatuje si, že by potom potkala mladistvého, s ním se o tom nebavila. Neví ani, že tam měl někoho pobodat.
41. Nezletilá svědkyně XXXXX (č.l. 1206-1211) vypověděla, že mladistvého zná, hodně kamarádila s jeho sestrou J.. V posledních dvou letech ho tak často neviděla. Podle jejího názoru je normální, nikdy na ni nebyl zlej ani nebyla přítomna tomu, že by byl na někoho zlej. Když se s mladistvým bavila, tak si vzájemně rozuměli, když mluvil s někým, kdo ho neznal, tak mu rozumět nemusel, má blbou výslovnost. Je schopen sestavit větu a je schopen normálně se bavit, i když občas řekne „co?“ a když se mu to zopakuje, je schopen se normálně bavit. Je takovej zpomalenej, slyšela, že by se měl léčit. Neví, kdo mladistvému založil facebookový profil, neví, zda by si byl schopen založit jej sám. Byla přítomna tomu, že mladistvý byl na Facebooku a to tak, že byl přihlášený a s někým si psal. Často používal mobil, na kterém si převážně pouštěl písničky. 29. 6. 2018 si převzala ve škole vysvědčení, pak odjela do Prostějova. Tam byla asi kolem 12 hodiny a šla k tetě S. H., ta v té době bydlela na Újezdě. S tou šly na XXXXX navštívit J. a D.. J. nebyla doma, bydlí tam XXXXX, tak šla za ní, zda nepůjde ven, a šly spolu do XXXXX. Ten den se v baru zdržely dost dlouho, a to až do večera. Zda v průběhu večera z baru odcházely, to neví. Vždycky, když tam přijdou, tak třeba na chvíli odejdou a pak se zase znovu vrátí. Později do baru přicházeli známí. Do baru šla s nimi i XXXXX, která za nimi přišla na XXXXX. Zda seděli uvnitř nebo na zahrádce, to neví. Často tam chodí a plete se jí to. V průběhu přišly P. a Ch. R. a J. P., ale ta hned odešla. Byl tam i mladistvý, M. H., O. S. i více lidí, ale jména těch kluků nezná. V průběhu návštěvy nedošlo v baru k žádnému konfliktu nebo problému. A. z baru odcházela kolem půl jedenácté, ona, V., mladistvý, M. H. a O. v baru ještě zůstali. Pokud je dotazována na P. a Ch., ty odešly z baru v průběhu večera. Oni v baru ještě zůstávali, asi po půlnoci šli společně ven před bar, tam se domlouvali, kdo kam půjde. Ona řekla, že půjde domů a šla doprava po XXXXX směrem k Újezdu, šla sama, kousek šli ještě nějakí kluci, které zná od vidění. Bylo domluveno, že půjdou zároveň s ní, ale šli na opačnou stranu. Podle jejího šli uličkou vedle autobazaru, protože tou ulicí obvykle chodívají. Ona ale ten večer neviděla, že by do té ulice odbočili. M. H. pak šel s O. na Husák. Není si ale jistá, zda neodešli oba dříve. Poté, co přišla domů, tak ven už nešla. Pokud jde o to, jak se ten večer choval mladistvý, ona si ho nevšímalá, nedokáže na to odpovět. J. P. do baru přišla sama, když přišel její přítel L., ona odešla s ním. Na druhý den 30. 6. 2018 byla doma a někdy odpoledne šla se sestrou E. H. ven do baru U XXXXX. Tam ale nikdo nebyl a tak šly do města do OD Zlatá brána. Ve Zlaté bráně potkala P. a

A.. Sestra poté šla domů, ona s holkama do baru U XXXXX. Tam potkali XXXXX., byli tam i další, ale ty ona nezná. Má za to, že seděli uvnitř baru, pak se přesunuli na zahrádku. Zda tam byl i mladistvý, to neví, nepamatuje se. Ten den tam přišel M. H. a O. S., J. P. a V. H. s nimi nebyly, protože byly ten den v Olomouci v Šantovce, ale pak, co přijely zpátky, přišly za nimi, mohlo být kolem 21 hodin. Pokud jde o to, zda zná P. L. zvaného K. a N. H., ty zná, neví ale, zda byli také v baru, na to se nepamatuje. Ten den se bavila s XXXXX., ten něco řešil u vedlejšího stolu s lidmi, které nezná, pak přišel k nim a oni se hned ptali, co se stalo. Říkal jim, že policie našla mrtvého chlapa, že to měl udělat mladistvý. Dál se E. nevyptávali, ví jen, že se k tomu mělo dojít na té ulici U XXXXX, ona tomu ale nevěřila, chtěla se na to potom zeptat své tety S., jestli to třeba neřešili. Dále to v baru neřešili a nebavili se o tom. Pak přišla V. s J. a společně všichni z baru odešli na XXXXX. Když odcházeli, chtěli jít přes ulici u autobazaru, ale viděli jasně, že je to tam zapáskované, byla tam dlouho policie, tak šli rovně. Když přišli na XXXXX, nikdo doma nebyl, jen K., a tak šli ven před barák. V. pak šla domů, ona s J. a A. šly k prodejce A., kde na J. čekal L., s A. pak šly domů. Její cesta domů vedla kolem baru, ale zda ta ulice byla ještě zapáskovaná, to neví. Když přišla domů, tak teta S. doma nebyla, byla na policii, kde všichni čekali, protože tam byl mladistvý. To, že je teta na policii, se dozvěděla od strejdy J. R., který říkal, že teta je na policii, že mladistvý chlapa nezabil, že ho měl najít. Teta se vrátila z policie, když ona už šla spát. Ona sama mladistvého potkala před policejní stanicí, když ho pouštěli. O tom, co se stalo, se nebavili. Po té události pak mladistvého ještě potkala v baru, už sice nechodil tolik ven, ale občas taky, taky chodila k nim domů. Nebavili se o tom, co se stalo v následujících dnech. Nikdo se s ní nebavil o tom, jak má vypovídat na policii. Pokud jde o to, že měl mladistvý někoho pobodat, dozvěděla se o tom asi před měsícem, údajně měl pobodat člověka, kterému říkají H., jmenuje se S., který chtěl mladistvého znásilnit. Dozvěděla se to od holek, neví od kterých, ale od těch, se kterými se běžně baví, ty to rozebíraly. Slyšela, že mladistvý byl u H. doma, ten ho tam zamkl a měl na něho něco zkoušet, mladistvý měl říct, že se jde napít, mezi tím měl vzít nůž, pobodat ho v tom baráku. Bavili se s holkama o tom, že H. už za něco takového v minulosti seděl. Zda to věděl i mladistvý, že H. za to seděl, to neví. Co se mělo stát v baru U XXXXX, to s děvčaty nerozebíraly.

42. V souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu byly se souhlasem stran u hlavního líčení čteny svědecké výpovědi svědků M.H., J.L. staršího, J.L. mladšího, V.Š., L.L., E.P., I.J. a P.M..
43. Svědek M.H. (č.l. 1162-1166) k věci vypověděl, že mladistvého zná tak 7 až 8 let. Nejsou kamarádi že by se navštěvovali, spíš se náhodně potkávají. Mladistvý špatně slyší, když mluví, není mu dobře rozumět, jakoby šišlá, ale když třeba řekne „ahoj“ nebo „kam se jde a co se bude dělat“, je mu rozumět dobře. Podle něj není schopen delší komunikace, když i on sám ví, že se s ním moc nebaví, není to jejich týpek. Někdy byl jednou tak, podruhé jinak, někdy přišel, byl na pohodu, smál se, jindy zase přišel a měl nervy. Chtěl jednu holku, L., ta nechtěla jeho a proto měl ty nervy. Že by se třeba ale rval, to neviděl. 30. 6. 2018 byl v Brodce u Prostějova na fotbalovém turnaji. Po návratu kolem 18.30 hod. šel do baru U XXXXX. Když k baru přicházel, všiml si, že ve vedlejší ulici stojí policajti a záchranka. V baru potkal XXXXX., který mu řekl, jestli slyšel o tom, co měl udělat mladistvý, on odpověděl, že ne. E. mu řekl, že mladistvý měl někoho zabít. Neřekl, od koho to ví nebo co se mělo stát, jenom to oznámil. On řekl E., že tomu nevěří, pak si šel sednout do baru. Ten podvečer se v baru díval na fotbal, tehdy hrálo Portugalsko, myslí, že s Uruguayí. Nevšiml si, že by v té době byl v baru mladistvý nebo P. L. či N. H.. V baru byl po celou dobu než skončil fotbal, pak asi ve 21.30 hod. šel domů. Odcházel sám, chtěl projít nedalekou ulici, ale zastavila jej policie, která jej zkontrolovala, chtěli telefonní číslo, vyfotili si jej a pustili jej. Musel to obejít. Následující den se o celé události mluvilo, mluvili o tom kámoši, když byli venku. Neustále se dokola povídalo, že tomu kluci nevěří, že to udělal mladistvý. Říkalo se, že ho měl zabít cihlou, ale už neví, kdo konkrétně to říkal. V pátek 26. 6. 2018 byl také v baru U XXXXX, přišel tam kolem 18.30 hod., není schopen říct, zda tam šel s O. nebo sám. Seděl u stolu s V., L., D. a XXXXX. Zda tam byla J. P., to neví, u stolu s nimi nebyla a všiml si, že tam je i mladistvý, chvíli tam byl, pak zase odešel. Měl ve zvyku z baru neustále odcházet a znovu přicházet. On sám toho večera z baru odcházel kolem 22.00 hod.

společně s O., V., neví, zda s ním šel i mladistvý. XXXXX odcházela jiným směrem. Procházeli ulici XXXXX, na konci se rozešli, on šel v podstatě kolem Rákosníčkova hřiště domů, O. šel vpravo, kde bydlí, V. šla s ním rovně. U ulice Karlov potkali J. P. s L. J., kdy je oba přivezl jejich kamarád. Pak V. s J. šly domů společně, on pak s L. nastoupil do auta a kámoš ho odvezl domů. Neví, zda s nimi v té době byl i mladistvý, neví, zda s nimi šel nebo zda ho viděl v baru při odchodu. S L. L. před výsledkem mluvil, ten mu jen říkal, že je na výsledku E.. Nebavil se s ním, co by měl nebo neměl vypovídat. Nikdo se ho nesnažil ovlivňovat či uplácet. Jemu se mladistvý nesvěřoval, že by měl nějaký konflikt, případně, že by měl někoho zabít, to mu říkal E. Š.. Co měl v pátek v baru mladistvý na sobě, to neví.

44. Svědek J. L. starší (č.l. 1232-1237) vypověděl, že je strýcem mladistvého, jeho otec L. L. je jeho nevlastní bratr. Mladistvý je retardovaný, myslí, že ve II. nebo III. stupni. Dřív tito lidé byli oligofrenní. Podle něho je mladistvý něco mezi debilem a imbecilem. Nemyslí to nějak hanlivě, jen chce popsat stupeň jeho postižení. S mladistvým se nijak nestýkal, pokud se potkali, mladistvý jej pouze pozdravil, v podstatě si neměli co říci. Mladistvý je v podstatě hluchý a komunikace s ním je špatná. Mladistvý teď nosí naslouchátka, je to s ním trochu lepší, ale ne úplně. Jeho otce navštěvuje pouze občas, když do domu chodí za svým J., který žije s E.P.. Pokud by se měl vyjádřit k povaze mladistvého, toho vlastně nezná, nedokáže říct, jak se choval, jaká byla jeho povaha. Podle něj se všichni hoši chovají stejně, je těžké s nimi vyjít. Konflikt s mladistvým nikdy neměl, pouze jednou, někdy v létě, s ním mluvil a říkal mu, aby nechodil k J.S. alias H., protože ten si stěžoval, že za ním mladistvý chodí a chce po něm peníze. To bylo vše, jinak s ním do styku nepřišel. Pokud je dotazován na vraždu, ke které došlo na ulici XXXXX, ze které byl mladistvý obviněn, o tom vůbec nic neví, jen, co slyšel od lidí. Slyšel pouze, že mladistvý měl někoho zabít, ale tomu nepřikládá velkou váhu, protože lidi lžou a vymýšlí si, osobně tomu nevěří. Zabít člověka z ničeho nic, to by nedokázal snad ani mladistvý. Tady to měl sám povídat, ale mladí dnes sledují ty filmy a on si pak mohl myslet, že je velký frajer, když bude říkat, že někoho zabil, to je jeho názor. S L. L. se o této věci nebavil, nebaví, nebavil se s ním už asi 3, 4 měsíce kvůli dětem, jeho synovi a Sylvii. Neví, zda mezi nimi došlo k roztržce ještě před nebo po události. Pokud jde o H., tak ten se v současné době s L. L. nemusí, neví, co mají za spory. H. mu jen říkal, že k nim nechodí. Špatné vztahy trvají asi půl roku, možná 3, 4 měsíce. O tom, co se stalo s H., se vůbec nebavil, ten je úplně blbej. Všechno to je „jedna paní povídala“, sám nemá, co by mu o tom řekl. H. občas navštěvuje doma, když potřebuje něco opravit, to on umí. Jeho vztah k němu je normální, baví se spolu. Není ovšem pravdou, že by mu říkal cokoli k té vraždě. Pokud jde o to jeho pobodání, S. mu říkal, poté, co byl na policii, že ho měl pobodat mladistvý. On ale vůbec neví, proč by jej měl pobodat. On nevěří ani H. ani rodině mladistvého. Nebavil se ani se svým synem J., který bydlí na ulici XXXXX, o tom, co se poté vraždě dělo, ten taky nic neví. Podle něj všechny informace, které J.S. vypověděl jako svědek, že ví o té vraždě od něho, tak ty jsou lživé. Vše, co o tom ví, je jen to, co ví všichni v Prostějově, co se mezi lidmi povídá. J.S. mu jednou říkal, že mladistvý k němu chodí pro peníze, a když tehdy potkal D., tak mu řekl, že už tam chodit nebude, to je vše. Proč k němu pro peníze chodil, to neví, H. říkal, že mu ho bylo líto a že mu sem tam nějaké dal. Pak si ale stěžoval. Že H. dává peníze i jiným mladým klukům, to neví.
45. Svědek J. L. ml. (č.l. 1238-1243) vypověděl, že mladistvého zná v podstatě od malička, když měl 3 nebo 4 roky, seznámil se s jeho sestrou S. P., se kterou žije dodnes. Zpočátku bydleli v Prostějově na ubytovně, pak se nastěhovali do stejného domu, kde bydlí mladistvý na ulici XXXXX. Se S. obývají byt vlevo v přízemí, v posledním roce se s rodinou mladistvého navštěvovali dost často. Tak, jak to vnímá, řekl by, že mladistvý je hodně opožděný, i o několik let, hodně věci si neuvědomuje. Bere ho jako svého bratra, je hodně rozmazlený, chová se jako dítě, vždycky s ním ale vycházel dobře. Pokud jde o vzájemnou komunikaci, řekl by, že mu rozuměl tak z 60%, co mu nerozuměl, dovysvětlila jeho sestra S.. Naopak mladistvý mu podle jeho názoru rozumí vše, co mu říkal, musel se však na něj dívat a on mluvit pomalu, protože jinak převrací, komolí a má v tom zmatek. Mladistvý je podle něj rozmazlený, když třeba něco chce a nedostane to, tak si to dokáže

vybrečet. Dokáže brečet v kuse klidně i dvě hodiny. Agresivní podle něj není. Nikdy nebyl přítomen tomu, že by se mladistvý choval agresivně, nebyl přítomen žádnému fyzickému konfliktu z jeho strany. Pokud jde o vraždu, ke které došlo v Prostějově, o tom neví vůbec nic. Vůbec neví, proč je na výslechu. Pokud jde o J. S., to je starší úchylák, který nezná hranice. V minulosti se jej nějaký kluk v parku ptal, zda J. S. zná, on mu řekl, že ano, dnes to považuje za chybu, bylo to trapné. On mu pak říkal, že chodí k J.S. s kamarádem, říkal, že S. stačí ukázat přirození nebo si ho vyhonit a on měl na všechno ceny, třeba 100 až 150 Kč. V souvislosti s tím si pak spojil to, že od malička slyšával, že J.S. je divný. Pokud je dotazován na toho kluka a kamaráda, uvádí, že jej nezná, neví, kdo to je. Pamatuje si na takovou událost, může to být třeba i pět let zpět, mladistvý byl menší, J.S. byl tehdy u nich, myšleno u L.L., on tam byl také, mladistvý se koupal, J.S. stál v chodbě před koupelnou, najednou bylo slyšet, jak mladistvý řve zděšeně, v té chvíli on seděl v kuchyni a viděl J. S. v chodbě, když otevřel dveře ro koupelny, v té chvíli tam šla D.P., mezitím S. utekl. Neví, jestli S. něco řekla nebo ne, ale každopádně jim mladistvý říkal, že S. mu nabízel 100 Kč za to, když mu ukáže přirození a nebude nic říkat. Poprvé se o případu dozvěděl ve chvíli, kdy policie přišla pro něj, to byl zrovna u L.L., večer přišla policie a domáhali se vydání D.. Mladistvý šel s policií a jeho rodiče jeli za ním. On se ten večer už o tom s nikým nebavil. Druhý den šel k policejní stanici, kde mladistvého nakonec pustili, a slyšel, jak své mámě říkal, mámo, já to neudělal a přitom brečel. Tu událost pak nikdy nerozebírali. Osobně se o té celé události s nikým nebavil, nezajímalo jej to, protože to pak končí tak, že se objevují lži, kecy a řeči. Není pravdou, že by byl u toho, že se vytvářela historka u L.L. o tom, kterak chce např. policii zmást. On ví o tom, že mladistvý měl najít nějakou mrtvolu, ale kde a za jakých okolností, to neví, nezajímalo ho to. Neptal se S., co se mělo stát, jestli by ho kvůli tomu popotahovali. V neděli odešel na policejní stanici za mladistvým hned ráno kolem 9 hodin. Šel tam sám, všichni už tam byli, neví, co S., v noci hlídala děti, šel tam na druhý den. Co dělal v sobotu 30. 6. 2018, to už si nepamatuje. Do Happy Baru na ulici XXXXX dříve chodil, ale to už budou tak dva roky, teď už tam nechodí vůbec. Slyšával o tom, že tam chodil mladistvý. Zda tam pil alkohol nebo že by mladistvý býval pod vlivem alkoholu, to neví. Neví o tom, že byl J.S. pobodán. Pokud jde o vztah J. S. a L.L., ti se nemají v oblibě.

46. Svědkyně V.Š. (č.l. 1290-1294) k věci uvedla, že mladistvého nezná, to jméno slyší poprvé. Do baru U XXXXX chodí asi 2x do týdne. Nepamatuje si, zda v baru byla i 29. 6. 2018, ale je to možné. Jednoho bezdomovce, co chodí do baru, zná, ten tam chodí často. Jak se jmenuje, to neví, ale toho muže naposledy viděla včera. Pokud jde o tu vraždu, ke které došlo na konci června, dozvěděla se to asi týden po tom od kamarádky M.H.. Když jí to kamarádka řekla, napadlo ji, že to jistě udělali cikáni. Dozvěděla se také, že měli být dva, ve věku 16 a 18 a také mu měli vzít 50 Kč. To vše ví zprostředkovaně. Osobu jménem P. H. nezná. Ten bezdomovec, se kterým mluvila včera, sedává v baru už dlouho, sedával tam už v červnu. V létě tam ovšem sedávali i s jiným mužem, který působil jako bezdomovec. Tehdy ho ta L., Vietnamka z baru, musela vyhodit, protože byl pokálený a počůraný. Prý bydlel v baráku poblíž baru, prý ho vyhodila manželka, Jak se jmenuje, neví.
47. Svědkyně L.L. (č.l. 1255-1259) vypověděla, že zná pana D., který bydlí na ulici XXXXX. Stýkali se ještě v době, kdy žila jeho žena. Pokud jde o samotnou událost, ví, že byla sobota mezi 16 až 17 hodinou, vezla panu D. bučky, jela na jízdním kole od Husova náměstí. Z dálky viděla na ulici stát pana D. s nějakým pánem, toho viděla ještě předtím v průjezdu na Husově náměstí. Na XXXXX z toho kola seskočila, protože je tam špatná cesta. Po levé straně je tam takový hrozný barák, bývalý hotel, vtom proti ní šel cikán, který se jmenuje D., ona ho zná, neboť v minulosti dělala sestru na dětské ambulanci zdravotního střediska a chodíval k ní od malička. Když ji mýjel, tak jí říkal, „tam je mrtvola“ a ukazoval prstem k místu směrem jakoby k panu D.. Mladistvý jí mýjel po levé straně, a pokud si pamatuje, normálně šel. Když jí toto řekl, tak ona mu řekla, „prosím tě, jak to?“ a pokračovala směrem k panu D., mladistvý pokračoval v chůzi směrem k Husovu náměstí, dál už jí nic neříkal. Když došla k D., ten tam stál s tím pro ni neznámým mužem, později se dozvěděla, že se jedná o souseda pana D.. Obrátila se na D. a ptala sem co se ho, co se stalo. Ten jí říkal, že někde v nějaké jámě na staveništi by měla být mrtvola. Už si přesně nepamatuje, jak to bylo, ale má za to,

že jí říkal, že se tam dívat nebyl. Ona se pak obrátila na toho souseda, kterému říkala, že mījela cikána, který jí o mrtvole říkal, a dále jim říkala, že to byl mladistvý, řekla jim i o místě bydliště. Ptala se jich, proč jej nezadrželi, řekli jí, že si jen šel sednout do parku. Ptala se, zda volali policii, řekli, že asi před 10 minutami, tím to pro ni zhaslo. Dala D. buchtu a odjela. Co se tam dál dělo, to jí nezajímalo. Druhý den D. volala, ptala se, co se dělo, ten jí řekl, že tam bylo rušno do 23 hodin, víc jí neřekl. Když tehdy potkala mladistvého odcházet směrem k Husovu náměstí, nepřipadal jí nijak nervózní, choval se normálně tak, jak ho zná. Nevšimla si, že by byl špinavý či od krve. Vůbec se s ním nezdržovala, jen se minuli, ani jeden z nich se nezastavil a prohodili jen to, co už řekla. Oblečený byl normálně, co konkrétně měl na sobě, to neví. Když se toho souseda zeptala, proč mladistvého nezadrželi, tak se šel podívat směrem, kterým odcházel, po chvíli se vrátil s tím, že mladistvý už tam není. Když mladistvého mījela, pod vlivem alkoholu či drog na ni nepůsobil, nevšimla si, že by měl něco v rukou. Šel úplně normálně, trochu těžkopádně, jak chodíval, v mírném předklonu.

48. Svědkyně E.P. (č.l. 1266-1271) uvedla, že mladistvého zná pouze od vidění, nikdy se s ním nebavila, nezdraví se, ale občas ji třeba oslovil s tím, že chce cigaretu. Jednou, když mu cigaretu odmítla dát, sprostě jí vynadal, to bylo 29. 6. 2018 po vysvědčení. Ještě po ní chtěl i pivo, to mu řekla, že v žádném případě, že je dost agresivní. Mladistvý často vulgárně lidem nadával, urážel je. Nikdy neměla problém mu rozumět, má romský přízvuk, ale rozumět mu je. Nemyslí, že měl problém s tím slyšet, co mu říkala. Měl pouze problém s tím, že mu nechtěla dát cigaretu či pivo. Pokud ví, do toho baru chodil často, jednou mu dala cigaretu, pak mu je dávat přestala, tak zkoušel všechny ostatní. Neví, zda mladistvý pil v baru, ale alkohol mu rozhodně majitel baru neprodával. Všimla si ale třeba, že když šel někdo na záchod, tak mu pivo vypil. Spíš se jí zdál takový sjetý, má divné oči, divně se dívá. Párkrát jej viděla jak byl normální, pak jej také viděla a připadal jí mimo. Tím nic konkrétně nemíní, jenom jí to tak připadlo. Působil tak na ni taky toho 29. 6. 2018, byl nervózní, roztěkaný, neustále hýbal rukama, hlavu měl na bok, pořád chodil tam i zpět. Myslí, že chvíli byl baru, pak šel zase ven a tak pochodoval až do večera. Kdy toho večera z baru odcházel, to si nevšimla. Ona z baru odešla, když byla pro pizzu ve vedlejší pizzerii, pak byla také v prodejně Adam a následně kolem 20 hodin odvedla děti, do baru se pak vrátila, neboť měla hlídání, a zůstala tam asi do jedné v noci, přesně ale neví. Když odcházela s přáteli z baru, tak byli poslední, možná tam byla ještě V. s nějakým bezdomovcem, ale ty blíže nezná. Toho bezdomovce nezná, viděla ho tehdy prvně, byl nějaký cizí. Pokud jde o popis, už si přesně nepamatuje, ale byl docela nabalený, měl kabát či bundu, možná delší, na hlavě čepici, podle ní s kšiletem, později asi kapuci. Myslí, že byl starší, mohl mu být 50, starší, hubený, neví, protože byl nabalený, ale nebyl určitě výrazně tlustý. Seděli s V. asi o dva stoly dál. Jak dlouho tam bezdomovec seděl, to neví. U jejich stolu ten večer nebyl. Kamarádky říkaly, že byl u jejich stolu, že byl nepřijemný, že ho posílaly pryč, ale ona to neví, jestli tam v té chvíli nebyla. Není schopna říct, zda po odchodu V. zůstala s bezdomovcem na zahrádce, protože majitel bar zavíral, zahrádku ale ne, jenže ona dost alkoholu popila, tak si přesně nevybavuje všechny okolnosti. Průjezd na zahrádku majitel nechává otevřen, jen v neděli, kdy má zavřené, tak to uzavře. Pokud jde o V., uvádí, že ji nezná, ale je pravidelnou návštěvnicí baru U XXXXX. Občas si přisedne k nim ke stolu, ale neví, kdo to je, zná ji jen podle jména. Do baru chodíva hlavně dopoledne, většinou si přisedne k tomu, kdo tam zrovna je, chodíva tam sama. Ten den 29. 6. 2018 tam mladistvý chodil sám, alespoň v době, kdy tam byla ona. Kdy toho dne či večera odešel, to si nevšimla, jestli tam pak s někým seděl u stolu, neví, většinou si tam stoupnou za roh té velké brány a kouří a povídají si a popíjí kofolu, protože majitel nadává, že mu nestojí za to, aby dělali binec skrz jednu kofolu. Zda toho večera mladistvý přišel do styku s bezdomovcem nebo s V., to ona neví. Neví, zda toho večera došlo k nějakému incidentu, někdo tam něco říkal, ale jí se to netýkalo, takže neví, o co šlo. Když ten den ona poprvé přišla do baru, bezdomovec tam určitě nebyl, přišel mezi 15 – 16 hodinou, ale to je jen její odhad, přesně neví. Myslí, že přišel sám a později si k němu přisedla V., seděl tam až do noci. Neví, zda měl ten bezdomovec peníze, ale myslí si, že ano, protože když majitel někoho nezná, tak inkasuje peníze za alkohol hned. Myslí, že bezdomovec kupoval pití i V.. Myslí, že bezdomovec kouřil, protože u stolu

se ptal na cigaretu, ale ona u toho nebyla. Mohl ji chtít ale i pro V.. Zda byl mladistvý v průběhu toho večera v kontaktu s bezdomovcem, to ona neví. Ten bezdomovec měl u sebe asi batoh, všimla si u stolu i nějaké igelitky, ale zda byla jeho či V., tak to neví. Ten batoh ležel vedle něj, kolikrát jej dal na stůl, něco v něm hledal. Ví, že ten bezdomovec pil pivo a nějaké panáky, ale kolik, to neví. Nepůsobil na ni opilým dojmem a agresivní nebyl.

49. Svědek I.J.(č.l. 1273-1277) uvedl, že 29. 6. 2018 vykonával noční službu společně s kolegyní J.J., pracuje jako strážník Městské policie Prostějov, nastoupil do služby v 18 hodin. Projížděli služebním vozidlem ve směru od ulice Plumlovské k Mlýnské či Palackého náměstí. Auto řídila kolegyně, když si všimnul na zastávce MHD sedícího muže, který kouřil. Zastavili vozidlo a šli za ním. Poté, co k němu přišli, on muže vyzval, aby mu předložil občanský průkaz k prokázání totožnosti, zároveň mu sdělil, že se dopustil přestupku, a to porušení zákazu kouření na zastávce autobusu. Muž típl cigaretu. Šel s ním na parkoviště, kde měli vozidlo. Po příchodu mu předložil občanský průkaz, není si úplně jistý, ale má za to, že peněženku vytahoval z batohu, který měl u sebe. Peněženku si moc neprohlížel, ale byla tmavě hnědá, koženková. Poté, co mu dal občanský průkaz, zjistil, že se jedná o toho muže, jehož fotografie v občanském průkazu seděla s tím, jak vypadá. Muži uložili blokovou pokutu 200 Kč. Jelikož muž tvrdil, že nemá peníze, vypsál mu blok na místě nezaplacený. Muž ještě říkal, že čeká na peníze, že je dostane v pondělí nebo úterý, že pokutu pak zaplatí. Pokutový blok se dělá ve třech kopiích, jedna se dává přestupci, druhá je u nich a třetí se posílá na ministerstvo financí. Toho muže kontrolovali někdy kolem 19 hodiny, přesný čas je na bloku. Muž vystupoval naprosto v klidu, nebyl rozrušený, mrzelo ho, že se dopustil přestupku. Říkal, že o zákazu ví, že si to uvědomuje. Jeho překvapilo, že se muž vyjadřoval, že pokutu zaplatí. Muž říkal, že je napůl bezdomovec, každou chvíli jinde, že různě cestuje. On toho muže v Prostějově nikdy před tím neviděl, nezná, nepamatuje si ho. Na osobní život se ho neptal. Mohlo to trvat tak 10 minut. Pokud si pamatuje, tak kolegyně seděla celou dobu ve vozidle, řešila telefonický hovor. Když kontrolu ukončil, přesně si nepamatuje, jakým směrem muž odešel, má za to, šel na lavičku, jakoby ke Grandu ulicí Palackého. Muž nepůsobil jako klasický bezdomovec, nebyl podle něj pod vlivem alkoholu, aspoň z něj necítil jeho pach. Muž měl na sobě možná nějaké rifle, určité bundu, v takové šedé, neutrální barvě. Pokud ví, tak brýle neměl, zda čepici, to neví. Měl u sebe batoh, jak vypadal, to neví, nic jej nezaujalo. Zranění si u něj žádných nevšiml, na bolest si muž určitě nestěžoval, to by mu přivolal záchranku. V průběhu noční služby toho muže už neviděl, zda kolegyně, to neví. Muž se pohyboval normálně, dá se říct jako bezdomovec, chodil pomalu a N. nespěchal. Mohl být vysoký 165 cm, starší pán kolem 55 let, štíhlý, krátce střižené vousy. Podle něj nebyl moc tlustý ani hubený, normální, třeba 70 kg. Nevšiml si na něm ničeho významného, žádné vady. Když přijížděli k místu, kde už seděl, tak tam byl sám. Pokud jde o kamery, ty oni mají, ale na obyčejný přestupek je nezapínají. Na služebním vozidle je rovněž kamera, ale pokud si pamatuje, ta tehdy nějak blblá, takže ani neví, zda nějaký záznam byl. Když s tím mužem mluvil, neříkal, že by třeba na někoho čekal, že by se měl s někým setkat, říkal, že cestuje.

50. Svědek P.M. (č.l. 1302-1306) vypověděl, že mladistvého nezná úplně dobře, potkával ho v Happy Baru, kam chodíval třeba se svými sestřenicemi, sedávali třeba ob stůl od nich. Normálně se s nimi bavil, když tam byli ve skupině. Pokud jde o jeho hovory, uvádí, že se s ním nebavil jako s normálním kamarádem, mladistvý je hluchý, není normální, je to na něm vidět, nebaví se normálně jako chytrý člověk. Moc se s mladistvým nebavil, ten ale nenadával, občas se jen chlubil, třeba když ukradl kolo. Mladistvý se snažil zapadnout do party, když někdo nadhodil nějaké téma, mladistvý se snažil bavit, ale bylo vidět, že jej neberou vážně, vždy ho posílali domů, nikdo se mu ale neposmíval. Nikdy nebyl přítomen tomu, že by mladistvý vyvolával hádky či se s někým rval. V tom Happy Baru se dozvěděl od kluků a holek, co tam chodili, že měl mladistvý pobodat nějakého chlapa na Š.. Když se ho na to ptali, říkal, že jej ten chlap chtěl znásilnit, neříkal, jak nebo proč, ale smál se u toho. Neříkal, kam ho pobodal, ale když to vykládal, tak se u toho smál a pak asi z legrace, neboť se u toho smál, říkal, „ty mě nasrat, já tebe pobodat“. On ale mladistvého nebral vážně, protože, jak řekl, mladistvý se u toho smál, tak to bral spíš jako legraci. On už tehdy věděl, koho měl mladistvý

pobodat, byl to S.. Neptal se mladistvého, jestli ten člověk žije či N., kam jej bodnul a tak dále. Pokud jde o to, že měl mladistvý někoho zabít, to slyšel, když přišel před Happy Bar, kde na lavici sedělo spousta lidí, a ti se jej ptali, co se stalo, a už neví přesně, kdo mu řekl, že mladistvý měl někoho zabít. Nic konkrétního mu neřekli. Asi za tři dny poté potkal mladistvého v parku u restaurace Tři břízy a ptal se jej, jestli někoho zabil, mladistvý se ho ptal, kdo mu to říkal, řekl, že oni kluci se o tom bavili a mladistvý mu řekl, že ne, že viděl nějakého chlapa ležet na zemi, že si myslel, že ten chlap spí, prý ho chtěl vzbudit, říkal mu prý „pane“, viděl, že nedýchá a tak prý zavolal pomoc, neví, zda sanitku či policajty. Neví, zda to volal přímo mladistvý, ale říkal, že zavolal pomoc. Neví, zda mu mladistvý říkal, že na muže sahal, jen že ho chtěl vzbudit, viděl, že nedýchá. Myslel si, že je mrtvej a zavolal pomoc. Neptal se, zda byl viditelně zraněný či od krve. Ptal se jen, jestli to byl bezdomovec, protože v televizi ukazovali, že našli bezdomovce. Mladistvý řekl, že ne, že to byl normální chlap. On neví, že by někdy D. viděl užívat drogy, ale kolikrát z něj byl cítit rum. Pokud jde o cigarety, ty denně kouřil a dokonce ho i sám o cigaretu žádal. Byl u toho, když mu někdo odmítl dát mu cigaretu, mladistvý to bral normálně. Alkohol jednou cítil z D., když přišel do Happy Baru.

51. U hlavního líčení byly dále v souladu s ustanovením § 211 odst. 6 trestního řádu se souhlasem stran čteny úřední záznamy o podaném vysvětlení osob J.J. a G.L..
52. J.J. (č.l. 211-214) uvedla, že pracuje jako strážník u Městské policie Prostějov. 29. 6. 2018 vykonávala službu spolu s kolegou J., měli noční službu, kde ona řídila, I. byl spolujezdec. Ve 20.20 hod. projížděla služebním vozidlem po Plumlovské ulici v Prostějově směrem co centra na Palackého. Jakmile odbočila, na zastávce MHD si všimla neznámého muže sedícího na lavici, který kouřil. Z toho důvodu zajela na parkoviště na ulici Mlýnská, společně s kolegou přistoupili k muži, který kouřil a nedopalek odhodil na zem. Kolega neznámého vyzval k prokázání totožnosti z důvodu, že se dopustil přestupku. Zjistili, že se jedná o P. H., podle občanského průkazu. Má za to, že to vytahoval z peněženky a tu má za to, že vytahoval z náprsní kapsy bundy. Ví, že ji měl rozepnutou. Kolega XXXXX sdělil, že za přestupek kouření na zastávce mu bude udělena pokuta, na to P. H. sdělil, že u sebe nemá prakticky žádné peníze, z toho důvodu mu byla vypsána příkazní pokuta na místě nezaplacená. P.H. s tím souhlasil a uvedl, že to určitě půjde zaplatit, jakmile mu přijdou osmnáctého stravenky. H. pak odešel po ulici Palackého v Prostějově směrem k České poště na Poděbradově. Oni nasedli do služebního vozidla a odjeli směrem k Londýnské k městskému rybníku. Pokud jde o P.H., byl ve věku kolem 60 let, asi 160 cm, štíhlé postavy, neupravený plnovous prošedivělé barvy, na sobě měl hnědou bundu, pod kterou měl asi nějakou košili, barvu si nevybaví. Dále měl na sobě modré rifle, tmavší boty, oblečení neměl zanedbané, neměl ho špinavé. Bylo vidět, že oblečení bylo starší, ale ne smradlavé. Ani H. nebyl nějak cítit pachem. Měl trochu zanedbaný vzhled, ale nevypadal jako typický bezdomovec. Na hlavě měl kšiltovku, neví jaké barvy, ale asi tmavší. Do tváře mu bylo skrz kšiltovku hůř vidět. Vlasy si nevybaví kvůli pokrývce hlavy. Na zuby kvůli vousům neviděl. Zda měl s sebou zavazadlo, si nepamatuje. Oblečení, které měl H. na sobě, na něm vypadalo větší, nebylo mu vidět na konce rukou, netuší, zda měl hodinky či řetízky na zápěstí. Prstýnků si rovněž nevšiml a stejně jako řetízku na krku. Nevšimla si ani žádného tetování, žádné viditelné zranění u něj neviděla. Mluvil plynule česky, zdálo se jí, že mluvil potichu, vadu řeči neměl. Na lavici seděl sám a rovněž sám odešel. Nikohojiného v jeho blízkosti neviděla. Z minulosti H. nezná, nikdy před tím jej neviděla. Pokud jde o kamerový záznam ve služebním vozidle, ten je ve špatném technickém stavu, zůstává maximálně 3 hodiny. Z těch se kolikrát nahraje pouze hodina. Každý má ještě svou služební kameru, kterou však při zákroku s H. vůbec nezapnuli
53. G.L. (č.l. 928-930) uvedl, že před 14 dny, asi 3. 8. 2018, měl sraz s přítelkyní u kostela v Prostějově, mohlo být kolem 22.00 hod., přesně si to nevybaví, ale bylo už to za tmy. Když přicházel k lavici parku za kostelem, uviděl, jak na jízdním kole jede mladistvý. Jel ve směru od parku po silnici z parkoviště, co je před restaurací u Tři bříz. Najednou seskočil z kola, začal křičet, utíkat směrem po chodníku ke kruhovému objezdu. V tom si všiml, že po chodníku utíkal rovněž směrem ke kruhovému objezdu H., což je přezdívka pro J. S.. Ten utíkal před mladistvým a přitom křičel nějaké

nesrozumitelné slova. Co křičel mladistvý, to neví, to taky bylo nesrozumitelné. Někde na chodníku mladistvého doběhl P. L. zvaný K. a zastavil ho. Řekl mu, ať se na to vysere, že bude mít zbytečné problémy, aby jel domů. V tu chvíli už tam stál i F.H.. Co F. říkal mladistvému, to neví. Následně mladistvý nasedl na své kolo a odjel na ulici XXXXX. Kam odjel H., to neví, ale za chvíli u něj zastavilo policejní vozidlo a ptali se, zda tam není mladistvý. P.L. za ně všechny odpověděl, že mladistvý tam vůbec nebyl, a policisté odjeli. V parku bylo ještě pár dalších Rumungrů, ale ti je nezajímají, neví, kdo mezi nimi byl. On po incidentu odešel pryč. V průběhu incidentu si nevšiml, že by měl mladistvý něco v ruce, neviděl žádný předmět, kterým mohl eventuálně H. napadnout. Proč mladistvý běžel za H., to neví. Z doslechu pak ví, že mladistvý nožem S. napadl. Mladistvého by popsal jako psychopata, prostě divně se dívá a tak i vystupuje. Někteří Rumungři mu říkali, že chodil za jeho sestrou A., že ji pronásleduje.

54. Doc. RNDr. Miroslav Vysoudil, CSc., znalec z oboru meteorologie se specializací klimatologie u hlavního líčení přednesl svůj znalecký posudek ve shodě s písemným vyhotovením (č.l. 661-670). Znalci byla předložena fotografie místa činu, která měla být pořízena mladistvým dne 30. 6. 2018 v přesně nezjištěnou dobu, která byla získána znaleckým zkoumáním z oboru kriminalistika odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat kriminalistického ústavu v Praze z mobilního telefonu značky Samsung GT-S5690. Znalec uzavřel, že tato fotografie byla pořízena dne 30. 6. 2018 v 15.07 hodin SČE (v případě letního času třeba přičíst jednu hodinu) s tolerancí nejvíce 10 minut. U hlavního líčení pak doplnil, že na dané lokalitě se byl podívat a porovnal to s tím, co viděl jednak na topografické mapě a jednak na mapě satelitní. Ten topografický podklad, který získal, byl orientován ke světovým stranám, fotografii, kterou měl k dispozici, musel podle obrazu na fotografii orientovat tak, aby všechny směry a plochy odpovídaly realitě. Zaměření provedl podle souřadnic, které získal z programu Google Earth. Mapy z katastrálního úřadu nepoužil, protože jako geograf používá právě uvedené podklady, které jsou dostatečně přesné, pojem meridiánová konvergence nezná. Čas pořízení fotografie určuje podle směru vrhaného stínu, nikoliv podle jeho délky. Jako znalec je přibírán zejména v občanskoprávních věcech, vypracovává 1-2 posudky za rok. V trestní věci řešil 1-2 posudky za posledních 5 let.

55. MUDr. Martin Dobiáš, PhD., znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, u hlavního líčení přednesl znalecký posudek tak, jak je založen v trestním spise (č.l. 1013-1028). Uzavřel, že poškozený J.S. utrpěl dne 19. 6. 2018 řeznou ránu na zadní ploše střední části levé paže na kůži délky 4 cm, řeznou, příp. bodnořeznou ránu na palcové ploše horní části levého předloktí na kůži délky 2 cm, řeznou, příp. bodnořeznou ránu na malíkové ploše horní části levého předloktí na kůži délky 3 cm, bodnou ránu břicha pod levým žeberním obloukem na kůži velikosti 4x2 cm, bodný kanál délky 10 cm probíhající podél 9 a 10 žebra vlevo shora dolů pronikající pod kůži a svalovinou, nepronikající do dutiny hrudní a břišní. V daném případě lze říci, že výsledné působení zraňujícího nástroje bylo nejméně střední intenzity. Všechna zadokumentovaná poranění lze uspokojivě vysvětlit mechanismem hostilního jednání druhé osoby rukou ozbrojenou nožem proti poškozenému při vzájemném čelním postavení s útoky vedenými rámcově shora dolů s aktivní obranou proti těmto útokům. Poranění levé horní končetiny lze považovat za typické známky aktivní obrany proti vedenému útoku rukou ozbrojenou nožem, kdy poškozený předestřel v krytu svou levou končetinu. Utrpěnými poraněními byl poškozený v prvních dnech částečně omezen v obvyklém způsobu života, nutností lékařského ošetření a podstoupení diagnostických procesů a bolestivostí utrpených poranění. Toto bylo výraznější v prvních dnech po napadení a časem se zmenšovalo. Po sedmi dnech mu byly vytaženy stehy z ran a rány byly zhojeny. V konkrétním posuzovaném případě nebyl život poškozeného utrpenými poraněními ohrožen. Tato kromě jizev nezanechávají trvalých následků na fyzickém zdraví poškozeného. U poranění levé části břicha s bodným kanálem délky 10 cm lze říci, že v případě zraňujícího nástroje jiným směrem by v jeho dosahu byly důležité orgány slezina, žaludek, levá plíce, srdce, jejichž poraněním by mohlo dojít k závažnému poškození zdraví, případně smrti poraněného. U poranění levé horní končetiny lze

říci, že mohlo dojít k poškození struktur probíhajících, kdy k poškození z některé z tepen by mohlo dojít k těžkému krvácení s poškozením zdraví až smrti poraněného jedince nebo mohlo dojít k významné poruše levé horní končetiny, která by mohla být nevratná. V případě zmiňovaného útoku uvedeného hosenou dlažební kostkou proti hlavě poškozeného lze říci, že se jedná o předmět dostatečné hmotnosti, s hranami a rohy, který je způsobilý ke vzniku až závažných nitrolebních poranění, vedoucích případně až ke smrti jedince. U hlavního líčení znalec doplnil, že ho nenapadá důvod, proč by neměl být poškozený bezprostředně potom, co utrpěl uvedená zranění, schopen proběhnout pavlac domu, seběhnout dolů po schodech a pak ještě uběhnout po ulici cca 480 kroků, otočit se a stejnou trasu absolvovat zpátky domů. K vypracování znaleckého posudku měl relevantní část spisu. Pokud jde o uvedenou dlažební kostku, vycházel z výpovědi poškozeného, který uváděl, že se jednalo o klasickou šestihrannou kostku, asi 12x12x12 cm, čili k této se vyjadřoval.

56. MUDr. Marek Vitovjak a MUDr. Olga Císařová, znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, v této věci vypracovali znalecký posudek, spočívající v prohlídce a pitvě mrtvoly poškozeného P. H.. Tento za oba znalce ve smyslu § 108 odst. 2 trestního řádu u hlavního líčení ve shodě s jeho písemným vyhotovením (č.l. 64-107) přednesl znalec MUDr. Marek Vitovjak. Ze závěrů znaleckého posudku vyplynulo, že poškozený P. H. utrpěl celkem 18 tržně zhmožděných ran na hlavě, v obličejové i mozkové části a v jejich okolí, nepravidelné lemy a ložiska kožních sedřenin a zhmoždění, rozsáhlé rozzhmoždění měkkých tkání a mnohočetné tříštivé, z části otevřené, zlomeniny kostí obličeje, především vpravo, vpáčenou otevřenou zlomeninu zadní části levé temenní kosti, pokračující lomnou linií přes pravou temenní kost do pravé střední jámě lební, zhmoždění spodní plochy levého čelního laloku, spodních ploch spánkových laloků a spodní plochy pravého týlního laloku, krevní výron nad tvrdou plenou mozkovou v pravé temenně spánkové krajině a na spodině pravého spánkového laloku mozku, krevní výron pod tvrdou plenou mozkovou na horních plochách temenních laloků mozku, krvácení do měkkých plen mozkových na horních plochách temenních a týlních laloků, spodních plochách čelních a spánkových laloků mozku a horních a zadních plochách mozečkových polokoulí, otok mozku, prokrvácení měkkých pokrývek lebních v okolí lomných linií na klenbě lební, především v temenně týlní krajině, tříštivou zlomeninu levé lopatky, zlomeninu trnového výběžku 3. hrudního obratle, zlomeninu 7. žebra vlevo v čáře přípáteční, zlomeninu 11. a 12. žebra vlevo v čáře lopatkové, 3. až 7. žebra vpravo v čáře podpažní až lopatkové, s trhlinou nástěnné pohrudnice u zlomeniny 6. žebra a zlomeninu 11. žebra vpravo s prokrvácením přilehlých měkkých tkání, vykloubení zevního kotníku a zlomeninu bočního kloubního hrbolu pravé lýtkové kosti, zlomeninu 2. až 4. žebra vlevo ve střední čáře klíčkové bez prokrvácení měkkých tkání v okolí. U poškozeného byly zjištěny i zhojené úrazové změny a dále drobné změny přirozeného neúrazového původu. Po speciální laboratorní úpravě tkáně, plic, ledvin a mozku pak byla zjištěna tuková embolie plic 2. stupně s rozsevem do ledvin a mozku. Bezprostřední příčinou smrti P. H. bylo zhmoždění a otok mozku při mnohočetných tupých, resp. tupě hranatých poraněních hlavy se zlomeninami klenby a spodiny lební. Nástup smrti jmenovaného mohlo být urychlen generalizovanou tukovou embolií plic, případně dušením vdechnutou krví. Jde o smrt násilnou, v přímé i příčinné časové souvislosti s poraněními, která poškozený utrpěl při hostilním jednání druhé osoby. Ke smrti poškozeného došlo přibližně v odpoledních hodinách, nejpravděpodobněji okolo 15 hodiny. Z charakteru poranění a rozvoje generalizované tukové embolie vyplývá důvodný předpoklad, že poškozený nezemřel bezprostředně po utrpění všech konstatovaných zranění, ale nejméně po několikahodinovém odstupu. Mnohočetné tržně zhmožděné rány v mozkové i obličejové části hlavy a s nimi související tříštivé zlomeniny kosti obličeje, zlomeniny klenby a spodiny lební, stejně jako další nitrolební poranění, vznikly vesměs opakovanými útoky rukou, ozbrojenou tupě hranatým předmětem, nejspíše s nerovným povrchem, vedenou násilím větší až výrazně velké intenzity. U některých muselo být použito nástroje s pravoúhlou hranou. Charakteru poranění dobře odpovídají použití např. dlažebních betonových kostek či jejich části, na což lze mj. soudit i podle pošpinění spodiny

ran. Vzhledem k pitevním nálezům celkem 18i samostatných ran a dalších ložisek zhmoždění, je důvodný předpoklad, že na H. hlavu musely být vedeny opakované velmi četné útoky v přibližném počtu nejméně osmnácti. Zlomenina trnového výběžku těla třetího hrudního obratle, tříštivá zlomenina levé lopatky mnohočetné oboustranné zlomeniny žeber, stejně jako rozsáhlá ložiska hlubokých prokrvácení měkkých tkání hrudníku, vznikla opakovaným zevním tupým mechanickým násilím působícím na větších plochu než na hlavu. Lze předpokládat možnost jejich vzniku, např. opakovaným kopáním či dupáním obutou nohou pachatele na uvedené tělesné partie poškozeného, některá z těchto poranění mohla být způsobena i při pádu postiženého do stavebního výkopu. Mechanismus případného kopání, dupání či razantních útoků rukou sevřenou v pěst mohl také přispět k devastujícím poranění kosti obličejové. Lze s naprostou jistotou soudit, že zjištěný komplex mnohočetných poranění nemohl vzniknout jednorázově, nemohl však vzniknout ani při opakovaných prostých či potencovaných pádech poškozeného do stavebního výkopu, je vyloučeno, že by si tato poranění mohl poškozený způsobit sám. Z charakteru jednotlivých poranění lze dovodit, že vzájemné postavení pachatele a oběti se během série útoků měnilo, některou ránu, teoreticky několik málo ran, na hlavě mohl poškozený utrpět např. ve stoje v poloze tváří v tvář, větší počet ran však zřejmě vznikl v době, kdy seděl či klečel a dále za situace, kdy byly vedeny útoky proti ležící osobě. Žádný z úrazů, které poškozený utrpěl v dlouhém časovém intervalu před smrtí, či přirozené onemocnění poškozeného se nemohlo spolupodílet na jeho smrti. Celkový komplex zranění hlavy poškozeného s ložisky zhmoždění mozku vedl nárůstem otoku a také útlakem nitrolebními krvácení ke smrti poškozeného. Nelze vyloučit, že pokud by poškozenému byla před vznikem nevratných mozkových změn poskytnuta vysoce odborná lékařská pomoc a nedošlo by k úmrtí v důsledku generalizované tukové embolie, teoreticky by mohl být zachován při životě. Jde však o eventualitu málo pravděpodobnou. Posloupnost vzniku jednotlivých poranění určit nelze. Nelze říci, zda a po jakou dobu od utrpení první ataky byl při vědomí, resp. za jaký časový interval, v němž by nesporně trpěl nejen fyzickými bolestmi, ale také duševními útrapami, u něhož došlo k poruše vědomí, při níž už bolest nevnímal. V krvi ani moči zemřelého nebyla prokázána toxikologicky významná přítomnost omamných či návykových látek. V době smrti nebyl negativně ovlivněn žádnou z těchto látek. U hlavního líčení znalec znalecký posudek rozvedl tak, že setrvává na svém závěru, že nelze určit ani minimální časový interval od počátku útoku, kdy byl poškozený při vědomí. Charakter jednotlivých poranění je trochu rozdílný, především prokrvácení rosolovitěho charakteru v levé temeně týlní krajiny při bederním sloupci vzniklo rozhodně v první fázi útoku a masivní prokrvácení svědčí o tom, že docházelo delší dobu k trvajícimu krvácení, případně tato oblast byla ještě znovu zraňována a docházelo k dalšímu krvácení do postižené tělesné krajiny. Pokud jde o časový rozestup mezi prvním a posledním napadením, ten je v rádech hodin. Doba smrti poškozeného byla stanovena kolem 15 hodiny odpolední 30. 6., pokud by došlo k úmrtí již po prvním útoku, rozhodně by takto doba smrti nebyla stanovena a posmrtné skvrny, ztuhlost a rektální teplota by byly zcela odlišného charakteru. Pokud lze vyjít z předpokladu, že v době umírání byla způsobena poranění obličejového skeletu, šlo o násilí velké intenzity, které velmi razantně zraňovalo měkké tkáně obličejové i příslušný obličejový skelet. Není možno se vyjádřit k tomu, zda před okamžikem zmírání byl poškozený schopen sám si nějakým způsobem zavolat pomoc, pokud jde o zranění v oblasti hrudníku, není možno prokázat jeho původ ve strčení či aktivní násilí, ale tato poranění mohla vzniknout při pádovém mechanismu, tedy zlomenina lopatky či nějaká část zlomeniny žeber mohly vzniknout při dopadu těla poškozeného do výkopu s nárazem na pevnou podložku. Pádem mohlo vzniknout i poranění na hlavě, a to v případě poranění, která odpovídají zadní ploše krajiny temeně týlní. Není možno rozlišit, kdy došlo k poruše vědomí poškozeného, nesporné je, že všechna poranění vykazovala známky vitální reakce, tzn., že vznikla za jeho života. Část v delším časovém předstihu, to byla poranění, která měla výrazně prokrvácené měkké pokrývky lební na zadní ploše temenní krajiny a měkké tkáně v okolí páteřního sloupce. To jsou poranění, která mají zcela jednoznačně odlišný charakter, tedy prokrvácení rosolovitěho charakteru, které muselo vzniknout buďto dlouhodobým krvácením do postižené krajiny, nebo opakovanými útoky proti postiženým krajinám. Pokud jde o příčinu smrti, terminálně šlo o vdechnutí krve do dýchacích

cest, což je taková finální část komplexu, který vedl k bezprostřední příčině smrti a je možno předpokládat, že ke krvácení došlo po utrpení zlomenin obličejového skeletu, tříštivých zlomenin lícních kostí atd., tedy že vdechnutí krve vzniklo v souvislosti s útokem proti obličejovému skeletu postiženého v době umírání. Pokud jde o poranění na obličeji poškozeného, jde celkem o 8 tržně zhmožděných ran. Pokud jde o předmětné dlažební kostky na místě činu, ty odpovídaly tomu, že jimi byla poranění způsobena, a to buď aktivním vedením ruky či případně házením na hlavu poškozeného, a to v případě uvedených poranění v obličejové části, které mají tvar písmene L.

57. MUDr. et Mgr. Eva Rozsivalová, znalkyně z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, specializace dětská psychiatrie a Mgr. Monika Novotná, znalkyně z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie u hlavního líčení podaly znalecký posudek k duševnímu stavu mladistvého, ve shodě písemným vyhotovením (č.l. 1047-1079). Znalkyně dospěly k závěru, že mladistvý trpí lehkou mentální retardací s poruchou chování a disharmonickým osobnostním vývojem s projevy emoční labilit, dissociality, s rysy narcistickými a s egocentrickým sebeprosazením a snadným nezdrženlivým přechodem do agresivity. Lehkým mentálním defektem trpěl od narození, osobnost se disharmonicky vyvíjí postupně a je pravděpodobné, že dovršením 18 let, což je považováno za arbitrární hranici zralosti, budou osobní rysy stejné jako nyní. V době činu byly rozpoznávací schopnosti mladistvého zachovány a ovládací byly nepodstatně sníženy. Mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání a mohl je ovládat. Mravní i rozumová vyspělost mladistvého je snížena, odpovídá mladšímu věku. Nepodstatné snížení ovládacích schopností vzniklo před spácháním činu a souvisí s jeho mentálním defektem, emoční labilitou, strukturou osobnosti a trvá i nadále. Mladistvý má s návykovými látkami zkušenosti, v rámci své nezdrženlivosti s nimi experimentuje, pravidelně kouří tabák v cigaretách, ostatní látky užívá nepravidelně, není na nich závislý, může odolat jejich požití a je schopen konzumaci kontrolovat. Mohl si být vědom účinků, které na něj návykové látky má, případná konzumace by na snížení rozpoznávacích a ovládacích schopností vliv měla. Pokud jde o vztah mladistvého k poškozenému P.H., mladistvý uvádí, že tohoto nezná a nikdy se s ním nebavil. Vybavuje si, že se tak jmenuje mrtvý, kterého našel. Poškozeného J. S. zná dlouho, je to člen širší rodiny. Mladistvý uvádí, že z něho má strach, že se jej bojí, v minulosti ho často navštěvoval, dostával od něj peníze, sexuální aktivity mezi ním a J.S. popisuje jako nedobrovolné z jeho strany, uvádí, že S. po něm chtěl sex, byl násilník, bál se ho, a proto ho pobodal. Popírá, že by po něm házel kamenem či dlažební kostkou. Nedokáže vysvětlit, proč k němu chodil opakovaně, když měl strach. Ví o tom, že byl S. v minulosti za podobné aktivity odsouzen. Pokud jde o případnou motivaci jednání mladistvého, tento popírá skutek, ze kterého je obviněn, uvádí, že mrtvého pána pouze našel a volal o pomoc a nedokáže vysvětlit výpovědi ostatních. Má za to, že se proti němu spikli, chtějí mu ublížit. Mladistvý jedná účelově, vybírá si otázky, na které chce odpovídat, využívá toho, že špatně rozumí, schovává se za odpověď nevím, nerozumím. Rozumové schopnosti mladistvého jsou nerovnoměrně rozloženy, celkově se pohybují při XXXXX hranici lehké mentální retardace (IQ 52) s převahou názorové složky. Verbální projevy jsou díky sluchové vadě výrazně oslabeny, a to jak ve složce porozumění řeči, tak ve složce vyjadřovací. Má obtíže v komunikaci, volí jednoduché výrazy, potřebuje vedení, zjednodušování, názorné příklady. Nemá ochotu k větší snaze, aktivitě, volí většinou pasivní přístup, myšlení je jednoduché, konkrétní schopnost abstraktního myšlení není dostatečně rozvinuta, defektní jsou paměťové schopnosti, rovněž v oblasti sociálně emočních kompetencí jsou jeho schopnosti výrazně oslabené. Mladistvý rozpozná základní emoční stavy, nedokáže však emoce dostatečně regulovat, kontext sociální situace chápe velmi jednoduše, chybí schopnost vhledu, neumí posoudit všechny důsledky, na účelové rovině se orientuje dobře, pokud jde o uspokojení svých potřeb. Neumí převést názorný příklad do životní reality. Jednoduše rozpozná dobré a špatné chování, jeho morální vývoj je opožděný, dokáže jednat účelově, aby se vyhnul trestu či nepříjemnému důsledku. Osobnost mladistvého je jednoduše strukturovaná, nezralá, plochá, disharmonicky se rozvíjející, vnitřní prožívání je chudé, je rád středem pozornosti, je pro něj důležité, jak vypadá, jedná impulzivně, výbušně, frustrační tolerance je nízká, nedokáže adekvátně

řešit sociální situace, je limitován intelektem i obtížemi v řečovém projevu. Volní složka je oslabena, preferuje pasivní životní styl, vyhýbá se zátěži, nerozvíjí odpovídající sociální vztahy, v kolektivu vrstevníků je brán jako postižený. Sexualita se pudově rozvíjí, má zkušenost se sexuálními aktivitami s mužem, zajímají ho děvčata, je platonicky zamilován, heterosexuální zkušenost prozatím údajně nemá. Má zkušenosti s užíváním omamných a psychotropních látek, od mladého věku kouří cigarety, užívá marihuanu, alkoholické nápoje, dokáže jednoduše popsat jejich účinek. Z psychiatrického hlediska vychází motivační proces jednání mladistvého z potřeby prosadit se na úkor druhého, být mu nadřazen, což v rámci mentálního defektu provede agresivním útokem až do jeho úplného dokončení. Zdrojem k dosažení výjimečného uspokojení mohla být smyslová deprivace, sociální neúspěšnost, mohl být veden nezvládnutím stimulačních emočních popudů, které hůře koriguje, za své předchozí agresivní projevy nebyl adekvátně trestán, spíše nebyl protěžován, příčina byla hledána mimo něj, nebál se případných následků činu, do budoucna nelze vyloučit, že u něj s jeho vývojem dojde k propojení bezcitné sexuální agresivní aktivity a rozvine se zalíbení v aktovém uspokojení. Mladistvý nedokáže adekvátně regulovat své emoce, má sníženou frustrační toleranci, v zátěži má sklon k impulzivnímu i agresivnímu chování. Jeho sociálně emoční kompetence jsou nízké, limitovány intelektem, ale i obtížemi v řečovém projevu, které neumožňují adekvátní sociální kontakt. To u něj zvyšuje tenzi, kterou neumí zvládnout a v takovém případě volí agresivní strategie. Agresivní strategie volí i k dosažení svého cíle a prosazení se, nedokáže adekvátně kontrolovat svoje impulzy, jedná pod vlivem emocí. Prognóza jeho vývoje je vysoce nepříznivá, výše uvedené obtíže souvisí s vrozeným postižením mozkových funkcí, osobnost se již nyní vyvíjí disharmonicky. Mladistvý nemá ochotu k dalšímu vzdělávání, nebude schopen běžného pracovního zařazení. Prognózu zhoršuje i užívání alkoholu a dalších omamných a psychotropních látek. U mladistvého byly zjištěny závažné poruchy paměti a také vzhledem k úrovni jeho rozumových schopností a jeho řečového projevu je patrné, že není schopen si adekvátně zapamatovat prožitky a vjemy a věrohodně je reprodukovat. Jeho pobyt na svobodě je v současné době pro společnost nebezpečným. Možnost resocializace minimální, doporučuje se pokračovat ve strukturované resocializaci, která by měla vést k postupnému osvojení sociálních a společenských norem chování a osvojení zvládnutí afektu a regulace emocí. Proto je nadále vhodná i psychiatrická léčba. Pokud jde o smysl trestního řízení, mladistvý je schopen chápat jej pouze částečně. Jeho schopnost k běžným právním úkonům je snížena, odpovídá mladšímu věku.

58. Znalce MUDr. Eva Rozsivalová u hlavního líčení dne 27. 2. 2019 psychiatrickou část znaleckého posudku doplnila tak, že u mladistvého je přítomen pouze lehký mentální defekt a není zvyklý se ovládat, jelikož k tomu nebyl ve výchově ovlivňován. V případě zabezpečovací detence by pak musela být přítomna dobře definovaná porucha, který by měla být předmětem léčby, on takovou poruchou netrpí. V případě, že by byl uznán vinným, pak jsou důvody k uložení psychiatrické léčby, a to ambulantní. Pokud se mladistvý dopustil žalovaného jednání, dopustil se jej nezávisle na diagnostikované psychické poruše, ale jeho osobnostní struktura, kdy není zvyklý se ovládat, korigovat své jednání, na něm měla určitě podíl. Pokud je navrhováno ochranné léčení v ambulantní formě, je předpoklad, že mladistvý nezůstane na svobodě, i pokud by nebyl uznán vinným, tak by měla probíhat léčba ambulantní z důvodu lehké mentální retardace, z důvodu snížené ochoty podrobovat se léčení v důsledku vývoje osobnosti, z psychiatrického pohledu však uložit mu pobyt v nemocnici není důvod, neexistuje taková definovaná porucha, která by tam šla specificky léčit. Mentální retardace léčit nelze a disharmonicky vyvíjející se osobnost je pravděpodobně důležitá při jeho projevu, ale to je otázka jeho dalšího vývoje. Při praktickém výkonu detence by došlo pouze k tomu, že mladistvý by byl omezen na svobodě, a to by bylo vše. To by nebylo účelné. Spíše než důvody pro ústavní léčbu psychiatrickou či zabezpečovací detenci by zde byly důvody pro uložení ochranné výchovy. Pokud jde o závěr, že mladistvý může být do budoucna nebezpečný, došlo k tomu na základě toho, jak se vyvíjel dosud, jaké byly dosud jeho projevy, které hodnotily, jelikož nenarazily na nějakou účinnou cestu, jak mu zabránit v tom, aby se projevoval, tak jak se projevoval, vnímají jeho projevy jako nebezpečně deliberované. Mladistvý nemá vnitřní mechanismus k tomu,

aby sám sebe korigoval, výchovné působení rodiny je zcela nedostatečné. Při hodnocení projevů jeho chování vyházely z dost podrobné psychiatrické dokumentace, kde jsou popisovány i jiné činy, jiné skutky i jiné zážitky, než ze kterých je obviněn. Při stanovení míry zachování jeho rozpoznávacích schopností, jakož i ovládacích, vycházely z konkrétního vyšetření a z posouzení osobnostního vývoje a ze zdravotní dokumentace, rovněž studovaly trestní spis, hodnotily všechny materiály, které měly k dispozici. Nelze procentuálně rozložit mezi zdroje, ze kterých vycházely, na základě čeho dospěly k jejich závěrům, nicméně jejich závěr je odborný, na základě všech uvedených skutečností a součástí bylo vlastní vyšetření, konkrétní setkání s mladistvým a posouzení jeho kvalit psychopatologických. Pokud je ve znaleckém posudku zmiňováno sexuálně agresivní chování, měla na mysli skutek týkající se poškozeného S., kdy z popisu skutku poškozeného vyplynulo, že v době došlo k útoku na něj, probíhaly i sexuální aktivity. Při srovnání s dosavadním vývojem mladistvého a s jinými situacemi, kdy se projevoval agresivně, však nenašla propojení mezi agresivitou a sexualitou, tudíž závěr je, že pokud by do budoucna došlo k takovému propojení, mohlo by to nepříznivě ovlivnit psychosexuální vývoj mladistvého. Pokud jde o vlastní zdravotnickou dokumentaci, ze které také vycházely, je to zdravotnická dokumentace psychiatrická vedenou MUDr. Němečkovou, později MUDr. Danglořovou, dále i jsou zde propouštěcí zprávy z psychiatrie v Brně. Přítomna je i zdravotní dokumentace ze strany dětského lékaře, šetření ve speciálně pedagogických centrech. V rámci doplňujícího výsledku u hlavního líčení dne 20. 5. 2019 znalkyně uzavřela, že pokud jí byla předložena zpráva vězeňské služby ČR (č.l. 2046), nedokáže si vysvětlit, že se zde jako další diagnóza objevuje schizofrenie. Jediné vodítko může být medikace, která bývá obvyklá u lidí s poruchou chování a agresivitou, jedná se o látku ze skupiny antipsychotik, a proto tam mohla na nějaké mezifázi tvorby zprávy vzniknout informace, že tento lék se podává také v těchto případech. V situaci mladistvého však tento lék nebyl použit z důvodu, že by trpěl psychózou. Znalkyně měla rovněž k dispozici propouštěcí zprávu z 23. 4. 2019, provedla i podrobné prozkoumání a srovnala to se závěry jejich znaleckého posudku, pokud jde o diagnostický závěr, tak se prakticky shodují, není tam žádný nový poznatek oproti znaleckému zkoumání. V průběhu období mezi jejich zkoumáním a touto odbornou lékařskou zprávou nedošlo ke změně symptomatiky mladistvého tak, aby byla stanovena nějaká nová diagnostika. Lékařská zpráva z 10. 4. 2019 uvádí pouze v diagnostickém souhrnu stav po sebepoškození, další diagnózu schizofrenie a lehká mentální retardace s projevy agresivity, ovšem v propouštěcí zprávě ze stejného oddělení se žádná schizofrenie již nevyskytuje. Je to zpráva z 23. 4. a diagnostický závěr je porucha adaptace, stav po nezávažném sebepoškození, lehká mentální retardace, porucha chování, vývoj osobnosti směrem k poruše osobnosti. Schizofrenie vůbec nevznikla, musí se jednat o chybu, která byla způsobena nepozorností někoho, kdo tvořil zprávu. Ona sama neprováděla nové vyšetření mladistvého, nicméně vyšetření lékařů vězeňské nemocnice z dubna 2019 je podrobné. Nenachází se tam žádné nové věci, jejich závěry jsou shodné.

59. Znalkyně Mgr. Monika Novotná doplnila u hlavního líčení dne 27. 2. 2019 znalecký posudek z jeho psychologické části. K dotazům uvedla, že pokud mladistvému bude prokázáno jednání, které je mu kladeno za vinu, lze uzavřít, že byl natolik rozumově a mravně vyspělý, aby byl schopen pochopit protiprávnost svého jednání, tedy to, že jde o jednání zakázané společensky nepřijatelné. Nemožnost přesného testového vyšetření mladistvého byla nahrazena rozhovorem, kde byly zakomponovány otázky, které se běžně pokládají v dotazníkových metodách, dále byly doplněny projektivními metodami. Mladistvý je schopen chápat základní věci, je schopen uvědomit si, že když někoho žduchne, ublíží mu, že je to špatné, je schopen uvědomit si, že nikoho nemůže zabít, je schopen uvědomit si tyto věci, nicméně v běžných věcech, jako třeba, že něco ukradne, poruší pravidla ve škole, nebo vyhýbá se tomu, že by měl brát léky, prostě jeho opožděnost či nezralost vidět je. Pokud bylo uvedeno, že je schopen chápat trestní řízení pouze částečně, pro mladistvého je problém množství spisového materiálu, nedokáže vždy rozumět tomu, co je tam napsáno, musí mu to být více vysvětleno. I u hlavního líčení je pro něj obtížné to, že nedokáže celý den třeba chápat celý kontext věci díky sluchové vadě a také díky lehké mentální retardaci. Pokud jde o jeho

defektní paměťové schopnosti, tyto jsou velmi oslabené, neodpovídají ani průměru ani podprůměru, ale jsou oslabeny až do pásma defektu. Z části je to ovlivněné tím, že nedokáže věci popisovat, takže se nelze úplně dozvědět, zda je to tím, že si vůbec nepamatuje, či tím, že nedokáže popsat. Nedokáže reprodukovat věci, které viděl či slyšel, adekvátně. Ony nikdy nedošly k závěru, že se rodiče o mladistvého nestarali, nicméně, v závěrech je popsáno, že spolupráce mezi rodiči a lékaři nebyla vždy stoprocentní, byla přítomna nedostatečná kontrola ze strany rodičů ohledně medikace, opakovaně se stávalo, že mladistvému nebyla podávána medikace, když rodiče měli strach z jejich účinků. Vyplývá to ze zdravotnické dokumentace. Rovněž nebyl dostatečný dohled nad chováním mladistvého v odpoledních a nočních hodinách, byly přítomny problémy ve škole v chování. Jde o celé spektrum potíží, šlo o delší časový úsek. Puberta může mít vliv na chování jedince, ostatně uzavře-li, že osobnostní vývoj mladistvého ještě není ukončený, je tam jakási vůle ve vývoji osobnosti, takže nelze říct, že v současné době je stav setrvalý. Právě proto je nutné, aby mladistvý byl nadále podroben nějaké resocializaci. Pokud jde o narcismus, u mladistvého bylo opakovaně zaznamenáno, že je pro něj důležitý vlastní zjev, že se rád prohlíží, potrpí si na značkové oblečení, to vyplývalo i ze zpráv školy. Pro mladistvého bylo důležité, jak vypadá, byl rád středem pozornosti. Tento rys byl u něho více rozvinut než jiné, nicméně u něho nebyla diagnostikována a stanovena žádná narcistní porucha, pouze tento rys je proti jiným zvýrazněn. Pokud jde o diagnostikovaný egocentrismus, ten vychází z toho, jak se mladistvý choval, jak reagoval v testové situaci. Jejich závěr vychází rovněž ze zpráv pedagogických, zdravotnických a podobně. Vycházel i samozřejmě i z trestního spisu, který je součástí dokumentace, jakož i z další dokumentace, kterou si sháněly samy a která byla obsáhlá. Osobnost mladistvého hodnotily v celém kontextu, pokud jde o agresivitu, vycházely z toho, že zbil spolužáka, napadl matku, která to sdělila při pedopsychiatrickém vyšetření, pokud jde o poškozeného S., tam se mladistvý doznal, že ho pobodal. Pokud jde o poškozeného H., k této vraždě se nepřiznal. Skutečnost, že poškozený S. byl několikrát odsouzen za zneužití dětí, nemohla mít vliv na jejich znalecké závěry, kdy se nezaměřovaly na posuzování poškozeného S., ale na posuzování mladistvého. U hlavního líčení dne 20. 5. 2019 znalkyně dodala, že k žádným změnám, které by měly vliv na jejich původní závěry, nedošlo, nemůže odpovědět, jaké by jejich závěry byly při použití jiných výpovědí či jiných materiálů.

60. U hlavního líčení bylo dále provedeno dokazování listinnými a věcnými ve smyslu § 213 odst. 1 trestního řádu.
61. K jednání pod bodem 1 výroku tohoto rozsudku byl proveden důkaz zejména protokolem o ohledání místa činu, včetně fotodokumentace (č.l. 874-882), protokolem o prohlídce těla poškozeného S., včetně fotodokumentace (č.l. 909-914), opisem z evidence Rejstříku trestů J. S. (č.l. 961-962, č.l. 1593-1594), vyčíslením škody poškozenou VZP (č.l. 1150-1152), fotografiemi bytového domu, kde se nachází bydliště poškozeného J. S. (č.l. 1912-1929), usnesením o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu ze dne 29.3.2019 (č.l. KRPM-119982-54/TČ-2018-141271 PČR KŘ Policie Olomouckého kraje, územní odbor Prostějov).
62. K jednání pod bodem 2 výroku tohoto rozsudku byl u hlavního líčení proveden důkaz především protokolem o ohledání místa činu, včetně fotodokumentace (č.l. 16-34), protokolem o odběru pachového vzorku osoby (č.l. 153-156), protokolem o prohlídce těla mladistvého, včetně fotodokumentace (č.l. 161-174), protokolem o provedení domovní prohlídky ze dne 4. 7. 2018 (č.l. 451-469), protokolem o provedení domovní prohlídky ze dne 20. 7. 2018 (č.l. 500-511), ústavním znaleckým posudkem z oboru kriminalistiky, odvětví genetika (č.l. 592-606), odbornými vyjádřeními z oboru kriminalistika odvětví metoda pachové identifikace (č.l. 612-614, 620-622), ústavním znaleckým posudkem z oboru kriminalistika odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (č.l. 627-630), přepisem hovorů na linku 158 (č.l. 1445-1446), záznamem o výjezdu zdravotnické záchranné služby (č.l. 1448-1456), zprávou ČHMÚ (č.l. 1526-1528). Dále byly stranám dle § 213 odst. 1 trestního řádu předloženy DVD nosiče se záznamy a odposlechy telekomunikačního

provozu a záznamy o sledování osob a věcí, jakož i DVD s kamerovými záznamy z baru XXXXX a XXXXX.

63. K osobě mladistvého byly provedeny listinné důkazy výchovnými zprávami (č.l. 687-706, č.l. 1521, č.l. 1875), výpisy z evidence přestupců (č.l. 724, 1585-1586), zprávami o výkonu vazby (č.l. 1524, č.l. 1591, 2033, č.l. 2046) a opisy Rejstříku trestů na mladistvého (č.l. 760, č.l. 1592, č.l. 1817).

64. Pokud jde o návrh na vypracování znaleckého posudku z oboru fotogrammetrie, důkazní návrh obhajoby se opíral o zprávu Doc. Ing. Jana Kaňky, PhD., (č.l. 1988-1989), která má zpochybňovat závěry znaleckého posudku RNDr. Miroslava Vysoudila. Nutno především konstatovat, že osoba Doc. Ing. Jana Kaňky, PhD., figuruje v seznamu zapsaných znalců, ovšem v oboru stavebnictví, odvětví stavby obytné, specializace šíření zvukové izolace proti zvukům v budovách, denní osvětlení a oslunění budov. Předložená zpráva není znaleckým posudkem a i odborné zaměření Doc. Ing. Jana Kaňky, PhD. samo o sobě relativizuje jeho závěry. Současně nutno konstatovat, že součástí znaleckého posudku z oboru meteorologie se specializací klimatologie znalce Doc. RNDr. Miroslava Vysoudila, CSc., je kontrolní výpočet, vycházející ze snímku místa činu, pořízeného orgány činnými v trestním řízení, který i pro laika srozumitelným způsobem verifikuje správnost závěrů znalce. Znalecké zjištění a tedy závěr, že fotografie byla pořízena mobilním telefonem mladistvého na místě činu rozhodného dne v čase 15.07 SEČ, tedy 16.07 hodin SELČ, plus minus 10 minut, je pak především pouze jedním z řady nepřímých důkazů, a to nikoliv až tak zásadním, kdy sám mladistvý přiznal, že se rozhodného dne na místě činu nacházel, byť v jinou dobu. Soud tedy tento návrh na doplnění dokazování zamítl.

65. Důkaznímu návrhu na další znalecké zkoumání duševního stavu mladistvého soud rovněž nevyhověl, když nemá důvodu pochybovat o správnosti znaleckých závěrů znalkyň MUDr. et Mgr. Evy Rozsivalové a Mgr. Moniky Novotné, které tyto opakovaně u hlavního líčení stvrdily a srozumitelně odůvodnily. Obdobně soud neshledal důvod ke zkoumání duševního stavu poškozeného J. S., resp. vypracování znaleckého posudku ohledně věrohodnosti poškozeného, když otázka specifické věrohodnosti svědka, tedy de facto pravdivosti jeho svědecké výpovědi v konkrétním trestním řízení, je vždy otázkou skutkovou, kterou si musí soud zodpovědět sám, přičemž současně ve věci nebylo žádné podezření, že by poškozený J.S. trpěl nějakou psychickou chorobou či poruchou, které by mohly mít na jeho ať již specifickou či obecnou věrohodnost relevantní vliv. To ovšem neznamená, že by se soud otázkou jak obecné tak specifické věrohodnosti svědka poškozeného J. S. v této věci nezabýval (viz níže).

66. Konečně, pokud byl navrhnut výslech svědka J. R., ten soud považuje za zcela nadbytečný, když otázku pohybu mladistvého dne 30. 6. 2018, ke které se měl tento svědek vyjadřovat, má za spolehlivě prokázanou z dalších ve věci provedených důkazů (viz níže).

67. Otec mladistvého jako zákonný zástupce opakovaně poukazoval na údajné nezákonnosti, kterých se měly orgány činné v trestním řízení dopouštět jak v rámci přípravného řízení, tak v řízení před soudem. K ničemu takovému však v této trestní věci nedošlo. Již orgány činné v přípravném řízení toto vedly s patřičnou mírou odbornosti a profesionality, pokud otci mladistvého nebylo umožněno účastnit se některých procesních úkonů (výsledky svědků v přípravném řízení), byl tento postup řádně odůvodněn. Zejména však byl tento postup důvodný - jak vyplývá z povolených záznamů telekomunikačního provozu a z tzv. prostorových odposlechů z bydlíště mladistvého, je nepochybné, že to byli nikoliv policisté, ale právě otec mladistvého, který se snažil mařit průběh trestního řízení, ovlivňovat či dokonce zastrašovat svědky (např. č.l. 1349-1353, 1353, 1393). Nelze se tedy podívat tomu, že se za této situace ingerující policisté rozhodli jako veřejnost účastnit se některých z hlavních líčení, která byla v souladu s ust. § 54 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže (dále jen z. s. m.) konána na návrh mladistvého veřejně.

68. Soud po takto provedeném dokazování zhodnotil všechny důkazy jednotlivě i ve svých vzájemných souvislostech (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a vzal po zhodnocení těchto důkazů za plně prokázané, že skutkový děj se odehrál tak, jak je popsán pod jednotlivými body výroku tohoto rozsudku, že tyto skutky jsou proviněními a že tato provinění spáchal právě mladistvý XXXXX.
69. Spáchání skutku pod bodem 1 výroku tohoto rozsudku mladistvý popřel, resp. opakovaně připustil pouze to, že poškozeného J. S. pobodal, avšak proto, že jej tento chtěl údajně znásilnit. Je to ale právě výpověď svědka poškozeného J. S., která jako přímý důkaz mladistvého ze spáchání skutku, jak je podrobně vymezen pod bodem 1 výroku tohoto rozsudku, usvědčuje. Na rozdíl od vyjádření mladistvého, který v hlavním líčení vypovídat odmítl, je výpověď poškozeného z hlavního líčení podrobná, ucelená, vnitřně logická a zejména je v podstatných bodech v souladu s tím, co svědek vypovídal jak v přípravném řízení, tak ještě před zahájením trestního stíhání mladistvého. Je nepochybné, že poškozený J.S. je už s ohledem na skutečnost, že má v opisu z evidence Rejstříku trestů ČR celkem 13 záznamů pro různorodou trestnou činnost, osobou obecně nevěrohodnou. Nicméně právě konzistence jeho výpovědi a také absentující motiv aby vypovídal nepravdivě a mladistvému tak svou výpovědí uškodil, svědčí pro to, že soud považuje jeho výpověď v této trestní věci za specificky věrohodnou, byť učiněnou osobou obecně nevěrohodnou. Poškozený J.S. je členem širší rodiny mladistvého, je tedy naprosto pochopitelné, že věc orgánům činným v trestním řízení oznámil až s časovým odstupem, poté, co se dozvěděl o tom, že mladistvý se měl dopustit skutku pod bodem 2 výroku tohoto rozsudku, kdy u poškozeného převážil strach z osoby mladistvého nad snahou chránit svého příbuzného před trestním stíháním.
70. Výpověď poškozeného J. S. však nestojí osamoceně, ale je podporována celou řadou důkazů dalších. Není to jen znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, vypracovaný MUDr. Martinem Dobiášem, PhD., který, pokud jde o popis mechaniky vzniku zranění poškozeného, zcela konvenuje s tím, co vypověděl poškozený, ale především výpověď svědka M.P., která je rovněž s výpovědí poškozeného J.S. v souladu. Poškozený J.S. uvedl, že byl mladistvým napaden až u dveří z pavlače na schodiště a tato skutečnost je potvrzována nejen výpovědí svědka P. („... u vchodových dveří na patře bylo velké množství krve, jako kdyby někdo řezal prase...“), ale i protokolem o ohledání místa činu, resp. fotodokumentací (č.l. 878), na které jsou právě u zmíněných vchodových dveří na pavlač zachyceny tmavé skvrny, a je naprosto důvodné se domnívat, že šlo právě o krev poškozeného J. S..
71. Z výpovědi celé řady svědků (M.P., Z.P., S. H. a další) bylo nepochybně zjištěno, že poškozeného J. S. ve večerních hodinách, v době předcházející jednání pod bodem 1 výroku tohoto rozsudku, opakovaně navštěvovali romští mladíci. Jaký k tomu měli důvod a co se v bytě poškozeného dělo však nebylo předmětem tohoto trestního řízení. Možná pouze poukázat na usnesení o odložení věci, týkající se podezřelého J. S. dle § 159 odst. 1 trestního řádu, které bylo u hlavního líčení provedeno jako listinný důkaz (č.l. 2068). V této souvislosti skutečnost, že poškozený J.S. nepopíral, co mladistvého v rozhodnou dobu vedlo k návštěvě jeho bytu, a sice že mezi ním a mladistvým došlo k pohlavnímu styku, rovněž svědčí pro závěr o specifické věrohodnosti jeho výpovědi.
72. Obhajobou mladistvého, spočívající v tom, že jednal za okolností vylučující trestní odpovědnost ve smyslu § 29 odst. 1 trestního řádu, tedy v nutné obraně, když se měl bránit znásilnění poškozeného S., má soud za zcela jednoznačně vyvrácenou. Mladistvý je osobou mladou, fyzicky zdatnou, naopak v případě poškozeného J. S. jde o staršího invalidního člověka, je nepředstavitelné, že by se tento byť jen pokusil o realizaci sexuálního styku s mladistvým proti jeho vůli. Stejně tak je nepředstavitelné a nevysvětlitelné, aby mladistvý jako údajná oběť sexuálního útoku následně agresora honil po ulici, a to nejen bezprostředně po útoku (jak vyplývá z výpovědi svědka M. P.) ale

i s několikátýdenním časovým odstupem (jak popsal svědek G. L.). Co je však nejpodstatnější, bylo prokázáno, že k útoku ze strany mladistvého na poškozeného J. S. došlo nikoliv v bytě poškozeného, ale až poté, co poškozený s mladistvým prošel po pavlači ke dveřím, které oddělují pavlač od schodiště, a to právě u těchto dveří. Pokud by mladistvý skutečně jednal v nutné obraně, učinil by tak tam, kde mělo k údajnému pokusu o znásilnění dojít, a sice v bytě poškozeného. Rovněž způsob vedení útoku na poškozeného J. S. neodpovídá typicky obrannému jednání, když by bylo možno představit si ojedinělé bodnutí a následný útek údajné oběti, nikoliv čtyři opakovaná bodnutí v rychlém sledu za sebou, jako v tomto případě.

73. Z výpovědi řady svědků (např. M. H., E.P., G. L.), jakož i ze znaleckého posudku k duševnímu stavu mladistvého, vyplynulo, že mladistvý je egocentrickou narcistní osobností, emočně labilní, s potřebou prosadit se na úkor druhého a velice snadno a nezdrženlivě přechází do agresivity. Toto zjištění koresponduje s popisem skutku, jak jej podal právě poškozený J.S.. Motivem jednání mladistvého pak zjevně byla právě jeho nezvládnutá frustrace z toho, že poškozený nevyhověl jeho dalšímu požadavku na sexuální uspokojování, přičemž vyloučit ani nelze, že právě v tomto případě se projevila znalkyní MUDr. et Mgr. Evou Rozsivalovou nabízená spojitost mezi jeho agresivitou a sexualitou.
74. Ani ve vztahu k trestné činnosti pod bodem 2 tohoto rozsudku mladistvý nevypovídal, vyjma své výpovědi ze dne 24. 8. 2018 při rozhodování o vazbě, kdy uvedl, že „pána našel, volal na pána, vytahoval kameny, vytahoval jich hodně, ale pán byl mrtvý“. Byť, na rozdíl od skutku pod bodem 1 výroku tohoto rozsudku, neexistuje přímý důkaz, který by mladistvého ze spáchání tohoto činu usvědčoval, i tak má soud jeho vinu za prokázanou a obhajobu za vyvrácenou.
75. Z ústavního znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví genetika vyplynulo, že na betonové dlaždicí, zajištěné na místě činu v bezprostřední blízkosti těla poškozeného P.H. byla zajištěna biologická stopa, z níž byl stanoven úplný smíšený profil DNA, odpovídající dvěma osobám, přičemž majoritní složka profilu DNA je shodná s profilem poškozeného P.H. a další ze zůstavitelů smíšené složky profilu DNA je právě mladistvý. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví metoda pachové identifikace, pak byla zjištěna shoda mezi otiskem pachové stopy sejmuté z kamene, rovněž zajištěného v rámci ohledání místa činu v bezprostřední blízkosti těla poškozeného, s pachovým vzorkem mladistvého. Tyto důkazy jednoznačně prokazují, že mladistvý se nacházel na místě činu a s těmito nosiči stop - betonovou dlaždicí a kamenem - manipuloval. Z fotodokumentace při ohledání místě činu je pak zcela zřejmé, že uvedená dlaždice a kámen se nacházely ve stavební jámě v bezprostřední blízkosti těla poškozeného. To je tedy v rozporu s tím, co uváděl na svoji obhajobu mladistvý, že se sice na místě činu nacházel, ale kameny „vytahoval“. I přes snížený intelekt mladistvého pak není jasné, proč by tak vůbec činil, bylo-li by možno připustit, že se na místo činu dostal náhodou. Tyto důkazy (nepřímo usvědčující mladistvého ze spáchání skutku, ale přímo prokazující, že se na místě činu nacházel), však rozhodně nejsou důkazy osamocenými.
76. Z pohledu soudu jsou v daném případě zásadní kamerové záznamy, zachycující pohyb jak mladistvého tak poškozeného P. H. v inkriminovanou dobu v blízkosti místa činu a v Happy Baru (alias XXXXX, Kanár, U XXXXX). Z kamery, umístěné na provozovně Pepinova Pizza (kamera č. 2), je zřejmé, že k prvnímu setkání mladistvého a poškozeného P. H. došlo 29.6.2018 kolem 23.13 hod., a to právě na ulici XXXXX. Z dalších detailních záznamů kamer a především pak z kamery umístěné na zahrádce baru je pak zřejmé, že jde právě o osoby mladistvého a poškozeného P.H.. Poté se rozchází kolem 23.31 hod., mladistvý odchází ulicí XXXXX společně s dalšími dvěma osobami, přičemž poškozený P.H. kolem 23.47 hod. vstupuje do Happy Baru a prakticky ihned odchází na ulici XXXXX, poté se vrací na zahrádku baru, odkud rovněž odchází a kolem 23.57 hodin se zastavuje a zdržuje v prostoru brány provozovny Pepinova Pizza. Tam se opětovně kolem

00.02 hodin dne 30.6.2018 setkává s mladistvým, ten s ním komunikuje, poškozený se následně snaží přelézt bránu pizzerie, když vidí projíždějící vozidlo, svého jednání zanechává, mladistvý odchází směrem k Happy Baru a poškozený se zdržuje v prostoru u brány. Mladistvý prakticky ihned poté, co do baru vstupuje, vychází zpět a jde směrem k pizzerii Pepínova Pizza a následně společně s poškozeným P.H. odchází oba dva do ulice XXXXX - 00.05 hodin. Tento kamerový záznam je tedy dalším usvědčujícím důkazem, ve vztahu k samotnému skutku důkazem nepřímým, ovšem ve vztahu k tomu, že se mladistvý v inkriminovanou dobu s poškozeným setkal a odešel s ním směrem k místu činu, důkazem přímým. Pokud pak ze znaleckého posudku, spočívající v prohlídce a pitvě mrtvoly, který MUDr. Marek Vitojvak osobně přednesl u hlavního líčení, jednoznačně vyplynulo, že ke smrti poškozeného P. H. došlo dne 30. 6. 2018 kolem 15.00 hodin odpoledne, přičemž vražedný útok na jeho osobu započal s předstihem několika hodin, zcela to do výše naznačeného časového snímku pohybu mladistvého a poškozeného zapadá.

77. Důvodné podezření, že se skutku pod bodem 2 dopustil mladistvý XXXXX, se pak stává praktickou jistotou v situaci, kdy se tento opakovaně různým osobám se spácháním skutku světil. Přestože svědek P. L. u hlavního líčení vypovídal naprosto odlišně než v přípravném řízení, soud uvěřil právě jeho výpovědi z přípravného řízení. Rozpory mezi výpověďmi tento svědek nebyl schopen osvětlit. Uváděl, že v přípravném řízení vypovídal pod nátlakem policie poté, co jej policisté vystrašili, vyhrožovali mu, u výslechu, u kterého byla přítomna obhájkyň, ani nevěděl, co podepisuje, neumí číst. Nelze si vůbec představit situaci, že by policejní orgán u výslechu, kterému je přítomna obhájkyň mladistvého, výslech vedl popsáním nezákonným způsobem, tedy že by bylo zaprotokolováno něco, co svědek skutečně neřekl, případně, že by byl u tohoto výslechu na svědka činěn jakýkoliv nátlak, a obhájkyň mladistvého by za této situace nijak nezasáhla. Soud má za to, že svědek P.L. u hlavního líčení nepokrytě lhal, ať již ve snaze mladistvému svojí výpovědi neuškodit či ve strachu z odplaty příbuzných mladistvého. Vyšel-li tedy soud z jeho výpovědi z přípravného řízení, je zřejmé, že ještě dopoledne 30. 6. 2018, tedy v době, kdy poškozený P. H. žil, mu mladistvý sdělil a poměrně podrobně popsal způsob útoku na poškozeného, přičemž podrobnosti jím uváděné korespondují s dalšími ve věci provedenými důkazy, zejména s protokolem o ohledání místa činu, se závěry znaleckého posudku, spočívajícím v ohledání a pitvě mrtvoly, jakož i s kamerovými záznamy. Že je výpověď svědka P. L. z přípravného řízení pravdivá, je potvrzováno svědeckou výpovědí svědka N. H.. I v tomto případě soud uvěřil výpovědi svědka z přípravného řízení, kdy uvedl, že mu P. L. říkal, že se mu mladistvý se zabitím poškozeného světil ještě předtím, než byli toho dne kontrolováni policií, i v případě svědka N. H. je soud toho názoru, že u hlavního líčení vypovídal ve snaze mladistvému svou výpovědi neuškodit, přičemž je jedno, zda tak učinil pod nějakým příslibem či v obavě z rodiny mladistvého.
78. Mladistvý se ovšem nesvětil pouze svým příbuzným a známým, ale také osobám, které s ním sdílely celu po jeho vzetí do vazby ve Vazební věznici Olomouc. To, že mu mladistvý vraždu poškozeného popsal, včetně podrobností, u hlavního líčení zcela potvrdil svědek M.M., Pokud pak jde o svědka XXXXX, nutno zdůraznit, že obdobně jako v případě svědků P.L. a N.H. soud pokládá jeho výpověď u hlavního líčení za nevěrohodnou, a to z obdobných důvodů (snaha svou výpovědi mladistvému neuškodit, ať již měl svědek motiv jakýkoliv). V přípravném řízení pak tento svědek podrobně popsal, jakým způsobem se s ním mladistvý bavil o své trestné činnosti, co mu k ní uvedl, v rozporu s touto výpovědí, která byla u hlavního líčení přečtena, a v přímé konfrontaci s ní, uváděl, že mu mladistvý tvrdil, že se činu nedopustil, že to udělal jeho švagr P.L..
79. Objektivně je to, co mladistvý svědkovi XXXXX o své trestné činnosti sdělil, zachyceno ve zvukovém záznamu o sledování osob a věcí, který byl u hlavního líčení proveden jako důkaz. Na tomto místě zcela odmítnout námitku obhajoby, že jde o důkaz neúčinný. Podle § 89 odst. 2 první věta trestního řádu může za důkaz sloužit vše, co může přispět k objasnění věci. Povolení ke sledování prostoru vazební cely, ve které se mladistvý nacházel od 25. 8. do 25. 10. 2018, bylo řádně

vydáno a odůvodněno soudcem věcně a místně příslušného soudu v souladu s ustanovením § 158 odst. 3, 4 trestního řádu, současně, jelikož šlo o nasazení operativně pátracích prostředků ve věznici, k tomu udělil dne 27. 8. 2018 souhlas i ministr spravedlnosti. Nelze přijmout argumentaci obhajoby, že nasazením těchto operativně pátracích prostředků došlo k obcházení trestního řádu, že tím bylo suplováno případné doznání mladistvého. O nic takového v daném případě nejde. To, co mladistvý svěřil výše uvedeným svědkům o své trestné činnosti, rozhodně nelze považovat za jeho doznání, které by bylo ze své podstaty důkazem přímým. V daném případě se jedná opět pouze o důkaz nepřímý, svědčící právě a jediné o tom, že mladistvý měl takové poznatky ohledně skutku pod bodem 2 výroku tohoto rozsudku, které v rozhodnou dobu mohl znát jen pachatel činu, resp. osoba, která byla činu přítomna.

80. Poškozený P. H. se stal obětí útoku mladistvého trvajícím dne 30. 6. 2018 od cca 00.06 hodin do cca 15.00 hod. přičemž z výše uvedeného zřejmé, že mladistvý se na místo činu musel dostavit naposledy krátce před 15.00 hod., když poškozenému uštědřil zranění, které měla za bezprostřední následek smrt poškozeného (devastující zranění obličejové i mozkové části hlavy).
81. Pokud jde o výpověď svědkyně S.H., nebylo této důvodu nevěřit i přes její příbuzenství s mladistvým, že tento dne 30. 6. 2018 byl u ní na návštěvě. Pokud ale jde o vymezení této návštěvy, nutno její výpověď posuzovat obezřetně. U hlavního líčení tuto vymezila od cca 12.00 hod. do 15.00 hod., v přípravném řízení svědkyně uváděla, že mladistvý byl u ní doma od 13.00 hod. a odešel po 16.00 hod. Pochybnosti o tom, zda je svědkyně vůbec schopna časově průběh návštěvy mladistvého blíže zařadit, jsou zvyšovány i tím, co v přípravném řízení vypověděla sestra mladistvého J. P., a sice že 30.6.2018 vstávala kolem 10.00 hod., mladistvý byl doma a doma byl také, když odcházela s V. na vlak, který jel z Prostějova kolem 13.00 hod. V tomto směru nutno podotknout, že bydliště mladistvého se nachází prakticky vedle vlakového nádraží v Prostějově. I s ohledem na vzdálenost bydliště svědkyně S. H. od místa činu (cca 10 minut pěšky) je tedy zcela reálné, aby mladistvý v inkriminovanou dobu na místo činu přišel a svůj vražedný útok vůči poškozenému dokončil poté, co z návštěvy od svědkyně odešel.
82. Že se mladistvý nacházel na místě činu cca ještě 2 hodiny předtím, než sdělil svědkyni K. a svědkovi K., že mrtvolu poškozeného údajně našel, pak konečně vyplývá i z fotografie, která byla zajištěna prostřednictvím analýzy dat mobilního telefonu, který v rozhodné době užíval, přičemž pokud jde o námitky vůči znaleckým zjištěním znalce Doc. RNDr. Miroslava Vysoudila, s těmito se soud vypořádal již výše.
83. Oproti podané obžalobě soud pouze zpřesnil skutkovou větu v bodě 2 výroku tohoto rozsudku tak, aby byla v souladu s výsledky dokazování u hlavního líčení. S ohledem na závěry znaleckého posudku, spočívajícím v prohlídce a pitvě mrtvoly, byla tedy především zpřesněna doba úmrtí poškozeného P.H. a dále bylo ze skutkové věty vypuštěno, že u poškozeného zranění vedla k fyzické bolesti a k duševním útrapám trvajícím, dokud nedošlo k poruše vědomí. Znalec MUDr. Martin Vitovjak u hlavního líčení opakovaně konstatoval, že nelze stanovit ani minimální časový úsek od prvního útoku na poškozeného do ztráty vědomí, nelze tak vyloučit, že poškozený byl v bezvědomí již od samého počátku útoku. Je pravdou, že svědek XXXXXv přípravném řízení vypověděl, že mu mladistvý říkal, že se poškozený „snažil vyškrábat z díry ven“, což by svědčilo pro to, že mohl být při vědomí, avšak nutno opětovně zdůraznit, že za situace, kdy toto mladistvý neuváděl v rámci své procesní výpovědi, jde pouze o důkaz nepřímý, přičemž z žádného jiného důkazu to, že by se poškozený snažil ze stavební jámy vyšplhat či byl jinak při vědomí, nevyplývá. V tomto směru bylo tedy nutno postupovat v souladu se zásadou v pochybnostech ve prospěch obviněného a uzavřít, že nebylo prokázáno, že by poškozený P. H. byl v průběhu útoku při vědomí a trpěl tak fyzickou bolestí či duševními útrapami.

84. Všechny výše uvedené nepřímé důkazy ve svém souhrnu tvoří ucelený, ničím nepřerušovaný řetězec, který nedává jiný možný logický závěr o tom, že se skutek pod bodem 2 výroku tohoto rozsudku stal a že ho spáchal právě mladistvý.
85. Motiv jednání mladistvého osvětlují opět závěry znaleckého posudku k jeho duševnímu stavu. Byla to zjevně jeho potřeba prosadit se na úkor druhého, být mu nadřazen, což v rámci mentálního defektu provedl agresivním útokem až do jeho úplného dokončení. Je pak nerozhodné, zda tomuto útoku předcházela jiný, verbální konflikt, hádky mezi mladistvým a poškozeným P.H., který mohl sloužit jako spouštěč skutkového děje.
86. O průběhu skutkového děje, jak je popsán pod jednotlivými body tohoto rozsudku, tak nalézací soud nemá důvodné pochybnosti, praktické jistoty ve smyslu § 2 odst. 5 trestního řádu bylo dosaženo.
87. Svým jednáním, popsaným pod bodem 1 výroku tohoto rozsudku, mladistvý naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty provinění vraždy dle § 140 odst. 1 trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a to tak, že se poškozeného J. S. pokusil úmyslně usmrtit, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo. Že po subjektivní stránce jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 trestního zákoníku vyplývá zejména z okolností spáchání činu. Šlo o poměrně zákeřný, nečekaný útok na poškozeného se zbraní, přičemž i přes svůj objektivně snížený intelekt si mladistvý musel být vědom toho, že útokem nožem na trup poškozeného, kde jsou uloženy životně důležité orgány, může způsobit jeho smrt, stejně jako útokem dlažební kostkou na jeho hlavu, přičemž s ohledem na shora naznačenou motivaci jeho jednání je zřejmé, že takový škodlivý následek na zákonném chráněném zájmu, tedy zájmu společnosti na ochraně života každého jedince, způsobit chtěl, přičemž jen v důsledku aktivní obrany poškozeného k tomu nedošlo.
88. V případě jednání popsaného pod bodem 2 výroku tohoto rozsudku mladistvý naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zvlášť závažného provinění vraždy dle § 140 odst. 1, 3 písm. h), i) trestního zákoníku, tak, že poškozeného P. H. úmyslně usmrtil, a to zvlášť surovým způsobem a tento čin spáchal opětovně. Z důvodu uvedených shora soud nekvalifikoval jednání mladistvého ve smyslu § 140 odst. 3 písm. i) trestního zákoníku i ve variantě „zvlášť trýznivým způsobem“. Pokud jde o právní kvalifikaci ve smyslu § 140 odst. 3 písm. h) trestního zákoníku, tu zakládá právě ta skutečnost, že se mladistvý dopouští jednání pod bodem 2 tohoto rozsudku poté, co se dopustil provinění pod bodem 1, tedy pokusu vraždy na poškozeném J.S.. Přestože možno připustit, že oba skutky pod bodem 1, 2 výroku tohoto rozsudku jsou spojeny blízkou souvislostí časovou, absentuje zde zejména stejný či podobný způsob provedení a nebylo tak namístě posuzovat tyto jako dílčí útoky pokračujícího provinění ve smyslu § 116 trestního zákoníku. Pro naplnění znaku opětovnosti ve smyslu § 140 odst. 3 písm. h) trestního zákoníku se pak nevyžaduje předchozí odsouzení ani potrestání za takový čin, postačuje pouze to, že pachatel takový trestný čin již dříve spáchal (srov. R 7/2015). I v případě jednání pod bodem 2 výroku tohoto rozsudku je pak zřejmé, že se mladistvý po subjektivní stránce jednání dopouští v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, že tedy věděl, že svým jednáním může poškozeného P.H. usmrtit a také jej usmrtit chtěl, což je zdůrazněno tím, že jeho vražedný útok trval, byť přerušen, po dobu několika hodin. Zejména poslední zranění, která mladistvý poškozenému uštědřil před jeho smrtí (devastující poranění obličeje a mozku), nelze než považovat za projev zvlášť surového útoku, který se vyznačuje extrémně vysokou intenzitou a výraznou brutalitou, přes přihlídnutí k tomu, že spáchání trestného činu vraždy již samo o sobě nutně obsahuje určité prvky surovosti (srovnej SR, 1995, č. 17).

89. K osobě mladistvého soud zjistil, že je svobodný, bezdětný. Má základní vzdělání, před vzetím do vazby byl bez pracovního poměru. Výchovné problémy s mladistvým počaly po dosažení 15 roku věku, a to v podobě konfliktů se spolužáky ve škole, kouření na půdě školy a za nevhodné chování ve škole mu byl udělen snížený stupeň z chování. V květnu 2018 byl mladistvý prošetřován pro podezření z provinění loupeže a neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku, věc však byla orgány činnými v trestním řízení odložena. Obdobně byl mladistvý opakovaně projednáván pro přestupek proti občanskému soužití a proti majetku, přičemž obě řízení byla zastavena.
90. Vzhledem ke skutečnostem zjištěných dokazováním, jakož i vzhledem k uplatněné obhajobě mladistvého, se soud podrobně zabýval otázkou, zda mladistvý byl v době spáchání obou skutků natolik rozumově a mravně vyspělý, aby byl schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto své jednání ovládat (§ 5 odst. 2 z. s. m.). Ze shora citovaného znaleckého posudku k duševnímu stavu mladistvého vyplynulo, že přestože je mladistvý schopen chápat trestní řízení pouze částečně, tedy není schopen se svým intelektem obsáhnout celou materii trestního řízení, byl natolik rozumově a mravně vyspělý, aby rozpoznal protiprávnost svého jednání a toto ovládat dokázal. Jeho osobnostní struktura pak měla vliv pouze na jeho schopnosti ovládací, a to tak, že je snížila pouze nepodstatně. Byť má soud prokázáno, že mladistvý v rozhodné době zneužíval omamné a návykové látky (jak např. sdělil M. M. či svědkyně E.P.), z žádných důkazů současně nevyplynulo, že by byl v době spáchání žalovaných skutků pod vlivem těchto látek, resp. že by byl pod jejich vlivem do takové míry, že by to mělo výrazný vliv na jeho ovládací či rozpoznávací schopnosti. On sám zneužívání návykových látek neguje, ohledně skutku pod bodem 1 poškozený J.S. sice uvedl, že dle něj byl mladistvý opilý, ale současně je z provedeného dokazování naprosto zřejmé, že byl schopen přiměřené komunikace, koordinace svých pohybů, apod. Ke skutku 2 je pak zde zejména kamerový záznam, který dává možnost učinit si obdobný závěr. U hlavního líčení se mladistvý často vyjadřoval tak, že nerozumí, neví, neslyší, nicméně soud je přesvědčen o tom, že šlo o simulaci, resp. přikrášlování jeho duševního handicapu. V tomto směru možno poukázat především na výpovědi kamarádů či známých mladistvého, kteří shodně uváděli, že při komunikaci s ním mu rozuměli (XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX). XXXXX dokonce uvedla, že mladistvý běžně používal sociální síť Facebook, z výpovědi svědkyně S.H. vyplynulo, že mladistvý je počítačově gramotný minimálně do té míry, že je schopen nahrát na přenosný USB disk film. Svědkyně E.B. pak doslova uvedla, že „se ve škola dělá debilem, venku pak ze sebe dělal frajera“. Na základě uvedeného soud uzavírá, že mladistvý byl i relativně trestně odpovědný ve smyslu ust. § 5 odst. 1 z. s. m.
91. Při ukládání trestu mladistvému soud vyšel z povahy jím spáchaných provinění, z konkrétního stupně jejich závažnosti, jakož i z dalších kritérií uvedených v § 38 odst. 1, § 39 odst. 1, 3 trestního zákoníku a § 9 odst. 1 z. s. m. Mladistvému bylo ukládání úhrnné trestní opatření za podmínek uvedených v § 43 odst. 1 trestního zákoníku, dle sazby stanovené v § 140 odst. 3 trestního zákoníku, po moderaci dle § 31 odst. 1 z. s. m., když provinění vraždy dle § 140 odst. 1, 3 písm. h), i) trestního zákoníku je z hlediska jeho sbíhající se trestné činnosti nejprísněji trestné. Právní kvalifikace dle § 140 odst. 3 trestního zákoníku u dospělých pachatelů umožňuje uložení výjimečného trestu. Mladistvý se svým jednáním pokusil jednoho člověka usmrtit, dalším jednáním pak jiného člověka usmrtil, způsobil tedy nenapravitelný následek a takového činu se s ohledem na výše popsaný způsob útoku na poškozeného P.H. dopustil zvláště zavrženímhodným způsobem. Závažnost jím spáchaných provinění je mimořádně vysoká, nelze než konstatovat, že byly splněny všechny podmínky pro uložení trestního opatření odnětí svobody v trestní sazbě 5 - 10 let (§ 31 odst. 3 z. s. m.), když uložení trestního opatření ve výměře nižší by nepostačovalo k dosažení účelu trestního opatření. Tímto účelem je nejen potřeba mladistvého vychovávat a odradit jej od páčání dalších provinění (§ 1 odst. 2 z. s. m.), ale v případě takto závažných provinění musí uložené trestní opatření vyjadřovat rovněž funkci retribuční, jako satisfakci pro poškozené i pro společnost jako celek.

92. Mladistvý dosud nemá záznam v Rejstříku trestů ČR ani v evidenci přestupců, i přes to, co je shora uvedeno k jeho osobě, mu lze přiznat polehčující okolnost, že před spácháním trestného činu vedl řádný život (§ 41 písm. o) trestního zákoníku). K surovému způsobu spáchání skutku pod bodem 2 výroku tohoto rozsudku soud jako k přitěžující okolnosti nepřihlížel, když to je zahrnuto již v právní kvalifikaci jeho jednání. Na druhou stranu mladistvému přitěžovalo, že svým jednáním spáchal více trestných činů (§ 42 písm. e) trestního zákoníku) a čin pod bodem 1 výroku tohoto rozsudku spáchal ke škodě osoby zdravotně postižené (§ 42 písm. h) trestního zákoníku). Soud tak pokládá za odpovídající uložení trestního opatření odnětí svobody na třetí pětinu zákonné výměry, tedy v trvání 8 roků. Mladistvý byl jako osoba, která dosud nedosáhla 19 let věku, pro výkon uloženého trestního opatření v souladu s § 31 odst. 4 z. s. m. zařazen do věznice nebo zvláštního oddělení pro mladistvé.
93. Bylo prokázáno, že mimo jiné i duševní porucha, vycházející z osobnostní struktury mladistvého, tohoto vedla k tomu, že se trestné činnosti dopustil, současně je jeho pobyt na svobodě nebezpečný. V souladu s ustanovením § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku tak bylo mladistvému uloženo ochranné léčení psychiatrické, přičemž pokud jde o jeho formu, soud vyšel ze znaleckých závěrů znalkyň z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, a mladistvému uložil ochranné léčení formou ambulantní, které bude moci vykonávat již v průběhu výkonu trestního opatření odnětí svobody.
94. V adhezním řízení se s nárokem na náhradu škody připojila řádně a včas pouze poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR. V průběhu dokazování u hlavního líčení bylo prokázáno, že poškozená uhradila příslušným zdravotnickým zařízením za poskytnutou zdravotní péči poškozenému J.S. částku 8.548,- Kč. Soud tedy v tomto rozsahu poškozené nárok na náhradu škody vůči mladistvému přiznal a tomuto uložil, aby jí danou částku zaplatil (§ 55 zák. č. 48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci, soudu pro mládež prostřednictvím Krajského soudu v Brně, soudu pro mládež.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti (mladistvý), může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje, a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Jestliže se rozsudek doručuje jak obžalovanému, tak i jeho obhájci a zákonnému zástupci, běží lhůta od toho doručení, které bylo provedeno nejpозději.

Ostatním osobám vyjmenovaným shora, s výjimkou státního zástupce, končí lhůta týmž dnem jako obžalovanému.

Opravný prostředek ve prospěch mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí; lhůta k podání opravného prostředku mu běží samostatně (§ 72 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže).

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě, případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249/ 1,2 tr.ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr.ř.).

Brno, 20. května 2019

Mgr. Adam Kafka v. r.
předseda senátu